

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/75/EL,

24. november 2010,

tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll)
(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Järgmistesse õigusaktidesse tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi: nõukogu 20. veebruari 1978. aasta direktiiv 78/176/EMÜ titaandioksiiditööstuse jäätmete kohta, ⁽⁴⁾ nõukogu 3. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/883/EMÜ titaandioksiidi tööstuse jäätmetest mõjutatud keskkondade järelevalve ja seire korra kohta, ⁽⁵⁾ nõukogu 15. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/112/EMÜ titaandioksiiditööstuse jäätmetest tuleneva saaste vähendamise ja lõpliku kõrvaldamise programmide ühtlustamise korra kohta, ⁽⁶⁾ nõukogu 11. märtsi 1999. aasta direktiiv

1999/13/EÜ teatavates toimingutes ja seadeldistes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta, ⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiiv 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta, ⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta ⁽⁹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiiv 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽¹⁰⁾. Selguse huvides tuleks kõnealused direktiivid uuesti sõnastada.

- (2) Selleks et vältida, vähendada ja võimaluse piires likvideerida tööstuslikest tegevusvaldkondadest põhjustatud saastet kooskõlas „saastaja maksab” põhimõtte ja saastuse vältimise põhimõttega, on vaja kehtestada põhiliste tööstuslike tegevusvaldkondade kontrolli raamistik, pidades esmatähtsaks saaste vähendamist tekkekohas ja loodusvarade säästlikku kasutamist ning võttes vajaduse korral arvesse tööstusliku tegevuskoha majanduslikku olukorda ja kohalikku eripära.

- (3) Eri meetodid õhku, vette või pinnasesse juhitava heite piiramiseks eraldi võetuna võivad keskkonnale kui terviku kaitsmise asemel soodustada saastuse suunamist ühest keskkonnaelemendist teise. Seepärast on asjakohane ette näha kompleksne lähenemisviis õhku, vette ja pinnasesse juhitava heite vältimiseks ja kontrolliks, jäätmekäitluseks, energia tõhusaks kasutamiseks ja õnnetuste vältimiseks. Selline lähenemisviis aitab ka saavutada liidus võrdsed konkurentsitingimusi, ühtlustades tööstuskäitistele esitatavaid keskkonnavalmeid nõudmisi.

⁽¹⁾ ELT C 182, 4.8.2009, lk 46.

⁽²⁾ ELT C 325, 19.12.2008, lk 60.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2009. aasta seisukoht (ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 191) ja nõukogu 15. veebruari 2010. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 107 E, 27.4.2010, lk 1). Euroopa Parlamendi 7. juuli 2010. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2010. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 54, 25.2.1978, lk 19.

⁽⁵⁾ EÜT L 378, 31.12.1982, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 409, 31.12.1992, lk 11.

⁽⁷⁾ EÜT L 85, 29.3.1999, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91.

⁽⁹⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.

⁽¹⁰⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

- (4) Asjakohane on läbi vaadata tööstuskäitisi käsitlevad õigusaktid, et lihtsustada ja täpsustada olemasolevaid sätteid, vähendada tarbetut halduskoormust ja rakendada järeldusi, mis on esitatud komisjoni teatistes, nimelt 21. septembri 2005. aasta teatistes õhusaastet käsitleva temaatilise strateegia kohta (edaspidi „õhukaitset käsitlev temaatiline strateegia“), 22. septembri 2006. aasta teatistes mullakaitset käsitleva temaatilise strateegia kohta ja 21. detsembri 2005. aasta teatistes jäätmetekke vältimist ja jäätmete ringlussevõttu käsitleva temaatilise strateegia kohta, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuse nr 1600/2002/EÜ (millega võetakse vastu kuues keskkonnavalane tegevusprogramm) ⁽¹⁾ järeelmeetmetena. Kõnealustes teatistes seatakse eesmärkideks kaitsta inimeste tervist ja keskkonda, kusjuures neid eesmärke ei ole võimalik saavutada ilma tööstuslikest tegevusvaldkondadest tulenevate heidete edasise vähendamiseta.
- (5) Selleks et tagada saaste vältimine ja kontroll, peaks igal käitisel olema õigus tegutseda ainult juhul, kui tal on selleks luba, või orgaanilisi lahusteid kasutavate teatavate käitiste ja tegevusvaldkondade puhul ainult juhul, kui tal on selleks luba või kui ta on registreeritud.
- (6) Liikmesriigid määravad kindlaks lähenemisviisi käitiste käitajate vastutuse määramiseks, tingimusel et tagatakse vastavus käesolevale direktiivile. Liikmesriigid võivad valida loa andmise ühele vastutavale käitajale iga käitise kohta või määratleda mitme käitaja vastutuse käitise erinevate osade suhtes. Kui liikmesriigi kehtiv õigussüsteem sätestab vaid ühe vastutava käitaja iga käitise kohta, võib ta otsustada, et ta säilitab nimetatud süsteemi.
- (7) Selleks et lihtsustada lubade väljaandmist, peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada üldistes siduvates eeskirjades nõuded teatavate käitisekategoriate kohta.
- (8) Tuleb vältida õnnetus- ja vahejuhtumeid ning piirata nende tagajärgi. Vastutust õnnetus- ja vahejuhtumite tagajärgede eest keskkonnale reguleeritakse asjaomase siseriikliku õigusega, ja kui see on asjakohane, siis muu asjaomase liidu õigusega.
- (9) Reguleerimise dubleerimise vältimiseks ei tohiks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiviga 2003/87/EÜ (millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem) ⁽²⁾ hõlmatud käitise luba sisaldada kõnealuse direktiivi I lisas kehtestatud kasvuhoonegaaside otseheidete heite piirväärtust, välja arvatud juhul, kui on vaja tagada, et ei põhjustata olulist kohalikku saastust või kui käitised on kõnealuse süsteemi kohaldamisalast välja jäetud.
- (10) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 193 ei takista käesolev direktiiv liikmesriike säilitamast või kasutusele võtmast rangemaid kaitsemeetmeid, näiteks nõudeid kasvuhoonegaaside heitele, kui nimetatud meetmed on kooskõlas aluslepingutega ning komisjonile on sellest teatatud.
- (11) Käitajad peaksid esitama loataotluse, mis sisaldab pädevale asutusele loa tingimuste kehtestamiseks vajalikku teavet. Loataotluse esitamise korral peaks käitajatel olema võimalik kasutada teavet, mis on saadud seoses nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) ⁽³⁾ ja nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ (ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta) ⁽⁴⁾ kohaldamisega.
- (12) Luba peaks sisaldama kõiki meetmeid, mis on vajalikud keskkonna kui terviku kaitse kõrge taseme saavutamiseks ja selle tagamiseks, et käitist käitatakse vastavalt käitaja põhikohustusi reguleerivatele üldpõhimõtetele. Luba peaks sisaldama samuti saasteaineheite piirväärtusi või võrdväärseid parameetreid või tehnilisi meetmeid, asjakohaseid pinnase ja põhjavee kaitse nõudeid ning seirenõudeid. Loa tingimused tuleks kehtestada tuginedes parimale võimalikule tehnikale.
- (13) Selleks et määrata kindlaks parim võimalik tehnika ja piirata tööstuslike tegevusvaldkondade heitetasemetega seotud ebavõrdsust liidus, tuleks koostada, läbi vaadata ja vajadusel ajakohastada sidusrühmadega teabe vahetamise teel parimat võimalikku tehnikat käsitlevad viitedokumendid (edaspidi „PVT-viitedokumendid“) ja PVT-viitedokumentide põhielemendid (edaspidi „PVT-järeldused“), mis võetakse vastu komiteemenetluse kaudu. Sellega seoses peaks komisjon komiteemenetluse kaudu kehtestama andmete kogumise, PVT-viitedokumentide koostamise ja nende kvaliteedi tagamise juhised. Loa tingimuste kehtestamisel tuleks viidata PVT-järeldustele. Neid võib täiendada muude allikatega. Komisjon peaks püüdma PVT-viitedokumente ajakohastada hiljemalt kaheksa aastat pärast eelmise versiooni avaldamist.

⁽¹⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.⁽²⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.⁽³⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.⁽⁴⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

- (14) Selleks et tagada tõhus ja aktiivne teabevahetus, mille tulemusena saadakse kõrgekvaliteedilised PVT-viitedokumendid, peaks komisjon moodustama läbipaistval viisil toimiva foorumi. Tuleks määrata kindlaks teabevahetuse ja PVT-viitedokumentide juurdepääsetavuse rakenduslik korraldus, eelkõige tagamaks, et liikmesriigid ja sidusrühmad esitaksid kehtestatud juhiste alusel piisavas mahus ja piisava kvaliteediga andmeid, et oleks võimalik määrata kindlaks parimaid võimalikke tehnikaid ja kujunemisjärgus tehnoloogiaid.
- (15) On tähtis võimaldada pädevatele asutustele piisavalt paindlikkust, et kehtestada heite piirväärtused, millega tagatakse, et heited ei ületa tavapäraste käitamistingimuste puhul heitetasemeid, mis on saavutatav parima võimaliku tehnikaga. Selleks võib pädev asutus kehtestada heite piirväärtused, mis erinevad parima võimaliku tehnikaga saavutatavate heitetasemetest väärtuste, ajavahemike ja kohaldatavate võrdlustingimuste osas, tingimisel et heiteseire tulemuste abil on võimalik tõendada, et heited ei ole ületanud parima võimaliku tehnikaga saavutatavaid heitetasemeid. Lubades sätestatud heite piirväärtuste täitmine tagab heited, mis jäävad kõnealuste heite piirväärtuste raamidesse.
- (16) Teatavate konkreetsete asjaolude, mille puhul tooks parima võimaliku tehnoloogiaga saavutatavate heitetasemete kohaldamine kaasa ebaproportsionaalselt suured kulud sellest saadava keskkonnavaluse kasuga võrreldes, arvesse võtmiseks peaks pädevatel asutustel olema võimalik kehtestada nendest heitkogustest erinevaid heite piirväärtuseid. Sellised erinevad piirväärtused peaksid põhinema hindamisel, mille puhul võetakse arvesse selgelt määratletud kriteeriume. Käesoleva direktiivi kohaseid heite piirväärtusi ei tohiks ületada. Igal juhul ei tohiks põhjustada olulist saastust ning tuleks saavutada keskkonna kui terviku kaitse kõrge tase.
- (17) Selleks et võimaldada käitajatel katsetada kujunemisjärgus tehnoloogiaid, mis võiksid tagada keskkonnakaitse kõrge üldise taseme või vähemalt samal tasemel keskkonnakaitse ja kulude suurema kokkuhoiu kui parima võimaliku tehnika kasutamisel, peaks pädeval asutusel olema võimalik teha ajutisi erandeid parima võimaliku tehnikaga saavutatud heitetasemetest.
- (18) Muudatused käitises võivad põhjustada saastuse taseme suurenemist. Käitaja peaks pädevale asutusele teatama kõigist kavandatavatest muudatustest, mis võivad mõjutada keskkonda. Olulisi muudatusi käitistes, mis võivad märkimisväärselt kahjustada inimeste tervist või keskkonda, ei tohi teha ilma loata, mis on välja antud kooskõlas käesoleva direktiiviga.
- (19) Sõnniku laotamisega kaasneb märkimisväärne saasteainete heide õhku ja vette. Õhusaastet käsitleva temaatilise strateegia ja veekaitset käsitlevate liidu õigusaktide eesmärkide täitmiseks peab komisjon vaatama läbi vajaduse kehtestada nimetatud heidete kõige sobivam kontroll parima võimaliku tehnika rakendamise kaudu.
- (20) Kodulindude ja kariloomade intensiivkasvatusega kaasneb märkimisväärne saasteainete heide õhku ja vette. Õhusaastet käsitleva temaatilise strateegia ja veekaitset käsitlevate liidu õigusaktide eesmärkide täitmiseks peab komisjon vaatama läbi vajaduse kehtestada diferentseeritud künnisvõimsused erinevate kodulinnuliikide jaoks, et määratleda käesoleva direktiivi reguleerimisala, ning vaatama läbi vajaduse kehtestada loomakasvatuskäitiste heidete kõige sobivam kontroll.
- (21) Selleks et võtta arvesse parima võimaliku tehnika arengut või muid käitise muutusi, tuleks loa tingimused korrapäraselt läbi vaadata ja neid vajaduse korral ajakohastada, eelkõige juhul, kui võetakse vastu uued või ajakohastatud PVT-järeldused.
- (22) Erijuhtudel, kui loa uuesti läbivaatamisel ja ajakohastamisel tehakse kindlaks, et parima võimaliku tehnika rakendamiseks on vaja pikemat ajavahemikku kui neli aastat pärast PVT-järeldusi käsitleva otsuse avaldamist, võivad pädevad asutused, juhul kui see on käesolevas direktiivis sätestatud kriteeriumide alusel õigustatud, kehtestada loa tingimustes pikema ajavahemiku.
- (23) On vaja tagada, et käitise tegevus ei põhjusta pinnase ja põhjavee kvaliteedi halvenemist. Seepärast peaksid loa tingimused sisaldama asjakohaseid meetmeid, et vältida heiteid pinnasesse ja põhjavette ning kõnealuste meetmete korrapäraselt järelevalvet, et vältida ladustamise ja seadmete kasutamise käigus tekkivaid lekkeid, reostust, vahejuhtumeid või õnnetusi. Samuti on vajalik teostada pinnase ja põhjavee seiret asjakohaste ohtlike ainete osas, et varakult avastada võimalikku pinnase ja põhjavee saastust ja võtta enne saastuse levimist asjakohaseid parandusmeetmeid. Seire sageduse kindlaksmääramisel võib võtta arvesse ennetusmeetmete liiki ning nende järelevalve ulatust ja toimumissagedust.

- (24) Selleks et tagada, et käitise tegevus ei põhjusta pinnase ja põhjavee kvaliteedi halvenemist, on vaja määrata lähteolukorra aruande abil kindlaks pinnase ja põhjavee saastatuse seisund. Lähteolukorra aruanne peaks olema praktiline vahend, mis võimaldab võimalikult suurel määral kvantitatiivselt võrrelda asjaomases aruandes kirjeldatud tegevuskoha seisundit ja tegevuskoha seisundit tegevusvaldkonna täieliku lõpetamise korral, selleks et tuvastada, kas on toimunud pinnase või põhjavee saastuse oluline suurenemine. Lähteolukorra aruanne peaks seega sisaldama teavet, mis kasutab ära olemasolevaid andmeid pinnase ja põhjaveega seotud mõõtmiste kohta ning varasematel andmetel, mis on seotud tegevuskohal varem toimunud tegevusega.
- (25) Kui liikmesriigid hindavad kooskõlas „saastaja maksab” põhimõttega käitaja poolt põhjustatud pinnase ja põhjavee saastuse olulisust, mis võib tuua kaasa kohustuse viia tegevuskoht tagasi lähteolukorra aruandes kirjeldatud seisundisse, peaksid nad võtma arvesse kogu asjaomase tegevuse jooksul kehtinud loa tingimusi, käitise jaoks saastuse vältimiseks võetud meetmeid ning saastuse suhtelist suurenemist lähteolukorra aruandes kindlaksmääratud saastuse tasemega võrreldes. Vastutust seoses saastusega, mis ei ole põhjustatud asjaomase käitaja poolt, reguleeritakse asjakohaste siseriiklike õigusaktidega ja, kui see on asjakohane, muude asjakohaste liidu õigusaktidega.
- (26) Käesoleva direktiivi tõhusa rakendamise ja jõustamise tagamiseks peaksid käitajad andma pädevale asutusele korrapäraselt aru loa tingimuste täitmisest. Liikmesriigid peaksid tagama, et käitaja ja pädev asutus võtavad vajalike meetmeid käesoleva direktiivi sätete täitmata jätmise korral ning nad peaksid nägema ette keskkonnajärelevalvesüsteemi. Liikmesriigid peaksid tagama, et nende kontrollide tõhusaks tegemiseks on piisavalt vajalike oskuste ja kvalifikatsiooniga töötajaid.
- (27) Keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Ärhusi konventsiooni⁽¹⁾ kohaselt võimaldab üldsuse tõhus kaasamine otsuste tegemisse üldsusel väljendada ja otsustajatel arvesse võtta arvamusi ja probleeme, mis võivad olla selliste otsuste puhul asjakohased, ning suurendada otsustamisprotsessi vastutustundlikkust ja läbipaistvust, aidata tõsta üldsuse teadlikkust keskkonnaküsimustes ning tagada üldsuse toetus vastuvõetavatele otsustele. Asjaomase üldsuse liikmetel peaks olema juurdepääs õiguskaitsesele, et aidata kaitsta iga inimese õigust elada keskkonnas, mille kvaliteet on tervise ja heaolu tagamiseks piisav.
- (28) Kütuse põletamine vähem kui 50 MW summaarse nimisoojusvõimsusega põletuskäitistes annab märkimisväärse osa saasteainete heitest õhku. Õhusaastet käsitleva temaatilise strateegia eesmärkide saavutamiseks peab komisjon vaatama läbi vajaduse kehtestada sellistest käitistest pärineva heite kõige sobivam kontroll. Kõnealusel läbivaatamisel tuleks võtta arvesse tervishoiuasutustes kasutatavate põletusseadmete eripära, eelkõige seoses nende erakorralise kasutamise hädalukordades.
- (29) Suured põletusseadmed heidavad õhku suuri saasteainekoguseid, mis märkimisväärselt mõjutavad inimeste tervist ja keskkonda. Selleks et vähendada kõnealust mõju ja püüda täita nõudeid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivis 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta,⁽²⁾ ja saavutada eesmärgid, mis on sätestatud õhusaastet käsitlevas temaatilises strateegias, on vaja liidu tasandil kehtestada rangemad heite piirväärtused teatavate põletusseadme- ja saasteainekategooriate suhtes.
- (30) Komisjon peaks liidu heitkoguste piirväärtuste kehtestamise ja teatud suurte põletusseadmete suhtes V lisas sätestatud heitkoguste piirväärtuste muutmise vajaduse läbi vaatama, võttes arvesse asjakohaste PVT-viitedokumentide läbivaatamist ja ajakohastamist. Seoses sellega peaks komisjon arvesse võtma rafineerimistehaste energiasüsteemi de eripära.
- (31) Teatavate kohalike tahkekütuste omaduste tõttu on sellist kütust põletavate põletusseadmete suhtes asjakohane kohaldada vääveldioksiidi heite piirväärtuste asemel väävliärastuse minimaalastmeid. Lisaks, kuna põlevkivi konkreetsed omadused ei võimalda rakendada samasuguseid väävliärastustehnikaid või saavutada samasugust väävliärastuse tõhusust kui muude kütuste puhul, on seda kütust kasutavate põletusseadmete suhtes asjakohane piset väiksem väävliärastuse minimaalaste.
- (32) Kui vähese väävlisisaldusega kütuse tarned või gaasitarned tõsise puuduse tõttu katkevad, peaks pädev asutus olema võimalik teha ajutisi erandeid, et lubada asjaomaste põletusseadmete heitel ületada käesoleva direktiivi kohaseid heite piirväärtusi.

⁽¹⁾ ELT L 124, 17.5.2005, lk 4.

⁽²⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22.

- (33) Käitaja ei tohiks kasutada põletusseadet kauem kui 24 tundi pärast saasteainete püüdeseadmete talitlushäire või rikke tekkimist ning saastetõrjeta ei tohiks seadet 12-kuulise ajavahemiku jooksul käitada kauem kui 120 tundi, et piirata keskkonna saastamise negatiivset mõju. Kui on hädavajalik säilitada energiavarustus või kui tuleb vältida heitkoguste üldist suurenemist mõne muu põletusseadme käitamise tõttu, peaks pädeval asutusel olema võimalik teha erand kõnealustest ajapiiridest.
- (34) Selleks et tagada keskkonna ja inimeste tervise kaitse kõrge tase ning vältida jäätmete piiriülest vedu tehastesse, mida käitatakse madalamate keskkonnanormide alusel, on vaja säilitada ja kehtestada rangemad käitamistingimused, tehnilised nõuded ja heite piirväärtused liidus jäätmeid põletavatele ja koospõletavatele tehastele.
- (35) Orgaaniliste lahustite kasutamise teatavates tegevusvaldkondades ja teatavates käitistes kaasneb orgaaniliste ühendite heide õhku, mis põhjustab loodusressursse ja inimeste tervist kahjustavate fotokeemiliste oksüdantide kohalikku ja piiriülest teket. Seepärast on vaja võtta ennetusmeetmeid seoses orgaaniliste lahustite kasutamisega ja kehtestada nõue, et orgaaniliste ühendite heide peab vastama heite piirväärtustele, ning kehtestada asjakohased käitamistingimused. Käitajatel tuleks käesolevas direktiivis sätestatud heite piirväärtuste järgimise asemel lubada järgida vähendamiskava, kui muude meetmetega, näiteks vähese lahustisisaldusega või lahustivabade toodete või meetodite kasutamisega, on samuti võimalik saavutada samaväärne heite vähendamine.
- (36) Titaandioksiidi tootvad käitised võivad põhjustada märkimisväärset õhu ja vee saastamist. Sellise mõju vähendamiseks on vaja teatavate saasteainete suhtes liidu tasandil kehtestada rangemad heite piirväärtused.
- (37) Selleks et lisada käesoleva direktiivi täitmiseks sätestatud siseriiklike õigus- ja haldusnormide reguleerimisalasse põletamise teel keraamilisi tooteid valmistavad käitised, peaksid liikmesriigid tööstussektori tunnusjoonte alusel ja reguleerimisala selge tõlgendamise tagamiseks otsustama, kas kohaldada nii tootmisvõimsuse kriteeriumi kui ka põletusahju mahtuvuse kriteeriumi või ainult ühte neist kriteeriumidest.
- (38) Aruandluse lihtsustamiseks ja tarbetu halduskoormuse vähendamiseks peaks komisjon määrama kindlaks meetodid teabe kättesaadavaks tegemise lihtsustamiseks kooskõlas käesoleva direktiivi, teiste asjakohaste liidu õigusaktide ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 166/2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist⁽¹⁾.
- (39) Ühtsete rakendustingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendusvolitused võtta vastu andmekogumist ning PVT-viitedokumentide väljatöötamist ja nende kvaliteedi tagamist, sealhulgas nende sisu ja vormi sobivust käsitlevaid suuniseid, võtta vastu otsuseid PVT-järelduste kohta, kehtestada käivitus- ja seiskamisperioodide kindlaksmääramise üksikasjalikke eeskirju ja suurte põletusseadmete siseriiklike üleminekukavade üksikasjalikke eeskirju ning kehtestada sellise teabe tüüp, vorm ja sagedus, mille liikmesriigid peavad komisjonile kättesaadavaks tegema. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 291 sätestatakse seadusandliku tavamenetluse kohaselt eelnevalt määruse abil eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendusvolituste teostamise suhtes. Kuni kõnealuse uue määruse vastuvõtmiseni kohaldatakse jätkuvalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsust 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused),⁽²⁾ välja arvatud kontrolliga regulatiivmenetlust käsitlevaid sätteid, mis ei ole kohaldatavad.
- (40) Komisjonile tuleks anda volitused võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks kuupäev, millest alates tuleb raskmetallide ning dioksiinide ja furaanide õhkuheidet pidevalt mõõta, ning kohandada V, VI ja VII lisa teatud osi teaduse ja tehnika arenguga. Jäätkepõletus- ja -koospõletustehaste puhul võib see hõlmata muu hulgas selliste kriteeriumide kehtestamist, millega lubatakse erandeid tolmuheite üldkoguste pidevast seirest. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (41) Oluliste, näiteks raskmetallide ning dioksiinide ja furaanide tekitatud keskkonnaprobleemide lahendamiseks peaks komisjon, lähtudes hinnangust parima võimaliku tehnika rakendamise kohta teatavates tegevustes või nende tegevuste mõju kohta keskkonnale tervikuna, esitama ettepaneku kogu liitu hõlmavate miinimumnõuete kohta seoses heite piirväärtustega ning seiret ja vastavust käsitlevate eeskirjadega.
- (42) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike sätete rikkumiste eest ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽¹⁾ ELT L 33, 4.2.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(43) Selleks et anda olemasolevatele käitistele piisavalt aega tehniliselt kohandada end käesoleva direktiivi uutele nõuetele, tuleks mõnda uut kõnealust nõuet kohaldada kõneolevate käitiste suhtes pärast käesoleva direktiivi kohaldamiskuupäeva algava kindlaksmääratud ajavahemiku lõppu. Põletusseadmete puhul on vaja piisavalt aega, et paigaldada vajalikud saastetõrjemeetmed, et tagada vastavus V lisas sätestatud heite piirväärtustele.

(44) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt keskkonnakaitse kõrge taseme ja keskkonnakvaliteedi parandamise tagamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning tööstuslike tegevusvaldkondadest pärineva saaste piiriülese olemuse tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(45) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva direktiiviga edendada kõnealuse harta artikli 37 kohaldamist.

(46) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusse ülevõtmise kohustust tuleks piirata nende sätetega, mis sisaldavad olulist muudatust võrreldes varasemate direktiividega. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasematest direktiividest.

(47) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning neid tabelleid avalikustama.

(48) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide selliste kohustuste täitmist, mis on seotud IX lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise ja nende kohaldamise tähtpäevadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse tööstuslikest tegevusvaldkondadest tuleneva saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli eeskirjad.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Selles sätestatakse ka eeskirjad, mille eesmärk on vältida või, kui see ei ole teostatav, vähendada saasteainete heidet õhku, vette ja pinnasesse ning vältida jäätmete tekkimist, et saavutada keskkonnas kui terviku kaitse kõrge tase.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse selliste tööstuslike tegevusvaldkondade suhtes, mis põhjustavad II–VI peatükis osutatud saastet.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata teadusuuringute, arendustegevuse ega uute toodete ja protsesside katsetamise suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva direktiivi kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „aine” – keemilised elemendid ja nende ühendid, välja arvatud järgmised ained:

a) radioaktiivsed ained, nagu on määratletud nõukogu 13. mai 1996. aasta direktiivi 96/29/Euratom (millega sätestatakse põhilised ohutusnormid töötajate ja muu elanikkonna tervise kaitsmiseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest)⁽²⁾ artiklis 1,

b) geneetiliselt muundatud mikroorganismid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiivi 2009/41/EÜ (geneetiliselt muundatud mikroorganismide isoleeritud kasutamise kohta)⁽³⁾ artikli 2 punktis b,

c) geneetiliselt muundatud organismid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/18/EÜ (geneetiliselt muundatud organismide tahtliku keskkonda viimise kohta)⁽⁴⁾ artikli 2 punktis 2;

2. „saastus” – inimtegevusest tulenev ainete, vibratsiooni, soojuse või müra otsene või kaudne väljutamine õhku, vette või pinnasesse, mis võib ohustada inimeste tervist või keskkonna kvaliteeti, põhjustada varalist kahju või kahjustada või häirida keskkonna puhkeotstarbelist või muud õiguspärasest kasutamist;

⁽²⁾ EÜT L 159, 29.6.1996, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 125, 21.5.2009, lk 75.

⁽⁴⁾ EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1.

3. „käitis” – paikne tehniline üksus, kus viiakse läbi üht või mitut I lisas või VII lisa 1. osas loetletud tegevusvaldkonda ja muid samas tegevuskohas toimuvat tegevust, mis on tehniliselt otseselt seotud kõnealustes lisades loetletud tegevusvaldkondadega ja mis võib mõjutada heidet ja saastust;
4. „heide” – ainete, vibratsiooni, soojuse või müra otsene või kaudne väljutamine käitise punkt- või hajaallikatest õhku, vette või pinnasesse;
5. „heite piirväärtus” – heite mass, väljendatud teatavates kindlates parameetrites, heite kontsentratsioon ja/või tase, mida ei tohi ühe või mitme ajavahemiku vältel ületada;
6. „keskkonnavõimalite standard” – liidu õigusaktidega kehtestatud nõuete kogum, millele teatav keskkond või keskkonna osa peab teataval ajahetkel vastama;
7. „luba” – kirjalik luba käitist, põletusseadet, jäätmepõletus- või -koospõletustehast või nende osa kasutada;
8. „siduvad üldeeskirjad” – vähemalt tööstusharu tasandi heite piirväärtused või muud tingimused, mis on kehtestatud eesmärgiga, et neid kasutatakse otseselt loa tingimuste kehtestamisel;
9. „oluline muutus” – muutus käitise, põletusseadme, jäätmepõletus- või -koospõletustehase laadis või toimimiseviisis või nende laiendamine, millel võib olla märkimisväärne negatiivne mõju inimeste tervisele või keskkonnale;
10. „parim võimalik tehnika” – tehnilise arendustegevuse ja selles rakendatavate töömeetodite kõige tõhusam ja paremini välja arendatud aste, mis näitab selle praktilist sobivust heite piirväärtuste ja muude loa tingimuste määramise aluseks võtmiseks, et vältida või, kui see ei ole teostatav, vähendada heidet ja selle mõju keskkonnale tervikuna:
 - a) „tehnika” – hõlmab nii kasutatavat tehnoloogiat kui ka käitise projekteerimise, ehitamise, hooldamise, käitamise ja tegevuse lõpetamise viisi,
 - b) „võimalik tehnika” – niisugusel arengutasemel tehnika, mis võimaldab selle kasutamist vastavas tööstussektoris, mille kasutamine on kulusid ja eeliseid arvestades majanduslikult ja tehniliselt otstarbekas, olenemata sellest, kas seda tehnikat kasutatakse või luuakse kõnealuses liikmesriigis, kui see tehnika on käitajale mõistlikul viisil kättesaadav,
 - c) „parim” – keskkonna kui terviku kaitse kõrge üldise taseme saavutamiseks kõige tõhusam;
11. „PVT-viitedokument” – dokument, mis on artikli 13 kohaselt korraldatud teabevahetuse tulemus, mis on koostatud kindlaksmääratud tegevusvaldkondade kohta ja milles kirjeldatakse eelkõige kasutatavaid tehnoloogiaid, praeguseid heite- ja tarbimistasemeid, parima võimaliku tehnika kindlaks määramisel kaalutavaid võimalikke tehnikaid ning PVT-järeldusi ja kõiki kujunemisjärgus tehnoloogiaid, pöörates erilist tähelepanu III lisas loetletud kriteeriumidele;
12. „PVT-järeldused” – PVT-viitedokumendi osi sisaldav dokument, milles esitatakse järeldused parima võimaliku tehnika kohta, selle kirjeldus ning teave selle rakendatavuse hindamiseks ning parima võimaliku tehnikaga saavutatud heitetasemete, sellega seotud seire, sellega seotud tarbimistasemete, ja vajadusel asjaomase tegevuskoha suhtes võetavate parandamismeetmete kohta;
13. „heitetase, mis on saavutatav parima võimaliku tehnikaga” – rida heitetasemeid, mis on saadud tavatingimustes PVT-järeldustes kirjeldatud parima võimaliku tehnika või parimate võimalike tehnikate kombinatsiooni kasutamisel, väljendatuna teatava aja keskmisena kindlaksmääratud võrdlustingimustes;
14. „kujunemisjärgus tehnoloogia” – tööstuslikus tegevusvaldkonnas kasutatav uudne tehnoloogia, mis kaubanduslikul eesmärgil arendatuna aitaks tagada kas keskkonnavõimalite kõrgema üldise taseme või vähemalt keskkonnavõimalite sama taseme ja suurema kulude kokkuhoiu, kui see on võimalik olemasoleva parima võimaliku tehnikaga;
15. „käitaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes täielikult või osaliselt käitab käitist, põletusseadet, jäätmepõletus- või -koospõletustehast, või kelle kontrolli alla need kuuluvad või kellele on siseriiklike õigusaktide kohaselt antud määrav otsustusõigus käitise, seadme või tehase tehnilise toimimise suhtes;
16. „üldsus” – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;
17. „asjaomane üldsus” – üldsus, keda loa andmise või kaasajastamise või loa tingimuste kaasajastamise otsuse tegemine mõjutab või võib mõjutada, või üldsus, kelle huvidega see on seotud; selle määratluse puhul arvestatakse, et selline huvi on keskkonnavõimalite edendavatel valitsusevälistel organisatsioonidel, kes vastavad siseriiklike õigusaktidega sätestatud nõuetele;

18. „ohtlikud ained” – ained või segud, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1272/2008 (mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist) ⁽¹⁾ artiklis 3;
19. „lähteolukorra aruanne” – andmed pinnase ja põhjavee saastatuse kohta asjakohaste ohtlike ainetega;
20. „põhjavesi” – põhjavesi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽²⁾ artikli 2 punktis 2 sätestatud määratlusele;
21. „pinnas” – maakoore pindmine kiht, mis asub aluspõhjakihi ja maapinna vahel. Pinnasesse kuuluvad mineraalide osakesed, orgaaniline aines, vesi, õhk ja elusorganismid;
22. „keskkonnajärelevalve” – pädeva asutuse või tema nimel tegevseva asutuse kogu tegevus (sealhulgas kontrollkülastused, heite seiramine ning sisemise aruandluse ja järelmeetmeid käsitlevate dokumentide kontrollimine, sisekontrolli kontrollimine, käitises kasutatava tehnika ja käitise keskkonna juhtimissüsteemi piisavuse kontrollimine), mille eesmärk on kontrollida ja edendada käitiste vastavust nende loa tingimustele ning vajadusel jälgida nende keskkonnamõju;
23. „kodulinnud” – kodulinnud, nagu on määratletud nõukogu 15. oktoobri 1990. aasta direktiivi 90/539/EMÜ (kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiuõuete kohta) ⁽³⁾ artikli 2 punktis 1;
24. „kütus” – kõik tahked, vedelad või gaasilised põlevmaterjalid;
25. „põletusseade” – kõik tehnilised seadmed, milles oksüdeeritakse kütuseid, et kasutada selle tulemusena tekkivat soojust;
26. „korsten” – konstruktsioon, mis sisaldab ühte või mitut lõõri heitgaasi väljutamiseks õhku;
27. „töötunnid” – tundides väljendatud aeg, mille jooksul põletusseade töötab täielikult või osaliselt ja juhul heidet õhku, välja arvatud käivitus- ja seiskamisperioodid;
28. „väävliarastuse aste” – teatava aja vältel põletusseadme poolt õhku heitmata jäänud väävli ja sama aja jooksul põletusseadmesse pandud ja põletusseadmes kasutatud tahkekütuses sisalduva väävli suhe;
29. „kohalik tahkekütus” – looduses esinev kohalikult kaevandatav tahkekütus, mida põletatakse spetsiaalselt selle kütuse jaoks projekteeritud põletusseadmes;
30. „determineeriv kütus” – kütus, mida kasutatakse kõigi teiste kütuste hulgas mitmekütusepõletusseadmes, kus omatarbeks kasutatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- ja ümbertöötlemisjääke, kas üksinda või koos teiste kütustega, ja millel on kõige kõrgem V lisa 1. osas sätestatud heite piirväärtus, või juhul, kui mitmel kütusel on võrdne heite piirväärtus, nendest kütustest kõige kõrgemat sisendsoojust andev kütus;
31. „biomass” – iga järgmine toode või jääde:
- a) tooted, mis koosnevad põllumajandusest või metsandusest pärit taimsest ainest, mida saab kasutada kütusena neis sisalduva energia kasutamiseks;
 - b) järgmised jätmed:
 - i) põllumajanduse ja metsanduse taimsed jätmed,
 - ii) toiduainetööstuse taimsed jäägid, juhul kui tekkiv soojus kasutatakse ära,
 - iii) värske paberimassi tootmise ja pabermassist paberi tootmise kiulised taimsed jäägid, juhul kui need põletatakse nende tekitamise kohas ja tekkiva soojus taaskasutatakse,
 - iv) korgijätmed,
 - v) puidujätmed, välja arvatud need, mis võivad puidukaitseainetega töötlemise või pinna katmise tulemusena sisaldada halogeeneitud orgaanilisi ühendeid või raskmetalle, sealhulgas eelkõige ehitamisel ja lammutamisel tekkivad puidujätmed;
32. „mitmekütusepõletusseade” – kõik põletusseadmed, milles saab samaaegselt või vaheldumisi kasutada kaht või enamat liiki kütust;
33. „gaasiturbiin” – pöörlev masin, mille abil muudetakse soojusenergia mehaaniliseks tööks; koosneb peamiselt kompressorist, termilisest seadmest, milles oksüdeeritakse kütust töövedeliku soojendamiseks, ning turbiinist;
34. „gaasimootor” – ottomootori põhimõttel toimiv sisepõlemismootor, mis kasutab sädesüüdet või kahekütusemootori puhul survesüüdet;

⁽¹⁾ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6.

35. „diiselmootor” – diiselmootori põhimõttel ja survesüütega toimiv sisepõlemismootor;
36. „väike isoleeritud võrk” – väike isoleeritud võrk, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ (mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju) ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 26;
37. „jäätmepõletustehas” – jätmed, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ (jätmete kohta) ⁽²⁾ artikli 3 punktis 1;
38. „ohtlikud jätmed” – ohtlikud jätmed, nagu on määratletud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 3 punktis 2;
39. „segaolmejätmed” – majapidamisjätmed ning kaubandusest, tööstusest ja asutustest pärinevad jätmed, mis oma laadi ja koostise tõttu sarnanevad majapidamisjätmetele, välja arvatud otsuse 2000/532/EÜ ⁽³⁾ lisa rubriigis 20 01 osutatud fraktsioonid, mis kogutakse tekkekohas eraldi, ja muud kõnealuse lisa rubriigis 20 02 osutatud jätmed;
40. „jäätmepõletustehas” – mis tahes paikne või liikuv tehniline üksus ja seadmestik, mida kasutatakse jätmete soojustöötuseks, olenemata sellest, kas põlemisel tekkiv soojus kasutatakse ära või mitte, kusjuures soojustöötus tähendab jätmete põletamist oksüdeerimise teel ja muud soojustöötust nagu utmine, gaasistamine või plasmastöötus, kui saadavad ained seejärel põletatakse;
41. „jäätmekoospõletustehas” – mis tahes paikne või liikuv tehniline üksus, mille peamine otstarve on energia või ainelist toodete tootmine ja milles kasutatakse põhi- või lisakütuse jätmeid või kus jätmeid terminiselt töödeldakse nende kõrvaldamise eesmärgil, oksüdeerides neid põletamise teel ja kasutades muud soojustöötust, näiteks pürolüüsi, gaasistamist või plasmaprotsessi, kui saadavad ained seejärel põletatakse;
42. „nimivõimsus” – jättepõletus- või -koospõletustehase ahjude põletusvõimsuste summa, nagu on piiritletud valmistaja ja kinnitanud käitaja, võttes arvesse asjakohaselt arvesse jätmete kütteväärtust, kusjuures nimivõimsust väljendatakse tunnis põletatavate jätmete kogusena;
43. „dioksiinid ja furaanid” – kõik VI lisa 2. osas loetletud polüklooritud dibenso-p-dioksiinid ja dibensofuraanid;
44. „orgaaniline ühend” – ühend, mis koosneb vähemalt süsinikust ja ühest või mitmest järgmisest elemendist: vesinik, haplogeenid, hapnik, väävel, fosfor, räni või lämmastik, välja arvatud süsinikoksiidid, anorgaanilised karbonaadid ja vesinikkarbonaadid;
45. „lenduv orgaaniline ühend” – orgaaniline ühend ja kreosoodi fraktsioon aururõhuga vähemalt 0,01 kPa temperatuuril 293,15 K või analoogse lenduvusega konkreetsetes kasutamistingimustes;
46. „orgaaniline lahusti” – lenduv orgaaniline ühend, mida kasutatakse järgmiselt:
- a) üksi või koos muude ainetega toorainete, toodete või jätmete lahustamiseks, ilma et toimuks keemilisi muutusi,
 - b) puhastusvahendina saasteainete lahustamiseks,
 - c) lahustina,
 - d) dispergandina,
 - e) viskoossuse regulaatorina,
 - f) pindpinevuse regulaatorina,
 - g) plastifikaatorina,
 - h) konservandina;
47. „pinnakattevahend” – pinnakattevahend, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/42/EÜ (teatavates värvides, lakkides ja söidukite taasviimistlustoodete orgaanilistes lahustites kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta) ⁽⁴⁾ artikli 2 punktis 8.

Artikkel 4

Loa omamise kohustus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagatakse, et mitte ühtki käitist, põletusseadet, jättepõletustehast ega jätmekoospõletustehast ei käitata ilma loata.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid sätestada üksnes V peatükiga hõlmatud käitiste registreerimise menetluse.

Registreerimismenetlus määratakse kindlaks siduva õigusaktiga ja menetluse käigus käitaja vähemalt teatab pädevale asutusele oma soovist käitada käitist.

⁽⁴⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 87.

⁽¹⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 37.

⁽²⁾ ELT L 312, 22.11.2008, lk 3.

⁽³⁾ Komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus, millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EÜ artikli 1 punkti a kohaselt jätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlike jätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jätmete nimistu) (EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3).

2. Liikmesriigid võivad sätestada, et luba võib hõlmata kaht või mitut käitist või käitise osa, mida sama käitaja käitab samas kohas.

Kui luba hõlmab kaht või enam käitist, sisaldab luba tingimusi, et tagada kõikide käitiste vastavus käesoleva direktiivi nõuetele.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et luba võib hõlmata ühe käitise mitut osa, mida käitavad erinevad käitajad. Sellistel juhtudel määratletakse loas iga käitaja kohustused.

Artikkel 5

Loa andmine

1. Ilma et see piiraks siseriiklikes või liidu õigusaktides ettenähtud muude nõuete kohaldamist, annab pädev asutus välja loa, kui käitis vastab käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed kõikide menetluste suhtes pädevate asutuste tõhusa tervikliku lähenemisviisi tagamiseks nii, et kui loa väljaandmisel osaleb mitu pädevat asutust või mitu käitajat või kui antakse välja mitu luba, on loa tingimused ja selle väljaandmise menetlused omavahel täielikus kooskõlas.

3. Uute käitiste või oluliste muutuste puhul, kui kohaldatakse direktiivi 85/337/EMÜ artiklit 4, kontrollitakse ja kasutatakse loa väljaandmisel kogu kõnealuse direktiivi artiklite 5, 6, 7 ja 9 alusel saadud teavet või järeldusi.

Artikkel 6

Siduvad üldeeskirjad

Ilma et see piiraks loa omamise kohustust, võivad liikmesriigid lisada siduvatesse üldeeskirjadesse nõuded teatavate käitiste, põletusseadmete, jäätme põletustehaste või jäätme koostepõletustehaste liikide kohta.

Siduvate üldeeskirjade vastuvõtmise korral võib luba lihtsalt sisaldada viidet kõnealustele eeskirjadele.

Artikkel 7

Vahejuhtumid ja õnnetused

Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnavastutusest keskkonakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) ⁽¹⁾ kohaldamist, võtavad liikmesriigid oluliselt keskkonda mõjutava vahejuhtumi või õnnetuse korral vajalikud meetmed tagamaks, et:

⁽¹⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

a) käitaja teavitab pädevat asutust viivitamata;

b) käitaja võtab viivitamata meetmed keskkonnale tekkivate tagajärgede piiramiseks ja võimalike hilisemate vahejuhtumite või õnnetuse vältimiseks;

c) pädev asutus nõuab käitajalt selliste täiendavate asjakohaste meetmete võtmist, mida pädeva asutuse arvates on vaja keskkonnale tekkivate tagajärgede piiramiseks ja võimalike hilisemate vahejuhtumite või õnnetuste vältimiseks.

Artikkel 8

Nõuete täitmata jätmine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada loa tingimuste täitmine.

2. Liikmesriigid tagavad, et loa tingimuste rikkumise korral:

a) käitaja teavitab viivitamata pädevat asutust;

b) käitaja võtab viivitamata vajalikud meetmed nõuete täitmise võimalikult kiireks taastamiseks;

c) pädev asutus nõuab käitajalt selliste täiendavate asjakohaste meetmete võtmist, mida pädeva asutuse arvates on vaja nõuete täitmise taastamiseks.

Kui loa tingimuste rikkumine ohustab otseselt inimeste tervist või kujutab endast otsest ohtu kahjustada keskkonda ning niikaua, kuni nõuete täitmine on taastatud vastavalt esimese lõigu punktidele b ja c, peatatakse käitise, põletusseadme, jäätme põletustehase või jäätme koostepõletustehase või selle asjaomase osa tegevus.

Artikkel 9

Kasvuhoonegaaside heide

1. Kui käitisest pärinevad kasvuhoonegaaside heited on direktiivi 2003/87/EÜ I lisas määratud selles käitisel toimuva tegevuse alusel, ei kehtestata loas kõnealuse gaasi otseheidetele heite piirväärtust, välja arvatud juhul, kui on vaja tagada, et ei põhjustata olulist kohalikku saastust.

2. Direktiivi 2003/87/EÜ I lisas loetletud tegevusalade puhul võivad liikmesriigid otsustada, et nad ei kehtesta põletusseadmetele ega muudele ettevõtte tegevuskohas süsinikdioksiidi eraldavatele seadmetele energiatõhusust käsitlevaid nõudeid.

3. Vajaduse korral muudavad pädevad asutused vastavalt luba.

4. Lõikeid 1–3 ei kohaldata vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 27 liidu kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemist ajutiselt väljaarvatud käitiste suhtes.

II PEATÜKK

I LISAS LOETLETUD TEGEVUSVALDKONDI KÄSITLEVAD SÄTTED

Artikkel 10

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse I lisas sätestatud tegevusvaldkondade suhtes ja vajaduse korral vastavalt kõnealuse lisa kohastele künnisvõimsustele.

Artikkel 11

Käitaja põhikohustuste üldpõhimõtted

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, milles sätestatakse käitiste käitamine kooskõlas järgmistele põhimõtetele:

- a) võetakse kõik asjakohased ennetusmeetmed saastuse vältimiseks;
- b) kohaldatakse parimat võimalikku tehnikat;
- c) ei põhjustata olulist saastust;
- d) välditakse jäätmeteket direktiivi 2008/98/EÜ kohaselt;
- e) kui jäätmeid tekitatakse, siis eelistatakse järjekorras ja vastavalt direktiivile 2008/98/EÜ need valmistatakse ette korduskasutamiseks, võetakse ringlusse, taaskasutatakse või kui see on tehniliselt ja majanduslikult võimatu, need kõrvaldatakse vältides või vähendades mõju keskkonnale;
- f) energiat kasutatakse tõhusalt;
- g) võetakse vajalikud meetmed õnnetuste vältimiseks ja nende tagajärgede piiramiseks;
- h) võetakse vajalikud meetmed tegevuse täieliku lõpetamise järel, et vältida saastuse ohtu ja viia tegevuskoht tagasi artikli 22 kohaselt määratletud rahuldavas seisukorda.

Artikkel 12

Loataotlused

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et loataotluses on andmed, mis kirjeldavad:

- a) käitist ja selle tegevusvaldkonda;
- b) käitises kasutatavaid või seal toodetavaid toor- ja abimaterjale, muid aineid ja energiat;
- c) käitise heiteallikaid;
- d) tingimusi käitise tegevuskohal;
- e) vajaduse korral lähteolukorra aruanne kooskõlas artikli 22 lõikega 2;
- f) heidete laadi ja kogust, mida käitis eeldatavalt suunab igasse keskkonnaneelement, ning heite mõju olulisuse kindlaksmääramist keskkonnale;
- g) kavandatavat tehnoloogiat ja muud tehnikat käitisest väljuva heite vältimiseks või kui see ei ole võimalik, selle vähendamiseks;
- h) meetmeid käitises tekkivate jäätmete vältimiseks, korduskasutuse ettevalmistamiseks, ringlussevõtuks ja taaskasutamiseks;
- i) täiendavaid meetmeid, mis on kavandatud artikliga 11 ettenähtud käitaja põhikohustuste üldpõhimõtete järgimiseks;
- j) keskkonda juhitava heite seire kavandatavaid meetmeid;
- k) kavandatava tehnoloogia, meetodite ja meetmete peamisi alternatiive, mida taotleja on üldjoontes uurinud.

Loataotluses on ka mittetehniline kokkuvõte esimeses lõigus osutatud andmete kohta.

2. Kui direktiivi 85/337/EMÜ nõuete kohaselt esitatud teave või direktiivi 96/82/EÜ kohaselt koostatud ohutusaruanne või muu teave, mis on esitatud muude õigusaktide põhjal, vastab ühele lõikes 1 esitatud nõuetele, võib selle esitada taotluses või taotlusele lisada.

Artikkel 13

PVT-viitedokumendid ja teabevahetus

1. PVT-viitedokumentide koostamiseks, läbivaatamiseks ja vajadusel ajakohastamiseks korraldab komisjon liikmesriikide, asjaomaste tööstusharude, keskkonnakaitset edendavate valitsusväliste organisatsioonide ja komisjoni vahelise teabevahetuse.

2. Teabevahetus käsitleb eelkõige:

- a) käitiste ja tehnoloogiate tõhusust heite osas, mida väljendatakse vastavalt vajadusele lühiajaliste ja pikaajaliste keskmistega ning nendega seotud võrdlustingimustega, toorainete kasutamise ja laadiga, veekasutusega, energiakuluga ja jäätmetekkega;
- b) kasutatavaid tehnoloogiaid, nendega seotud seiret, keskkonnanalist ristmõju, majanduslikku ja tehnilist teostatavust ja nende arenguid;
- c) parimat võimalikku tehnikat ja kujunemisjärgus tehnoloogiaid, mis määratakse kindlaks pärast punktides a ja b esitatud asjaolude kaalumist.

3. Komisjon loob ja kutsub korrapäraselt kokku foorumi, mis koosneb liikmesriikide, asjaomaste tööstusharude ja keskkonnakaitset edendavate valitsuseväliste organisatsioonide esindajatest.

Komisjon taotleb foorumi arvamust teabevahetuse praktilise korra kohta, eelkõige:

- a) foorumi kodukorra kohta;
- b) teabevahetuse tööprogrammi kohta;
- c) andmete kogumist käsitlevate suuniste kohta;
- d) PVT-viitedokumentide väljatöötamist ja nende kvaliteedi tagamist, sealhulgas nende sisu ja vormi sobivust käsitlevate suuniste kohta.

Teise lõigu punktides c ja d nimetatud suunistes võetakse arvesse foorumi arvamust ja nimetatud suunised võetakse vastu vastavalt artikli 75 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

4. Komisjonile esitatakse foorumi arvamus PVT-viitedokumentide kavandatava sisu kohta ja komisjon teeb selle arvamuse avalikult kättesaadavaks ning võtab seda arvesse punktis 5 sätestatud menetlustes.

5. Otsused PVT-järelduste kohta võetakse vastu vastavalt artikli 75 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

6. Pärast lõike 5 kohaselt vastu võetud otsust teeb komisjon PVT-viitedokumentide viivitamatult avalikkusele kättesaadavaks ja tagab, et PVT-järeldused tehakse kättesaadavaks kõigis liidu ametlikes keeltes.

7. Asjakohase otsuse vastuvõtmiseni lõike 5 kohaselt kohaldatakse käesoleva peatüki, välja arvatud artikli 15 lõigete 3 ja 4 suhtes PVT-järeldustena komisjon poolt enne artiklis 83 osutatud kuupäeva vastu võetud PVT-viitedokumentide parima võimaliku tehnika järeldusi.

Artikkel 14

Loa tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et loas on märgitud kõik artiklites 11 ja 18 ettenähtud nõuete täitmiseks vajalikud meetmed.

Kõnealused meetmed hõlmavad vähemalt järgmisi andmeid:

- a) II lisas loetletud saasteainete heite piirväärtused ja muude selliste saasteainete piirväärtused, mida asjaomane käitis tõenäoliselt väljutab keskkonda suurtes kogustes, võttes arvesse nende laadi ja nende võimet saastust ühest keskkonnaelemendist teise üle kanda;
- b) asjakohased nõuded, millega tagatakse pinnase ja põhjavee kaitse, ning meetmed, mis on seotud käitisest tekkivate jäätmete seire ja käitlemisega;
- c) asjakohased heiteseire nõuded, milles määratletakse
 - i) mõõtmismeetodid, -sagedus ja hindamismenetlus, ning
 - ii) juhul, kui kohaldatakse artikli 15 lõike 3 punkti b, et heiteseire tulemused on kättesaadavad samade perioodide kohta ja samadel võrdlustingimustel kui parima võimaliku tehnikaga saavutatavate heitetasemete korral;
- d) kohustus esitada pädevale asutusele korrapäraselt ja vähemalt üks kord aastas:
 - i) punktis c osutatud heiteseire tulemustele tuginev teave ja muud nõutud andmed, mis võimaldavad pädeval asutusel kontrollida loa tingimuste täitmist, ja
 - ii) juhul, kui kohaldatakse artikli 15 lõike 3 punkti b, heiteseire tulemuste kokkuvõte, mis võimaldab võrdlust parima võimaliku tehnikaga saavutatavate heitetasemega;
- e) korrapärase hooldamise ning punktis b osutatud pinnase ja põhjavee saastuse vältimise meetmete järelevalve asjakohased nõuded ning pinnase ja põhjavee korrapärase seire asjakohased nõuded seoses tegevuskohas leiduda võivate asjakohaste ohtlike ainetega ja võttes arvesse pinnase ja põhjavee saastuse võimalikkust käitise tegevuskohas;
- f) meetmed, mis on seotud muude kui tavapäraste käitamistingimustega, näiteks käivitamis- ja seiskamistegevusega, lekete, talitlushäirete, ajutiste seisakute ja tegevuse täieliku lõpetamisega;

- g) sätted kaug- ja piiriülese saastuse vähendamiseks;
- h) heite piirväärtusele vastavuse hindamise tingimused või viide kohaldatavatele mujal sätestatud nõuetele.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel võib heite piirväärtusi täiendada või need asendada võrdväärsete parameetritega või tehniliste meetmetega, tagades samaväärse keskkonnakaitse taseme.

3. Loa tingimuste kehtestamisel viidatakse PVT-järelدustele.

4. Ilma et see piiraks artikli 18 kohaldamist, võib pädev asutus kehtestada rangemad loa tingimused kui need, mida on võimalik saavutada PVT-järelدustes kirjeldatud parima võimaliku tehnika kasutamisega. Liikmesriigid võivad kehtestada eeskirjad, mille alusel pädev asutus võib need rangemad tingimused kehtestada.

5. Kui pädev asutus sätestab loa tingimused sellise parima võimaliku tehnika alusel, mida ei ole kirjeldatud üheski asjakohases PVT-järelدuses, tagab ta, et:

a) nimetatud tehnika on kindlaks määratud, pöörates erilist tähelepanu III lisas loetletud kriteeriumitele, ja

b) on järgitud artiklis 15 sätestatud nõudeid.

Kui esimeses lõigus osutatud PVT-järelدused ei sisalda parima võimaliku tehnika saavutatavaid heitetasemeid, tagab pädev asutus, et esimeses lõigus osutatud tehnika tagab keskkonnakaitse taseme, mis on võrdne tasemega, mille tagab PVT-järelدustes kirjeldatud parim võimalik tehnika.

6. Kui ükski PVT-järelدus ei hõlma käitises toimuvat tegevust või tootmisprotsessi liiki või kui kõnealustes järelدustes ei käsitleta kõiki tegevuse või protsessi võimalikke mõjusid keskkonnale, sätestab pädev asutus pärast käitajaga konsulteerimist loa tingimused parima võimaliku tehnika alusel, mis on asjaomase tegevuse või protsessi jaoks kindlaks määratud, pöörates erilist tähelepanu III lisas loetletud kriteeriumitele.

7. I lisa punktis 6.6 osutatud käitiste suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 1–6, ilma et see piiraks loomade heaolu käsitlevate õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 15

Heite piirväärtused, võrdväärsed parameetrid ja tehnilised meetmed

1. Saasteainete puhul kohaldatakse heite piirväärtusi selle punkti suhtes, kus heitkogused väljuvad käitistest, ning kõnealuste piirväärtuste kindlaksmääramisel ei arvestata enne kõnesolevat punkti toimunud lahjendamist.

Saasteainete kaudse vetteväljutamise puhul võib asjaomase käitise heite piirväärtuste kindlaksmääramisel arvesse võtta reoveepuhasti toimet, tingimusel et tagatakse keskkonnakaitse samaväärne tase ega põhjustata keskkonna suuremat saastatust.

2. Ilma et see piiraks artikli 18 kohaldamist, põhinevad artikli 14 lõigetes 1 ja 2 osutatud heite piirväärtused, võrdväärsed parameetrid või tehnilised meetmed parimal võimalikul tehnikal, ilma et oleks kohustust kasutada konkreetset tehnikat või eritehnoloogiat.

3. Pädev asutus sätestab heite piirväärtused, mis tagavad, et tavapärastel käitamistingimustel ei ületa heide artikli 13 lõikes 5 osutatud PVT-järelدusi käsitlevas otsuses sätestatud parima võimaliku tehnikaga saavutatavaid heitetasemeid, kas:

a) sätestades heite piirväärtused, mis ei ületa parima võimaliku tehnikaga saavutatavaid heitetasemeid. Nimetatud heite piirväärtusi väljendatakse sama või lühema ajavahemiku ning samade võrdlustingimuste alusel, kui parima võimaliku tehnikaga saavutatavad heitetasemed; või

b) sätestades väärtuste, ajavahemike ja võrdlustingimuste osas punktis a osutatutest erinevad heite piirväärtused.

Kui kohaldatakse punkti b, hindab pädev asutus vähemalt üks kord aastas heiteseire tulemusi, tagamaks et tavapärastel käitamistingimustel ei ole heide ületanud parima võimaliku tehnikaga saavutatavaid heitetasemeid.

4. Erandina lõikest 3 ja ilma et see piiraks artikli 18 kohaldamist, võib pädev asutus erijuhtudel kehtestada vähem ranged heite piirväärtused. Sellist erandit võib kohaldada ainult juhul, kui hinnangust nähtub, et PVT-järelدustes kirjeldatud parima võimaliku tehnikaga seotud heitetasemete saavutamine tekitaks ebaproportsionaalselt suuri kulusid võrreldes keskkonnavalase kasuga, mis tuleneb:

a) asjaomase käitise geograafilisest asukohast või selle kohalikest keskkonnatingimustest või

b) asjaomase käitise tehnilistest näitajatest.

Pädev asutus esitab loa tingimuste lisas esimese lõigu kohaldamise põhjendused, millele lisatakse hindamise tulemused ja kehtestatud tingimuste põhjendused.

Kooskõlas esimese lõiguga kehtestatud kõnealused heite piirväärtused ei tohi siiski ületada vastavalt käesoleva direktiivi lisades sätestatud heite piirväärtusi.

Pädev asutus tagab igal juhul, et ei tekitata olulist saastust ning et saavutatakse keskkonna kui terviku kaitse kõrge tase.

Liikmesriikide poolt kooskõlas artikli 72 lõikega 1 esitatud andmete põhjal ja eelkõige käesoleva lõike kohaldamise osas võib komisjon juhendi abil vajaduse korral hinnata ja täpsustada kriteeriumeid, mida tuleb käesoleva lõike kohaldamisel arvesse võtta.

Pädev asutus hindab artikli 21 kohaselt tehtava loa tingimuste iga läbivaatamise osana uuesti esimese lõigu kohaldamist.

5. Pädev asutus võib teha ajutise erandi käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 ning artikli 11 punktides a ja b esitatud nõuetest kujunemisjärgus tehnoloogiate katsetamise ja kasutamise suhtes ajavahemikuks, mis ei või ületada üheksat kuud, tingimusel et pärast nimetatud ajavahemikku lõpetatakse kõnesolevate tehnoloogiate kasutamine või et selle tegevusvaldkonnaga saavutatakse vähemalt heitetase, mis vastab parima võimaliku tehnikaga saavutatavale heitetasemele.

Artikkel 16

Seirenõuded

1. Vajaduse korral põhinevad artikli 14 lõike 1 punktis c osutatud seirenõuded PVT-järelduste kohastel seiret käsitlevatel järeldustel.

2. Pädev asutus määrab kindlaks artikli 14 lõike 1 punktis e osutatud korrapärase seire sageduse iga üksiku käitise loas või siduvates üldeeskirjades.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, toimub korrapärane seire vähemalt kord iga viie aasta järel põhjavee ja kord iga kümne aasta järel pinnase suhtes, välja arvatud juhul kui selline seire põhineb saastumise ohtu süstemaatilisel hindamisel.

Artikkel 17

I lisas loetletud tegevusvaldkondade siduvad üldeeskirjad

1. Siduvate üldeeskirjade vastuvõtmisel tagavad liikmesriigid kompleksse lähenemisviisi ja keskkonnakaitse kõrge taseme, mis on võrdväärne konkreetse loa tingimustega saavutatava tasemega.

2. Siduvad üldeeskirjad põhinevad parimal võimalikul tehnikal, ilma et oleks kohustust kasutada mis tahes tehnikat või konkreetset tehnoloogiat, et tagada vastavus artiklitega 14 ja 15.

3. Liikmesriigid tagavad, et siduvaid üldeeskirju ajakohastatakse, et võtta arvesse parima võimaliku tehnika arengut ning et tagada vastavus artikliga 21.

4. Lõigete 1–3 kohaselt vastu võetud siduvad üldeeskirjad sisaldavad viidet käesolevale direktiivile või see viide lisatakse kõnealuste eeskirjade juurde nende ametliku avaldamise korral.

Artikkel 18

Keskkonnakvaliteedi standardid

Kui keskkonnakvaliteedi standardis on ette nähtud rangemad tingimused kui need, mida on võimalik täita parima võimaliku tehnika kasutamisega, peab luba sisaldama lisameetmeid, ilma et see piiraks muude võimalike meetmete võtmist keskkonnakvaliteedi standardite täitmiseks.

Artikkel 19

Parima võimaliku tehnika areng

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus jälgib parima võimaliku tehnika arengut või laseb ennast teavitada sellest ja kõikide uute või ajakohastatud PVT-järelduste avaldamises ning teeb selle teabe kättesaadavaks ka asjaomasele üldsusele.

Artikkel 20

Käitajate tehtavad muudatused käitistes

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et käitaja teavitab pädevat asutust kõikidest sellistest kavandatud muudatustest käitise laadis või toimimisviisis või käitise laiendamisest, mis võivad omada tagajärgi keskkonnale. Pädev asutus ajakohastab vajaduse korral luba.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed selle tagamiseks, et mitte ühtki käitaja kavandatud olulist muudatust ei tehta ilma käesoleva direktiivi kohaselt välja antud loata.

Loataotlus ja pädeva asutuse otsus hõlmavad selliseid käitise osi ja selliseid artiklis 12 loetletud üksikasju, mida oluline muudatus võib mõjutada.

3. Iga muudatust käitise laadis või toimimisviisis või käitise laiendamist käsitatakse olulisena, kui see muudatus või laiendamine ise ulatub I lisas sätestatud künnisvõimsuseni.

Artikkel 21

Pädeva asutuse poolt loa tingimuste läbivaatamine ja ajakohastamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et pädevad asutused vaatavad vastavalt allpool esitatud lõigetele 2–5 kõik loa tingimused korrapäraselt uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastavad neid, et tagada vastavus käesolevale direktiivile.

2. Käitaja esitab pädeva asutuse taotlusel loa tingimuste läbivaatamiseks vajaliku kogu teabe, sealhulgas eelkõige heiteseire tulemused ja muud andmed, mis võimaldavad käitise käitamist võrrelda PVT-järeldustes kirjeldatud parima võimaliku tehnikaga ja sellega saavutatavate heitetasemetega.

Pädev asutus kasutab loa tingimuste läbivaatamisel kõiki seire- või kontrolliandmeid.

3. Nelja aasta jooksul alates käitise peamist tegevusvaldkonda käsitlevaid PVT-järeldusi käsitlevate artikli 13 lõike 5 kohaste otstuste avaldamisest tagab pädev asutus, et:

- a) kõik asjaomase käitise loa tingimused vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse, et tagada vastavus käesoleva direktiiviga, eelkõige vajadusel artikli 15 lõigetega 3 ja 4;
- b) käitis vastab kõnealustele loa tingimustele.

Läbivaatamisel võetakse arvesse kõik uued või ajakohastatud PVT-järeldused, mida rakendatakse käitise suhtes ja mis on vastu võetud artikli 13 lõike 5 kohaselt pärast loa väljaandmist või viimast läbivaatamist.

4. Kui käitise kohta ei ole olemas ühtegi PVT-järeldust, vaadatakse loa tingimused läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse, kui parima võimaliku tehnika areng võimaldab heidet oluliselt vähendada.

5. Loa tingimused vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt järgmistel juhtudel:

- a) käitise põhjustatud saaste on nii suur, et loaga ettenähtud heite piirväärtused tuleb läbi vaadata või tuleb loale lisada uued piirväärtused;
- b) tööhutus nõuab teistsuguse tehnika kasutamist;
- c) vastavalt artiklile 18 on vaja järgida uut või läbivaadatud keskkonnakvaliteedi standardit.

Artikkel 22

Tegevuse lõpetamine

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/60/EÜ, direktiivi 2004/35/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/118/EÜ (mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest) ⁽¹⁾ ning pinnasekaitset käsitlevate asjakohaste liidu õigusaktide kohaldamist, kehtestab pädev asutus loa tingimused, et tegevuse täieliku lõpetamise korral tagada vastavus käesoleva artikli lõigetega 3 ja 4.

2. Kui tegevus on seotud asjakohaste ohtlike ainete kasutamise, tootmise või keskkonda laskmisega ja pidades silmas pinnase ja põhjavee võimalikku saastumist käitise tegevuskohas, käitaja koostab ja esitab pädevale asutusele lähteolukorra aruande enne käitise tegevuse alustamist või enne käitise loa esmakordset ajakohastamist pärast 7. jaanuari 2013.

Lähteolukorra aruanne sisaldab pinnase ja põhjavee saastumise kindlaksmääramiseks vajalikke andmeid, et kvantitatiivselt võrrelda olukorda lõikes 3 sätestatud tegevuse täieliku lõpetamise korral.

Lähteolukorra aruanne sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) tegevuskohal praegu toimuvaid ja võimaluse korral varem toimunud tegevusi käsitlev teave;
- b) võimaluse korral olemasolev teave pinnase ja põhjavee mõõtmiste kohta, mis kajastab aruande koostamise ajal olnud olukorda, või teise võimalusena pinnase ja põhjavee uute mõõtmiste kohta, milles uuritakse pinnase ja põhjavee saastumise võimalust asjaomases käitises kasutatud, toodetud või keskkonda lastud ohtlike ainetega.

Kui muude liidu või siseriiklike õigusaktide kohaselt koostatud teave vastab käesoleva lõike nõuetele, võib selle teabe lisada esitatud lähteolukorra aruandele.

Komisjon kehtestab lähteolukorra aruande sisu käsitlevad suunised.

3. Tegevuse täieliku lõpetamise korral hindab käitaja pinnase ja põhjavee saastumist käitises kasutatud, toodetud või keskkonda lastud asjakohaste ohtlike ainetega. Kui võrreldes lõikes 2 osutatud lähteolukorra aruandes esitatud seisundiga on käitis põhjustanud pinnase või põhjavee märkimisväärse saastumise, võtab käitaja vajalikud meetmed nimetatud saastumise vähendamiseks, et taastada tegevuskoha lähteolukorra aruandes esitatud seisund. Sellel eesmärgil võib arvesse võtta nimetatud meetmete tehnilist teostatavust.

Tegevuse täieliku lõpetamise korral ja juhul kui enne käitise loa esmakordset ajakohastamist pärast 7. jaanuari 2013 käitaja lubatud tegevuse tõttu tekkinud tegevuskoha pinnase ja põhjavee saastumine kujutab olulist ohtu inimeste tervisele või keskkonnale, ja võttes arvesse kooskõlas artikli 12 lõike 1 punkti d kohaselt kehtestatud käitise tegevuskoha tingimusi, võtab käitaja, ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, vajalikud meetmed, mille eesmärk on asjaomaste ohtlike ainete eemaldamine, nende sisalduse kontrollimine, piiramine või vähendamine pinnases, nii et tegevuskoht selle praegust või heakskiidetud tulevast kasutamiseviisi arvestades ei kujutaks endast enam nimetatud ohtu.

⁽¹⁾ ELT L 372, 27.12.2006, lk 19.

4. Kui käitaja ei pea koostama lõikes 2 osutatud lähteolukorra aruannet, võtab ta tegevuse täieliku lõpetamise korral lubatud tegevuse tulemusena ja kooskõlas artikli 12 lõike 1 punktis d kehtestatud käitise tegevuskoha tingimustega vajalikud meetmed, mille eesmärk on asjaomaste ohtlike ainete eemaldamine, nende sisalduse kontrollimine, piiramine või vähendamine, nii et tegevuskoht selle praegust või heakskiidetud tulevast kasutamiseviisi arvestades ei kujutaks endast enam märkimisväärset ohtu inimeste tervisele ega keskkonnale pinnase ja põhjavee saastumise tõttu.

Artikkel 23

Keskkonnajärelevalve

1. Liikmesriigid kehtestavad käitiste keskkonnajärelevalve süsteemi, mis tegeleb asjaomaste käitiste poolt keskkonnale avaldatava kogu asjassepuutuva mõju uurimisega.

Liikmesriigid tagavad, et käitajad annavad pädevatele asutustele igakülgset abi, mis võimaldab kõnealustel asutustel teha tegevuskoha külastusi, võtta proove ja koguda teavet, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks käesoleva direktiivi kohaselt.

2. Liikmesriigid tagavad, et kõik käitised on hõlmatud keskkonnajärelevalve plaaniga riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ja tagavad, et seda kava vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajadusel ajakohastatakse.

3. Iga keskkonnajärelevalve plaan sisaldab järgmist:

- a) üldhinnang asjakohaste oluliste keskkonnaküsimuste kohta;
- b) järelevalve plaaniga hõlmatud geograafiline piirkond;
- c) plaaniga hõlmatud käitiste register;
- d) lõike 4 kohase rutiinse keskkonnajärelevalve programmide koostamise menetlused;
- e) lõike 5 kohase mitterutiinse keskkonnajärelevalve menetlused;
- f) vajaduse korral sätestatud eri kontrolliasutuste koostöö kohta.

4. Pädev asutus koostab järelevalve plaanide põhjal korrapäraselt rutiinse keskkonnajärelevalve programmid, määrates sealhulgas erinevate käitiseliikide puhul kindlaks tegevuskoha külastuse sageduse.

Tegevuskoha kahe külastuse vaheline ajavahemik põhineb asjaomaste konkreetsete käitiste keskkonnariskide süstemaatilisel hindamisel ja see ei ületa kõrgeima riskiga käitiste puhul ühte aastat ja madalaima riskiga käitiste puhul kolme aastat.

Kui kontrolli käigus on tuvastatud loa tingimuste oluline täitmata jätmine, viiakse kuue kuu jooksul alates kõnealuse kontrolli tegemisest läbi lisakülastus.

Keskkonnariskide süstemaatiline hindamine põhineb vähemalt järgmistel kriteeriumidel:

- a) asjaomaste käitiste potentsiaalne ja tegelik mõju inimeste tervisele ja keskkonnale, võttes arvesse heitetasemeid ja -liike, kohaliku keskkonna tundlikkust ja õnnetusohu;
- b) andmed loa tingimuste täitmise kohta;
- c) käitaja osalemine liidu keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemis (EMAS) vastavalt määrusele (EÜ) nr 1221/2009 ⁽¹⁾.

Komisjon võib vastu võtta suunised keskkonnariskide hindamise kriteeriumide kohta.

5. Mitterutiinset keskkonnajärelevalvet tehakse selleks, et võimalikult kiiresti ja vajaduse korral enne loa väljaandmist, läbivaatamist või ajakohastamist uurida tõsiseid keskkonnavalasid kaebusi, õnnetusi või vahejuhtumeid või nõuete täitmata jätmist.

6. Pädev asutus koostab pärast iga tegevuskoha külastust aruande, milles kirjeldatakse kontrolli asjakohaste tulemusi seoses käitise vastavusega loa tingimustele ja järeldusi selle kohta, kas on vaja võtta edasisi meetmeid.

Aruandest teatatakse asjaomasele käitajale kahe kuu jooksul pärast tegevuskoha külastust. Pädev asutus teeb aruande avalikult kättesaadavaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) ⁽²⁾ nelja kuu jooksul pärast tegevuskoha külastust.

Ilma et see piiraks artikli 8 lõike 2 kohaldamist, tagab pädev asutus, et käitaja võtab mõistliku aja jooksul kõik aruandes kindlaksmääratud vajalikud meetmed.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1221/2009 organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) (ELT L 342, 22.12.2009, lk 1).

⁽²⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

Artikkel 24

Juurdepääs teabele ja üldsuse osalemine loamenetluses

1. Liikmesriigid tagavad, et asjaomasele üldsusele antakse õigeaegsed ja tõhusad võimalused võtta osa järgmistest menetlustest:

- a) uutele käitistele loa andmine;
- b) olulisi muudatusi käsitleva loa andmine;
- c) käitise loa ajakohastamine, kui kohaldatakse artikli 15 lõiget 4;
- d) käitise loa või loa tingimuste ajakohastamine vastavalt artikli 21 lõike 5 punktile a.

Sellise osalemise suhtes kohaldatakse IV lisas sätestatud menetlust.

2. Kui otsus loa andmise, läbivaatamise või ajakohastamise kohta on tehtud, teeb pädev asutus üldsusele kättesaadavaks, sealhulgas punktide a, b ja f osas internetis, järgmise teabe:

- a) otsuse sisu, sealhulgas loa ja ajakohastamiste koopiad;
- b) otsuse tegemise aluseks olnud põhjused;
- c) enne otsuse tegemist peetud konsultatsioonide tulemused ja selgitus selle kohta, kuidas kõnealuseid tulemusi otsuse tegemisel arvesse võeti;
- d) asjaomase käitise või tegevusvaldkonnaga seotud PVT-viitedokumentide pealkirjad;
- e) teave selle kohta, kuidas artiklis 14 osutatud loa tingimused, sealhulgas heite piirväärtused, on kindlaks määratud võrreldes parima võimaliku tehnika ja parima võimaliku tehnikaga seotud heitetasemetega;
- f) erandi tegemise korral vastavalt artikli 15 lõikele 4 kõnealuse erandi konkreetsed, nimetatud lõikes sätestatud kriteeriumidele tuginevad põhjused ja kehtestatud tingimused.

3. Pädev asutus teeb avalikkusele, punkti a osas muu hulgas internetis, kättesaadavaks ka:

- a) tegevuse täieliku lõpetamise korral asjakohase teabe käitaja poolt artikli 22 kohaselt võetud meetmete kohta;

- b) loa tingimuste kohaselt nõutud heiteseire tulemused, mis on pädeva asutuse valduses.

4. Käesoleva artikli lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldatakse, kui direktiivi 2003/4/EÜ artikli 4 lõigetes 1 ja 2 sätestatud piirangutest ei tulene teisiti.

Artikkel 25

Õiguskaitse kättesaadavus

1. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas riigi õigussüsteemiga on asjaomasel üldsusel juurdepääs kaebuste lahendamisele kohtus või mõnes muus sõltumatus ja erapooletus organis, mis on seaduslikult asutatud, et vaidlustada artikli 24 kohaste otsuste, tegevuste või tegevusetuste sisulist või protseduurilist seaduslikkust, kui üks järgmistest tingimustest on täidetud:

- a) asjaomasel üldsusel on küllaldane huvi;
- b) asjaomane üldsus väidab, et tema õigusi on kahjustatud, kui liikmesriigi menetlusseadus seab selle eeltingimuseks.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks, mis etapis võib otsuseid, tegevusi või tegevusetusi vaidlustada.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks, mis moodustab küllaldase huvi ja õiguste kahjustamise, kooskõlas eesmärgiga anda asjaomasele üldsusele laialdane juurdepääs õiguskaitsele.

Sel eesmärgil käsitatakse lõike 1 punkti a tähenduses piisavana keskkonnakaitset edendavate mis tahes valitsusväliste organisatsioonide huvi, kes vastavad siseriiklike õigusaktide nõuetele.

Samuti eeldatakse, et sellistel organisatsioonidel on õigusi, mida saab kahjustada lõike 1 punkti b tähenduses.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei välista eelneva läbivaatamise menetluse võimalust haldusasutuses ega mõjuta nõuet ammendada halduskorras läbivaatamise menetlused enne asja kohtusse läbivaatamise saatmist, kui siseriiklikes õigusaktides on selline nõue.

Iga selline menetlus on erapooletu, õiglane, õigeaegne ja mitte üleliigselt kulukas.

5. Liikmesriigid tagavad, et üldsusele tehtaks kättesaadavaks praktiline teave halduslikus või kohtulikus korras läbivaatamise menetluste kasutamise kohta.

Artikkel 26

Piiriülene mõju

1. Kui liikmesriik teab, et käitise tegevusel on teise liikmesriigi keskkonnale tõenäoliselt oluline negatiivne mõju või kui liikmesriik, mida tõenäoliselt oluliselt mõjutatakse, seda nõuab, edastab liikmesriik, kelle territooriumil artikli 4 või artikli 20 lõike 2 kohane loataotlus on esitatud, IV lisa kohaselt esitatava või kättesaadavaks tehtava teabe teisele liikmesriigile samal ajal, kui ta teeb selle kättesaadavaks üldsusele.

Niisugune teave on aluseks kõikidele konsultatsioonidele, mis võivad osutada vajalikuks kahe liikmesriigi vastastikuste ja võrdväärsete suhete raames.

2. Kahepoolsete suhete raames tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud juhtudel tehakse loataotlused piisava ajavahemiku jooksul kättesaadavaks ka tõenäoliselt mõjutatava liikmesriigi üldsusele, nii et üldsus saaks nende kohta arvamust avaldada, enne kui pädev asutus teeb oma otsuse.

3. Kui pädev asutus teeb taotluse kohta otsuse, võetakse arvesse kõiki lõigete 1 ja 2 kohaste mis tahes konsultatsioonide tulemusi.

4. Pädev asutus teatab igale liikmesriigile, kellega on lõike 1 kohaselt konsulteeritud, taotluse kohta tehtud otsusest ning edastab talle artikli 24 lõikes 2 osutatud teabe. See liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et nimetatud teave saaks nõuetekohasel viisil kättesaadavaks tema territooriumi asjaomasele üldsusele.

Artikkel 27

Kujunemisjärgus tehnoloogiad

1. Liikmesriigid julgustavad vajadusel kujunemisjärgus tehnoloogiate arendamist ja rakendamist, eelkõige PVT-viitedokumentides kindlaks määratud kujunemisjärgus tehnoloogiate arendamist ja rakendamist.

2. Komisjon kehtestab suunised, et aidata liikmesriikidel julgustada lõikes 1 osutatud kujunemisjärgus tehnoloogiate arendamist ja rakendamist.

III PEATÜKK

PÕLETUSSEADMEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

Artikkel 28

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse energiatootmiseks ette nähtud ja vähemalt 50 MW summaarse nimisoojusvõimsusega põletusseadmete suhtes, olenemata kasutatud kütuse liigist.

Käesolevat peatükki ei kohaldata järgmiste põletusseadmete suhtes:

- a) seadmed, milles põlemissaadusi kasutatakse otsesel kütmisel, kuivatamisel või esemete või materjalide muul töötlemisel;
- b) järelpõletusseadmed, mis on mõeldud heitgaasi puhastamiseks põletamise teel ning mida ei kasutata iseseisva põletusseadmena;
- c) katalüütilisel krakkimisel kasutatavate katalüsaatorite regeneereerimise seadmed;
- d) vesiniksulfiidi väävliks muundamise seadmed;
- e) keemiatööstuses kasutatavad reaktorid;
- f) koksiahjud;
- g) kauperid;
- h) kõik tehnilised seadmed, mida kasutatakse sõidukite, laevade või õhusõidukite jõuseadmena;
- i) gaasiturbiinid ja gaasimootorid, mida kasutatakse avamereplatvormidel;
- j) põletusseadmed, mis kasutavad kütusena mis tahes tahkeid või vedelaid jäätmeid, välja arvatud artikli 3 punkti 31 alapunktis b osutatud jäätmed.

Artikkel 29

Liitmiseeskirjad

1. Kui kahe või enama eraldi põletusseadme heitgaas väljutatakse ühise korstna kaudu, käsitatakse selliste seadmete kombinatsiooni ühe tervikuna ja summaarse nimisoojusvõimsuse arvutamisel nende võimsused liidetakse.

2. Kui kaks või enam eraldi põletusseadet, millele on antud luba 1. juulil 1987 või hiljem või mille kohta selle käitaja on esitanud täieliku taotluse nimetatud loa saamiseks kas kõnealusel kuupäeval või hiljem, on tehnilisi ja majanduslikke tegureid arvesse võttes paigaldatud nii, et nendest lähtuvat heitgaasi on pädeva asutuse hinnangu kohaselt võimalik väljutada ühise korstna kaudu, käsitatakse selliste seadmete kombinatsiooni ühe põletusseadmena ja summaarse nimisoojusvõimsuse arvutamisel nende võimsused liidetakse.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud põletusseadmete kombinatsiooni summaarse nimisoojusvõimsuse arvutamisel ei võeta arvesse üksikuid põletusseadmeid, mille nimisoojusvõimsus on alla 15 MW.

Artikkel 30

Heite piirväärtused

1. Põletusseadmetest lähtuv jäätmeheitgaas väljutatakse juhitavalt ühe või mitme lõõriga korstna kaudu, mille kõrguse väljaarvutamisel arvestatakse inimeste tervise ja keskkonna kaitsega.

2. Kõik load sellistele käitistele, mis sisaldavad põletusseadmeid, millele on antud luba enne 7. jaanuari 2013, või mille kohta selle käitajad on esitanud täieliku loataotluse enne kõnealust kuupäeva, tingimusel et sellise seadme tegevus algab hiljemalt 7. jaanuaril 2014, sisaldavad tingimusi, millega tagatakse, et kõnealuste seadmete õhkuheide ei ületa V lisa 1. osas sätestatud heite piirväärtusi.

Kõik selliste käitiste load, mis sisaldavad põletusseadmeid, millele on tehtud direktiivi 2001/80/EÜ artikli 4 lõikes 4 osutatud erand ja mida käitatakse pärast 1. jaanuari 2016, sisaldavad tingimusi, millega tagatakse, et nimetatud põletusseadmete õhkuheide ei ületa V lisa 2. osas sätestatud heite piirväärtusi.

3. Kõik selliste käitiste load, mis sisaldavad lõikega 2 hõlmamata põletusseadmeid, sisaldavad tingimusi, millega tagatakse, et kõnealuste seadmete õhkuheide ei ületa V lisa 2. osas sätestatud heite piirväärtusi.

4. V lisa 1. ja 2. osas sätestatud heite piirväärtusi ning nimetatud lisa 5. osas sätestatud väävliärastuse miinimumastmeid kohaldatakse iga ühise korstna heite kohta, suhtena kogu põletusseadme summaarsest nimisoojusvõimsusest. Kui V lisas sätestatakse, et heite piirväärtusi võib kohaldada põletusseadme osa suhtes piiratud töötundide jooksul, kohaldatakse neid piirväärtusi nimetatud seadme osa heite kohta, aga suhtena kogu põletusseadme summaarsest nimisoojusvõimsusest.

5. Pädev asutus võib kuni kuueks kuuks teha erandi tavaliselt madala väävlisisaldusega kütust kasutava põletusseadme puhul lõigetes 2 ja 3 ettenähtud vääveldioksiidiheite piirväärtustest kindipidamise kohustusest, kui käitaja ei saa kõnealustest piirväärtustest kinni pidada seetõttu, et madala väävlisisaldusega kütuse tarned on tõsise puuduse tõttu katkenud.

Liikmesriigid teatavad viivitamata komisjonile kõikidest esimese lõigu alusel tehtud eranditest.

6. Pädev asutus võib teha erandi lõigetes 2 ja 3 ettenähtud heite piirväärtuste järgimise kohustusest juhtudel, kui ainult gaaskütust kasutav põletusseade peab gaasivarustuse äkilise katkemise tõttu erandkorras kasutama muid kütuseid ning mis seetõttu tuleks varustada heitgaasi puhastusseadmega. Selline erand tehakse kõige rohkem kümneks päevaks, välja arvatud juhul, kui energia-varustuse säilitamine on hädavajalik.

Käitaja teavitab viitamata pädevat asutust kõikidest esimeses lõigu osutatud konkreetsetest juhtudest.

Liikmesriigid teatavad viivitamata komisjonile kõikidest esimeses lõigu kohaselt tehtud eranditest.

7. Kui põletusseadet laiendatakse, kohaldatakse laiendusega muudetava seadmeosa suhtes V lisa 2. osas sätestatud heite piirväärtusi ning määratakse need kindlaks kogu põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse suhtes. Põletusseadme sellise muutmise korral, mis võib tekitada tagajärgi keskkonnale ja mis mõjutab rohkem kui 50 MW nimisoojusvõimsusega seadme osa, kohaldatakse nimetatud muudetud seadme osa suhtes V lisa 2. osas sätestatud heite piirväärtusi kogu põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse kohta.

8. V lisa 1. ja 2. osas sätestatud heite piirväärtusi ei kohaldata järgmistele põletusseadmetele suhtes:

- a) diiselmootorid;
- b) utilisaatorkatlad tselluloosi tootmisel.

9. Järgnevalt nimetatud põletusseadmete suhtes vaatab komisjon parima võimaliku tehnika alusel läbi vajaduse kehtestada kogu liitu hõlmavad heite piirväärtused ning muuta V lisas sätestatud heite piirväärtusi:

- a) lõikes 8 osutatud põletusseadmed;
- b) selliste rafineerimistehaste põletusseadmed, kus omatarbeks põletatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- või ümbertöötlemisjääke, kas üksinda või koos teiste kütustega, võttes arvesse rafineerimistehaste energiasüsteemide iseärasusi;
- c) põletusseadmed, kus põletatakse muid gaase kui maagaas;
- d) keemiatööstusettevõttes asuvad põletusseadmed, kus vedelaid tootmisjääke kasutatakse omatarbeks mittekaubandusliku kütusena.

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2013 nimetatud läbi vaatamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule, vajadusel koos õigusakti ettepanekuga.

Artikkel 31

Väävliärastuse aste

1. Kohalikku tahkekütust põletavatele põletusseadmetele, mis ei vasta artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud vääveldioksiidi heite piirväärtustele nimetatud kütuse omaduste tõttu, võivad liikmesriigid selle asemel kohaldada V lisa 5. osas sätestatud väävliärastuse miinimumastmeid vastavalt nimetatud lisa 6. osas sätestatud nõuetele vastavuse eeskirjadele ning tingimusel, et pädev asutus on artikli 72 lõike 4 punktis a osutatud tehnilise aruande eelnevalt heaks kiitnud.

2. Kohalikku tahkekütust põletavatele põletusseadmetele, milles koospõletatakse jäätmeid ja mis ei vasta VI lisa 4. osa punktides 3.1 või 3.2 osutatud vääveldioksiidi C_{protsess} väärtustele kohalike tahkekütuste omaduste tõttu, võivad liikmesriigid kohaldada hoopis V lisa 5. osas sätestatud väävliärastuse miinimumastmeid vastavalt kõnealuse lisa 6. osas sätestatud nõuetele vastavuse eeskirjadele. Kui liikmesriigid otsustavad kohaldada käesolevat lõiget, võrduvad VI lisa 4. osa punktis 1 osutatud $C_{\text{jäätmed}}$ väärtusega 0 mg/Nm³.

3. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2019 läbi võimaluse kohaldada V lisa 5. osas toodud minimaalseid väävliärastuse astmeid, võttes eelkõige arvesse parimat võimalikku tehnikat ja vääveldioksiidi heitkoguste vähendamisest saadavat kasu.

Artikkel 32

Siseriiklik üleminekukava

1. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2016 kuni 30. juunini 2020 võivad liikmesriigid koostada ja rakendada siseriiklikku üleminekukava, mis hõlmab põletusseadmed, millele on esimene luba antud enne 27. novembril 2002 või mille käitajad olid enne seda kuupäeva esitatud täieliku loataotluse, tingimusel et rajatis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003. Iga nimetatud kavaga hõlmatud põletusseadme suhtes käsitletakse kavas järgnevate saasteainete heidet: lämmastikoksiidid, vääveldioksiid ja tolm. Gaasiturbiinide osas hõlmatakse kavaga vaid lämmastikoksiidide heiteid.

Siseriiklik üleminekukava ei hõlma ühtegi järgmistest põletusseadmetest:

- a) need, mille suhtes kohaldatakse artikli 33 lõiget 1;
- b) need, mis asuvad rafineerimistehases, kus omatarbeks põletatakse rafineerimistehase jääkide või nafta rafineerimisel tekkinud destilleerimis- või ümbertöötlemisjääkide gaasistamisel tekkinud madala kütteväärtusega gaase, kas üksinda või koos teiste kütustega;
- c) need, mille suhtes kohaldatakse artiklit 35;
- d) need, mille suhtes on tehtud direktiivi 2001/80/EÜ artikli 4 lõikes 4 osutatud erand.

2. Kavaga hõlmatud põletusseadmed võib vabastada artikli 30 lõikes 2 nimetatud heite piirväärtustele vastavuse nõudest kavaga hõlmatud saasteainete osas või vajadusel artiklis 31 nimetatud väävliärastuse astmele vastavuse nõudest.

Põletusseadme loas tuleb vähemalt säilitada eelkõige direktiivide 2001/80/EÜ ja 2008/1/EÜ nõuete kohaselt kindlaks määratud vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmude heite piirväärtused, mida kohaldatakse alates 31. detsembrist 2015.

Tahkekütusel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on suurem kui 500 MW ja millele on antud esimene luba pärast 1. juulit 1987, kohaldatakse V lisa 1. osas sätestatud lämmastikoksiidide heite piirväärtusi.

3. Iga kavas hõlmatud saasteaine suhtes sätestatakse siseriiklikus üleminekukavas ülemäär, määrates kõikide kavaga hõlmatud põletusseadmete summaarse maksimaalse aastase heitkoguse, kusjuures võetakse aluseks iga seadme summaarne nimisoojusvõimsus 31. detsembril 2010, seadme viimase kümne tööaasta (aasta 2010 kaasa arvatud), keskmised tegelikud aasta töötunnid ja kasutatud kütus.

2016. aasta ülemäär arvutatakse direktiivi 2001/80/EÜ III kuni VII lisas sätestatud asjakohaste heite piirväärtuste alusel või vajaduse korral direktiivi 2001/80/EÜ III lisas sätestatud väävliärastuse astmete alusel. Gaasiturbiinide suhtes kasutatakse direktiivi 2001/80/EÜ VI lisa B osas sellistele põletusseadmetele sätestatud lämmastikoksiidide heite piirväärtuseid. 2019. ja 2020. aasta ülemäärad arvutatakse käesoleva direktiivi V lisa 1. osas sätestatud asjakohaste heite piirväärtuste alusel või vajadusel käesoleva direktiivi V lisa 5. osas sätestatud asjakohaste väävliärastuse astmete alusel. 2017. ja 2018. aasta ülemastmed määratakse 2016. ja 2019. aasta vahelise ülemastmete lineaarse vähenemisega.

Kui siseriikliku üleminekukavaga hõlmatud seade kas suletakse või see ei kuulu enam III peatüki reguleerimisalasse, ei tohi see kaasa tuua kavaga hõlmatud teiste seadmete aastase heitkoguse suurenemist.

4. Siseriiklik üleminekukava sisaldab ka seire ja aruandlusega seonduvaid sätteid, mis on kooskõlas artikli 41 punkti b kohaselt kehtestatud rakenduseeskirjadega, ning kõikidele põletusseadmetele ette nähtud meetmeid eesmärgiga tagada õigeaegselt vastavus alates 1. juulist 2020 kohaldatavatele heite piirväärtustele.

5. Liikmesriigid esitavad oma siseriiklikud üleminekukavad komisjonile hiljemalt 1. jaanuaril 2013.

Komisjon hindab kavasid ja kui komisjon ei ole esitanud vastuväiteid 12 kuu jooksul alates kava saamisest, loeb asjaomane liikmesriik, et kava on heaks kiidetud.

Kui komisjon leiab, et kava ei vasta artikli 41 punkti b kohaselt kehtestatud rakenduseeskirjadele, teatab ta asjaomasele liikmesriigile, et kava ei saa heaks kiita. Liikmesriigi poolt komisjonile esitatud kava uue versiooni hindamise suhtes on teises lõigus osutatud ajavahemikuks kuus kuud.

6. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest hilisematest kavast tehtud muudatustest.

Artikkel 33

Piiratud tööea erand

1. Ajavahemikus 1. jaanuarist 2016 kuni 31. detsembrini 2023 võib põletusseadmed vabastada artikli 30 lõikes 2 osutatud heite piirväärtustele vastavuse nõudest ja vajadusel artiklis 31 osutatud väävliarastuse astmete nõudest, ning nende suhtes artiklis 32 osutatud siseriikliku üleminekukava kohaldamise nõudest, kui järgmised tingimused on täidetud:

- a) põletusseadme käitaja kohustub pädevale asutusele hiljemalt 1. jaanuariks 2014 esitatud kirjalikus avalduses mitte kasutama seadet üle 17 500 töötunni ajavahemiku jooksul, mis algab 1. jaanuaril 2016 ning lõpeb hiljemalt 31. detsembril 2023;
- b) käitaja peab igal aastal esitama pädevale asutusele seadme töötundide andmed alates 1. jaanuarist 2016;
- c) põletusseadme järelejäänud tööea jooksul tuleb vähemalt säilitada põletusseadme loas eelkõige direktiivide 2001/80/EÜ ja 2008/1/EÜ nõuete kohaselt kindlaks määratud vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heite piirväärtused, mida kohaldatakse 31. detsembril 2015. Tahkekütustel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on suurem kui 500 MW ja millele on antud esimene luba pärast 1. juulit 1987, kohaldatakse V lisa 1. osas sätestatud lämmastikoksiidide heite piirväärtusi, ja
- d) põletusseadmele ei ole antud direktiivi 2001/80/EÜ artikli 4 lõikes 4 osutatud erandit.

2. Hiljemalt 1. jaanuaril 2016 esitab iga liikmesriik komisjonile selliste põletusseadmete loetelu, mille suhtes kohaldatakse lõiget 1, sealhulgas nende summaarse nimisoojusvõimsuse, kasutatavad kütuseliigid ja kohaldatavad vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heite piirväärtused. Liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile andmed seadmete, millele kohaldatakse lõiget 1, töötundide arvu kohta alates 1. jaanuarist 2016.

3. Kui põletusseade on 6. jaanuaril 2011 osa väikesest eraldatud võrgust ning annab sel päeval vähemalt 35 % elektritoitest nimetatud võrgus, mis ei saa oma tehniliste omaduste tõttu olla kooskõlas artikli 30 lõikes 2 osutatud heite piirväärtustega, on käesoleva artikli lõike 1 punktis a nimetatud töötundide arvuks 18 000 ajavahemiku jooksul, mis algab 1. jaanuarist 2020 ning lõpeb hiljemalt 31. detsembril 2023, kusjuures käesoleva artikli lõike 1 punktis b ja lõikes 2 nimetatud kuupäevaks on 1. jaanuar 2020.

4. Põletusseadme puhul, mille summaarne nimisoojusvõimsus on suurem kui 1 500 MW, mille käitlemine algas enne 31. detsembrit 1986 ning mis põletab kohalikku tahkekütust, mille väikseim kütteväärtus on väiksem kui 5 800 kJ/kg, niiskusesisaldus on

üle 45 massiprotsendi, kombineeritud niiskuse- ja tuhasisaldus on üle 60 massiprotsendi ning kaltsiumoksiidi sisaldus tuhas on üle 10 %, on lõike 1 punktis a nimetatud töötundide arvuks 32 000.

Artikkel 34

Väikesed eraldatud võrgud

1. Kuni 31. detsembrini 2019 võib põletusseadmeid, mis on 6. jaanuaril 2011 väikese eraldatud võrgu osa, vajadusel vabastada artikli 30 lõikes 2 nimetatud heite piirväärtustele vastavuse nõudest ja artiklis 31 nimetatud väävliarastuse astmete nõudest. Kuni 31. detsembrini 2019 tuleb põletusseadme loas vähemalt säilitada eelkõige direktiivide 2001/80/EÜ ja 2008/1/EÜ nõuete kohaselt kindlaks määratud heite piirväärtused.

2. Tahkekütusel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on suurem kui 500 MW ja millele on antud esimene luba pärast 1. juulit 1987, kohaldatakse V lisa 1. osas sätestatud lämmastikoksiidide heite piirväärtusi.

3. Kui liikmesriigi territooriumil on käesoleva peatükiga hõlmatud põletusseadmeid, mis on väikese eraldatud võrgu osa, esitab kõnealune liikmesriik enne 7. jaanuari 2013 komisjonile nimetatud põletusseadmete loetelu, väikese eraldatud võrgu kogu aastase energiatarbimise ja võrkudevaheliste ühenduste kaudu saadud energiakoguse.

Artikkel 35

Kaugküttekäitised

1. Kuni 31. detsembrini 2022 võib põletusseadmed vabastada artikli 30 lõikes 2 nimetatud heite piirväärtustele vastavuse nõudest ja artiklis 31 nimetatud väävliarastuse astmetele vastavuse nõudest, kui järgmised tingimused on täidetud:

- a) põletusseadme summaarne nimisoojusvõimsus ei ületa 200 MW;
- b) käitisele on antud esimene luba enne 27. novembrit 2002 või kõnealuse käitise käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003;
- c) vähemalt 50 % toodetud kasulikust soojusest, viie aasta libiseva keskmisena, on tarnitud auru või kuuma vee kujul üldkasutatavasse kaugküttevõrku, ja
- d) kuni 31. detsembrini 2015 tuleb vähemalt säilitada põletusseadme loas eelkõige direktiivide 2001/80/EÜ ja 2008/1/EÜ nõuete kohaselt kindlaks määratud vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heite piirväärtused, mida kohaldatakse 31. detsembril 2015.

2. Hiljemalt 1. jaanuaril 2016 esitab iga liikmesriik komisjonile selliste põletusseadmete loetelu, mille suhtes kohaldatakse lõiget 1, sealhulgas nende summaarse nimisoojusvõimsuse, kasutatavad kütuseliigid ja kohaldatavad vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heite piirväärtused. Lisaks teatavad liikmesriigid iga sellise põletusseadme kohta, mille suhtes kohaldatakse lõiget 1, üks kord aastas ja kõnealuses lõikes osutatud ajavahemiku jooksul komisjonile põletusseadmes toodetud kasuliku soojust, mis tarniti auru või sooja vee kujul üldkasutatavasse kaugküttevõrku, väljendatuna eelneva viie aasta libiseva keskmisena.

Artikkel 36

Süsinikdioksiidi geoloogiline säilitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad, kes käitavad vähemalt 300 megavattise elektrilise nimivõimsusega põletusseadmeid, millele on pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist) ⁽¹⁾ jõustumist antud esmane ehitusluba või, sellise menetluse puudumisel, esmane käitamisluba, on läbi viinud hindamise, kas järgmised tingimused on täidetud:

- a) sobivad säilitamiskohad on kättesaadavad;
- b) transpordivahendite kasutamine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik;
- c) süsinikdioksiidi kogumise moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik.

2. Kui lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, tagab pädev asutus, et käitise asukohas on piisavalt ruumi süsinikdioksiidi kogumiseks ja kompressiooniks vajalike seadmete jaoks. Pädev asutus otsustab tingimuste täitmise, võttes aluseks lõikes 1 osutatud hinnangu ja muu kättesaadava teabe, eelkõige keskkonna ja inimeste tervise kaitset käsitleva teabe.

Artikkel 37

Saasteainete püüdeseadmete talitlushäire või rike

1. Liikmesriigid tagavad, et lubades sätestatakse menetluskord saasteainete püüdeseadmete talitlushäire või rikke korral.

2. Rikke korral nõuab pädev asutus käitajalt tegevuse vähenemist või lõpetamist, kui normaalkäitus ei taastata 24 tunni jooksul, või vähesaastavate kütuste kasutamist seadme töötamisel.

Käitaja teavitab pädevat asutust 48 tunni jooksul pärast saasteainete püüdeseadmete talitlushäire või rikke esinemist.

⁽¹⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 114.

Saastetõrjeta käituste kogukestus ei ületa 120 tundi 12-kuulise ajavahemiku jooksul.

Pädev asutus võib teha erandi seoses esimeses ja kolmandas lõigus sätestatud ajapiirangutega järgmistel juhtudel:

- a) energiavarustuse säilitamine on hädavajalik;
- b) rikkis põletusseade tuleks teatavaks ajaks asendada teise seadmega, mis suurendaks heitkoguseid üldiselt.

Artikkel 38

Õhuheiteaseire

1. Liikmesriigid tagavad, et õhusaasteainete seire toimub V lisa 3. osa kohaselt.

2. Automatiseeritud seiresüsteemide paigaldamist ja toimimist kontrollitakse ning süsteeme katsetatakse kord aastas V lisa 3. osa kohaselt.

3. Pädev asutus määrab kindlaks heiteaseireks kasutatava proovivõtukohta või mõõtepunktid.

4. Kõik seiretulemused tuleb salvestada, töödelda ja esitada nii, et pädev asutus saaks kindlaks teha, kas käitamistingimustest ja loas sätestatud heite piirväärtustest on kinni peetud.

Artikkel 39

Vastavus heite piirväärtustele

Õhuheite piirväärtusi käsitletakse nõuetele vastavana, kui V lisa 4. osas sätestatud tingimused on täidetud.

Artikkel 40

Mitmekütusepõletusseadmed

1. Mitmekütusepõletusseadmete puhul, milles samaaegselt kasutatakse vähemalt kahte liiki kütust, määrab pädev asutus heite piirväärtused kindlaks järgmises järjekorras:

- a) registreerides igale üksikule kütusele vastava heite piirväärtuse ja saasteaine heite piirväärtuse, mis vastab kogu põletusseadme summaarsele nimisoojusvõimsusele, nagu on sätestatud V lisa 1. ja 2. osas;
- b) määrares kindlaks kütusele taandatud heite piirväärtused, mis saadakse punktis a osutatud iga üksiku heite piirväärtuse korrumise teel eraldi iga kütuse nimisoojusvõimsusega, ning korrumise jagatakse kõigi kütuste soojusvõimsuste summaga;
- c) liites iga kütuse kohta arvutatud heite piirväärtused.

2. Artikli 30 lõikega 2 hõlmatud mitmekütusepõletusseadmete, milles omatarbeks kasutatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- või ümbertöötlemisjääke, kas üksinda või koos teiste kütustega, suhtes võib lõike 1 kohaselt kehtestatud heitkoguste piirväärtuste asemel kasutada järgmisi heite piirväärtusi:

- a) kui põletusseadme kasutamisel on determineeriva kütuse osakaal kõikide kütuste summaarsest sisendsoojusest vähemalt 50 %, V lisa 1. osas sätestatud heite piirväärtus determineerivale kütusele;
- b) kui determineeriva kütuse osakaal kõikide kütuste summaarsest sisendenergiast on alla 50 %, määratakse heite piirväärtus kooskõlas järgmiste sammudega:
 - i) võttes iga kasutatava kütuse jaoks V lisa 1. osas sätestatud heite piirväärtused vastavalt põletusseadme summaarsele nimisoojusvõimsusele,
 - ii) arvutades determineeriva kütuse jaoks heite piirväärtused, korrutades punkti i kohaselt sellele kütusele määratud heite piirväärtuse kahega ja lahutades sellest tulemusest kõige väiksema heite piirväärtusega kasutatava kütuse heite piirväärtuse, mis on sätestatud V lisa 1. osas, vastavalt põletusseadme summaarsele nimisoojusvõimsusele,
 - iii) määrates kindlaks kütuste kaalutud keskmise heite piirväärtuse igale kasutatavale kütusele, korrutades punktide i ja ii kohaselt määratud heite piirväärtuse asjaomase kütuse soojusvõimsusega ja jagades saadud korrutise tulemuse kõigi kütuste antava soojusvõimsuse summaga,
 - iv) summeerides punktis iii kindlaks määratud kütuste kaalutud keskmise heite piirväärtused.

3. Selliste artikli 30 lõikega 2 hõlmatud mitmekütusepõletusseadmete suhtes, milles omatarbeks kasutatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- või ümbertöötlemisjääke, kas üksinda või koos teiste kütustega, võib käesoleva artikli lõigete 1 või 2 kohaselt kehtestatud heitkoguste piirväärtuste asemel kasutada V lisa 7. osas sätestatud vääveldioksiidi keskmisi heite piirväärtusi.

Artikkel 41

Rakenduseeskirjad

Kehtestatakse rakenduseeskirjad, mis käsitlevad:

- a) artikli 3 punktis 27 ja V lisa 4. osa punktis 1 osutatud käivitus- ja seiskamisperiodide kindlaksmääramist ja
- b) artiklis 32 osutatud siseriiklikke üleminekukavasid ning eelkõige heitkoguste ülemäärade ja nendega seotud seire ja aruandluse kehtestamist.

Kõnealused rakenduseeskirjad võetakse vastu vastavalt artikli 75 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Komisjon esitab asjakohased ettepanekud hiljemalt 7. juulil 2011.

IV PEATÜKK

JÄÄTMEPÕLETUS- JA -KOOSPÕLETUSTEHASEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

Artikkel 42

Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse jäätmepõletus- ja -koospõletustehaste suhtes, milles põletatakse või koospõletatakse tahkeid või vedelaid jäätmeid.

Käesolevat peatükki ei kohaldata gaasistamis- või pürolüüsikäitiste suhtes, kui jäätmete termilisel töötlemisel tekkivad gaasid on puhastatud sellisel määral, et need ei ole enne põletamist enam jäätmed ja need ei saa põhjustada heidet, mis on suurem kui maagaasi põletamisel.

Käesolevas peatükis hõlmavad jäätmepõletus- ja -koospõletustehased kõiki põletus- või koospõletusliine, jäätmete vastuvõtmise, säilitamise ja kohapealse eeltöötlemiserajatisi, jäätmete etteandesisüsteeme, kütuse- ja õhuvarustussüsteeme, põletuskatalaaid, heitgaasi töötlemise seadmeid, kohapealseid seadmeid jääkide ja heitvee töötlemiseks ja ladustamiseks, korstnat, seadmeid ja süsteeme põletamise või koospõletamise juhtimiseks ning põletus- või koospõletustingimuste pidevaks salvestamiseks ja seireks.

Kui jäätmete termilisel töötlemisel rakendatakse muid protsesse kui oksüdeerimine, näiteks pürolüüsi, gaasistamist või plasma-protsessi, hõlmab jäätmete põletustehas või koospõletustehas nii termilise töötlemise kui ka järgneva põletamise protsesse.

Kui jäätmete koospõletamine toimub nii, et rajatise peamine otstarve ei ole mitte energia või ainelist toodete tootmine, vaid pigem jäätmete soojustöötlemine, käsitatakse tehast jäätmepõletustehasena.

2. Käesolevat peatükki ei kohaldata järgmiste tehaste suhtes:

- a) tehased, mis töötlevad üksnes järgmisi jäätmeid:
 - i) artikli 3 punkti 31 alapunktis b loetletud jäätmed,
 - ii) radioaktiivsed jäätmed,
 - iii) loomakorjused, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- iv) jäätmed, mis tekivad nafta ja gaasi otsimisel ja kasutamisel avamererajatistes ja mis põletatakse seal;
- b) katsetustehased, mida kasutatakse uurimiseks, arendustegevuseks ja katsetamiseks, et parandada põlemist, ja kus töödeldakse alla 50 tonni jäätmeid aastas.

Artikkel 43

Jäägi mõiste

Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendavad „jäägid“ mis tahes vedelat või tahket materjali, mis on tekkinud jäätmepõletustehases või jäätmekoospõletustehases.

Artikkel 44

Loataotlused

Jäätmepõletus- või -koospõletustehase loa taotlus sisaldab nende meetmete kirjeldust, mille eesmärk on tagada järgmiste nõuete täitmine:

- a) tehas projekteeritakse, seadmestatakse ning seda hooldatakse ja käitatakse nii, et täidetakse käesoleva peatüki nõudeid, võttes arvesse põletatavate või koospõletatavate jäätmete liike;
- b) põletamisel ja koospõletamisel tekkiv soojus kasutatakse võimaluse piires ära soojuse-, auru- ja energiatootmise kaudu;
- c) jääkide kogus ja kahjulikkus viiakse miinimumini ja need võetakse võimaluse korral ringlusse;
- d) jäägid, mille tekkimist ei saa vältida, mida ei saa vähendada ega ringlusse võtta, kõrvaldatakse siseriiklike ja liidu õigusaktide kohaselt.

Artikkel 45

Loa tingimused

- 1. Luba sisaldab järgmist:
 - a) kõikide töödeldavate jäätmeliikide loetelu, milles esitatakse võimaluse korral vähemalt otsusega 2000/532/EÜ kehtestatud Euroopa jäätmenimistus sätestatud jäätmeliigid, ja vajaduse korral sisaldab see teavet iga jäätmeliigi koguse kohta;
 - b) tehase koguvõimsus jäätmete põletamise või koospõletamise osas;
 - c) õhku- ja vetteheite piirväärtused;
 - d) nõuded heitvee pH-väärtusele, temperatuurile ja vooluhulgale;

- e) proovivõtmis- ja mõõtmismenetlused ning -sagedus, mida tuleb kasutada heiteseire tingimuste täitmiseks;

- f) puhastus- või mõõtmisseadmete tehniliselt vältimatute seiskute, häirete või rikete pikim lubatud aeg, mille jooksul õhkuheidet ja heitvesi võivad ületada heite piirväärtusi.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele sisaldab ohtlikke jäätmeid kasutavale jäätmepõletus- või -koospõletustehasele antud luba järgmist:

- a) nende ohtlike jäätmete liikide ja koguste loetelu, mida võib töödelda;
- b) nende ohtlike jäätmete väikseimad ja suurimad massivood, väikseimad ja suurimad kütteväärtused ja polüklorobifenüülid, polükloroterfenüülid, kloori, fluori, väävli, raskmetallide ning muude saasteainete suurim lubatud sisaldus.

3. Liikmesriigid võivad loetleda loas nimetatavad jäätmeliigid, mida võib teatavat liiki jäätmekoospõletustehases koos põletada.

4. Pädev asutus vaatab loa tingimused korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastab neid.

Artikkel 46

Heitekontroll

1. Jäätmepõletus- ja -koospõletustehaste heitgaas väljutatakse kontrollitavalt korstna kaudu, mille kõrgus on selline, et inimeste tervis ja keskkond oleksid kaitstud.

2. Jäätmepõletus- ja -koospõletustehastest pärinev õhkuheidet ei ületa VI lisa 3. ja 4. osas sätestatud või kõnealuse lisa 4. osas kohaselt kindlaksmääratud heite piirväärtusi.

Kui jäätmekoospõletustehases eralduvast soojusest üle 40 % tekib ohtlike jäätmete põletamisel või kui tehas põletab koos töötlemata segaolmejäätmeid, kohaldatakse VI lisa 3. osas sätestatud heite piirväärtusi.

3. Heitgaasi puhastamisel tekkiva heitvee väljutamist veekeskkonda piiratakse vastavalt võimalusele ja saasteainete sisaldus ei ületa VI lisa 5. osas sätestatud heite piirväärtusi.

4. Heite piirväärtusi kohaldatakse kohas, kus heitgaasi puhastamisel tekkiv heitvesi väljub jäätmepõletus- või -koospõletustehasest.

Kui heitgaasi puhastamisel tekkivat heitvett töödeldakse väljaspool jäätmepõletus- või -koospõletustehast üksnes seda laadi heitvee töötlemiseks mõeldud töötlemistehases, kohaldatakse VI lisa 5. osas sätestatud heite piirväärtusi kohas, kus heitvesi väljub töötlemistehasest. Kui jäätmeheitgaasi puhastamisel tekkivat heitvett töödeldakse kohapeal või mujal koos muu tekkiva heitveega, teeb käitaja asjakohased ainesisalduse arvutused VI lisa 6. osa punktis 2 sätestatud mõõtmiste tulemuste alusel, et määrata kindlaks heitetase lõplikult väljutatavas heitvees, mis on tingitud heitgaasi puhastamisest.

VI lisa 5. osas sätestatud heite piirväärtuste järgimiseks ei tohi heitvett mingil juhul lahjendada.

5. Jäätmepõletus- ja -koospõletustehaste tegevuskoht ja asjakohased jäätmeladustuskohad projekteeritakse ja neid käitatakse nii, et vältitakse saasteainete lubamatut ja juhuslikku sattumist pinnasesse ning pinna- ja põhjavette.

Luuakse võimalused jäätmepõletus- või -koospõletustehase tegevuskohast äravoolava saastunud sademevee või leketest või tulekustutusest tuleneva saastunud vee ladustamiseks. Ladustamisvõimalused peavad mahult olema piisavad, et sellest veest saaks enne väljutamist proove võtta ja seda vajaduse korral töödelda.

6. Kui heite piirväärtusi ületatakse, ei jätkata jäätmepõletus- või -koospõletustehases või jäätmepõletus- või -koospõletustehase põletusahjudes mitte mingil juhul jäätmete põletamist katkestamatult rohkem kui neli tundi, ilma et see piiraks artikli 50 lõike 4 punkti c kohaldamist.

Sellistes tingimustes käitamine ei ületa aasta jooksul kokku 60 tundi.

Teises lõigus sätestatud ajapiirangut kohaldatakse selliste põletusahjude suhtes, mis on ühendatud ühe ja sama heitgaasi puhastamise seadmega.

Artikkel 47

Jaotus

Rikke korral vähendab käitaja töömahtu või peatab töö niipea kui võimalik, kuni tavapärased käitamistingimused on taastatud.

Artikkel 48

Heiteseire

1. Liikmesriigid tagavad, et heiteseiret teostatakse vastavalt VI lisa 6. ja 7. osale.

2. Automatiseeritud mõõtmissüsteemide paigaldamist ja toimimist kontrollitakse ning seadmeid katsetatakse kord aastas vastavalt VI lisa 6. osa punktile 1.

3. Heiteseireks kasutatavad proovivõtmis- ja mõõtmiskohad määrab kindlaks pädev asutus.

4. Kõik seiretulemused tuleb salvestada, töödelda ja esitada nii, et pädev asutus saaks kindlaks teha, kas käitamistingimustest ja loas sätestatud heite piirväärtustest on kinni peetud.

5. Niipea kui liidus on sobivad mõõtmisvõtted kasutusel, määrab komisjon vastavalt artiklile 76 ning artiklites 77 ja 78 sätestatud tingimuste kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega kindlaks kuupäeva, millest alates tuleb raskmetallide ning dioksiidide ja furaanide õhkuheidet pidevalt mõõta.

Artikkel 49

Vastavus heite piirväärtustele

Õhku- ja vetteheite piirväärtusi käsitatakse nõuetele vastavana, kui VI lisa 8. osas sätestatud tingimused on täidetud.

Artikkel 50

Käitamistingimused

1. Jäätmepõletustehaseid käitatakse nii, et saavutatakse selline põlemistase, et räbu ja koldetuha orgaanilise süsiniku kogusisaldus on alla 3 % või nende põletuskadu on alla 5 % aine kuivmasist. Vajaduse korral kasutatakse jäätmete eeltöötlust.

2. Jäätmepõletustehased projekteeritakse, varustatakse, ehitatakse ja neid käitatakse nii, et jäätmete põletamisel tekkiv gaas kuumeneb pärast viimast põlemisõhu etteannet juhitud ja ühtlaselt isegi ebasoodsaimates tingimustes vähemalt kaheks sekundiks temperatuurini vähemalt 850 °C.

Jäätmekoospõletustehased projekteeritakse, varustatakse, ehitatakse ja käitatakse nii, et jäätmete koospõletamisel tekkiv gaas kuumeneb juhitud ja ühtlaselt isegi ebasoodsaimates tingimustes vähemalt kaheks sekundiks temperatuurini vähemalt 850 °C.

3. Enne ohtlike jäätmete vastuvõtmist jäätmepõletus- või koostõletustehasesse kogub käitaja olemasolevat teavet jäätmete kohta, et kontrollida artikli 45 lõikes 2 täpsustatud loa nõuete täitmist.

See teave hõlmab järgmist:

- a) kogu selline haldusteave jäätmete tekkimise kohta, mis sisaldub lõike 4 punktis a nimetatud dokumentides;
- b) jäätmete füüsiline ja võimaluse piires keemiline koostis ning muu teave, mida on vaja, et hinnata nende sobivust kavandatud põletamisprotsessiks;
- c) jäätmete ohtlikud omadused, ained, millega jäätmeid ei tohi segada, ja jäätmete käitlemisel võetavaid ettevaatusabinõusid.

4. Enne ohtlike jäätmete vastuvõtmist jäätmepõletus- või -koospõletustehasesse teeb käitaja vähemalt järgmist:

- a) kontrollib direktiiviga 2008/98/EÜ ja vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta) ⁽¹⁾ ning ohtlike kaupade vedu käsitlevate õigusaktidega nõutavaid dokumente;
- b) võtab esinduslikke proove, võimaluse korral enne mahalaadimist, et tõendada jäätmete vastavus lõikes 3 sätestatud teabele ja et pädevad asutused saaksid määrata käideldavate jäätmete olemuse.

Punktis b osutatud proove säilitatakse vähemalt üks kuu pärast asjaomaste jäätmete põletamist või koospõletamist.

5. Pädev asutus võib teha erandeid lõigetest 2, 3 ja 4 selliste jäätmepõletus- või -koospõletustehaste puhul, mis moodustavad ühe osa II peatükiga hõlmatud käitisest ja mis põletavad või koospõletavad selles käitisest tekkivaid jäätmeid.

Artikkel 53

Jäägid

1. Jääkide kogust ja kahjulikkust vähendatakse võimalikult palju. Võimaluse korral võetakse jäägid ringlusse vahetult tehases või väljaspool seda.

2. Kuivade tolmsete jääkide vedu ja vaheladustamine toimub nii, et välditaks nende sattumist keskkonda.

3. Enne jääkide kõrvaldamis- või ringlussevõtuviiside otsustamist tehakse asjakohased katsed, et määrata kindlaks jääkide füüsikalised ja keemilised omadused ning saastavus. Kõnealustes

⁽¹⁾ ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.

katsetes uuritakse jäätmete kogu lahustuvat osa ja raskmetallide lahustuvat osa.

Artikkel 54

Oluline muutus

Kui II peatükiga hõlmatud käitisest ohutuid jäätmeid käitleva jäätmepõletus- või -koospõletustehase tegevust muudetakse nii, et see hõlmab ohtlike jäätmete põletamist või koospõletamist, käsitatakse seda olulise muudatusena.

Artikkel 55

Jäätmepõletus- ja -koospõletustehaseid käsitlev aruandlus ja avalik teave

1. Jäätmepõletus- või -koospõletustehaste uusi lubasid käsitlevad taotlused tehakse üldsusele piisavaks ajaks kättesaadavaks ühes või mitmes avalikus kohas, et üldsus saaks taotluste kohta märkusi teha enne, kui pädev asutus otsuse teeb. Kõnealune otsus ning vähemalt loa äraakiri ja kõik edasised muudatused tehakse samuti üldsusele kättesaadavaks.

2. Jäätmepõletus- või -koospõletustehaste puhul, mille nimivõimsus on vähemalt kaks tonni tunnis, hõlmab artiklis 72 osutatud aruanne tehase toimimist ja jälgimist käsitlevat teavet ning selles kajastatakse põletus- või koospõletusprotsessi kulgu ning võrreldakse õhku- ja vetteheite taset heite piirväärtusega. See teave tehakse üldsusele kättesaadavaks.

3. Pädev asutus koostab ja teeb üldsusele kättesaadavaks loendi jäätmepõletus- või -koospõletustehastest, mille nimivõimsus on väiksem kui kaks tonni tunnis.

V PEATÜKK

ERISÄTTED ORGAANILISI LAHUSTEID KASUTAVATE KÄITISTE JA TEGEVUSVALDKONDADE KOHTA

Artikkel 56

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse VII lisa 1. osas loetletud tegevusvaldkondade suhtes ja vajaduse korral vastavalt kõnealuse lisa 2. osas sätestatud künnisväärtustele.

Artikkel 57

Mõisted

Käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „olemasolev käitis” – 29. märtsil 1999 töötav käitis või käitis, millele oli antud luba või mis oli registreeritud enne 1. aprilli 2001 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne 1. aprilli 2001, tingimusel et käitis alustas tegevust hiljemalt 1. aprillil 2002;
2. „heitgaas” – lenduvate orgaaniliste ühendite või muude saasteainete lõplik gaasiline õhkuheide korstnatest või saasteainete püüdeseadmetest;
3. „kontrollimatu heide” – kõigi heitgaasis mittesisalduvate lenduvate orgaaniliste ühendite ja, kui VII lisa 2. osas ei ole sätestatud teisiti, siis ka mis tahes toodetes sisalduvate lahustite heide õhku, pinnasesse ja vette;
4. „koguheide” – kontrollimatu heite ja heitgaasis sisalduva heite summa;
5. „segu” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet) ⁽¹⁾ artikli 3 lõikes 2 määratletud segu;
6. „liim” – toote eri osade ühendamiseks kasutatav segu, kaasa arvatud orgaanilised lahustid ja segud, mis sisaldavad nende nõuetekohaseks kasutamiseks vajalikke orgaanilisi lahusteid;
7. „trükitäht” – trükitehnikas teksti või kujutiste pinnale kandmiseks kasutatav segu, kaasa arvatud orgaanilised lahustid ja segud, mis sisaldavad nende nõuetekohaseks kasutamiseks vajalikke orgaanilisi lahusteid;
8. „lakk” – läbipaistev pinnakattevahend;
9. „kulu” – käitises kalendriaasta või muu 12-kuulise ajavahemiku jooksul kasutatavate orgaaniliste lahustite üldine sisendkogus, välja arvatud korduvkasutatavad lenduvad orgaanilised ühendid;
10. „sisendkogus” – orgaaniliste lahustite kogus ja nende kogus toimingutes kasutatavates segudes, kaasa arvatud käitises ja väljaspool seda korduvkasutatavate lahustite kogus, mida arvestatakse iga kord toimingute teostamisel;

11. „korduvkasutamine” – käitistest kogutud orgaaniliste lahustite korduvkasutamine tehnilisel või äriotstarbel, kaasa arvatud kasutamine kütusena, kuid välja arvatud korduvkasutatava orgaanilise lahusti lõpphoiustamine jäätmena;

12. „ohjeldatud tingimused” – käitise kasutustingimused, mille puhul vabanenud lenduvad orgaanilised ühendid kogutakse kokku ja juhitakse välja kas korstna või saasteainete püüdeseadme kaudu, mistõttu need ei ole täielikult kontrollimatult lenduvad;

13. „käivitamine ja seiskamine” – tegevused, mis on seotud toiminguga, seadme või reservuaari käivitamise, seiskamise ja tühikäigu sisse- või väljalülitamisega; välja arvatud korrapäraselt vahelduvad faasid.

Artikkel 58

Ohtlike ainete asendamine

Ained või segud, mis määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt kantserogeenideks, mutageenideks või reproduktiivtoksilise toimega aineteks liigitatavate lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse tõttu kannavad või peavad kandma ohulauseid H340, H350, H350i, H360D või H360F, asendatakse võimalikult kiiresti vähem kahjulike ainete või segudega.

Artikkel 59

Heitekontroll

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et kõik käitised täidavad ühte järgmistest nõuetest:

- a) käitiste lenduvate orgaaniliste ühendite heide ei ületa heite piirväärtusi heitgaasis ja kontrollimatu heite piirväärtusi või koguheite piirväärtusi, ning on täidetud muud VII lisa 2. ja 3. osas sätestatud nõuded;
- b) VII lisa 5. osas sätestatud vähendamiskava nõudeid, tingimusel et heitkoguseid vähendatakse samal määral kui punktis a osutatud heite piirväärtuse kohaldamise korral.

Liikmesriigid esitavad artikli 72 lõike 1 kohaselt komisjonile aruande edusammude kohta punktis b osutatud heitkoguste samaväärse vähendamise saavutamisel.

2. Kui käitaja tõendab pädevale asutusele, et mõne käitise puhul ei ole kontrollimatu heite piirväärtuse saavutamine tehniliselt ega majanduslikult teostatav, võib pädev asutus erandina lõike 1 punktist a lubada käitisel ületada kõnealust heite piirväärtust, kui ei ole ette näha märkimisväärset ohtu inimeste tervisele ega keskkonnale ja kui käitaja tõendab pädevale asutusele, et kasutatakse parimat võimalikku tehnikat.

⁽¹⁾ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1.

3. VII lisa 2. osas esitatud tabeli kirjega 8 hõlmatud pinnakat-mistoimingute puhul, mida ei saa teostada ohjeldatud tingimus-tel, võib pädev asutus erandina lõikest 1 lubada käitisel mitte täita kõnealuses lõikes sätestatud nõudeid, kui käitaja tõendab pädeva-le asutusele, et nende täitmine ei ole tehniliselt ega majanduslikult teostatav ning et kasutatakse parimat võimalikku tehnikat.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva artikli lõige-tes 2 ja 3 osutatud erandist vastavalt artikli 72 lõikele 2.

5. Selliste lenduvate orgaaniliste ühendite heidet, mis kannav-avad või peavad kandma ohulauseid H340, H350, H350i, H360D või H360F, või selliste halogeenitud lenduvate orgaaniliste ühen-dite heidet, mis kannavad või peavad kandma ohulauseid H341 või H351, kontrollitakse ohjeldatud tingimustel niivõrd, kui-võrd see on tehniliselt ja majanduslikult teostatav, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda, kusjuures kõnealune heide ei ületa VII li-sa 4. osas sätestatud asjakohaseid heite piirväärtusi.

6. Käitiste puhul, kus tegeletakse vähemalt kahe tegevusvald-konnaga, mis kõik ületavad VII lisa 2. osas esitatud künnisväärtusi:

- a) peab lõikes 5 kindlaksmääratud ainete puhul iga tegevusvald-kond eraldi vastama kõnealuse lõike nõuetele;
- b) kõikide muude ainete puhul:
 - i) peab iga tegevusvaldkond vastama lõike 1 nõuetele, või
 - ii) lenduvate orgaaniliste ühendite koguheidet ei või ületada heitkogust, mis oleks tekkinud alapunkti i kohaldamisel.

7. Võetakse kõik asjakohased ettevaatusabinõud, et viia lendu-vate orgaaniliste ühendite heide käivitamise ja seiskamise ajal miinimumini.

Artikkel 60

Heiteseire

Liikmesriigid tagavad loa tingimuste kindlaksmääramisega või si-divate eeskirjade kehtestamisega, et heiteid mõõdetakse vastavalt VII lisa 6. osale.

Artikkel 61

Vastavus heite piirväärtustele

Heitgaasi puhul käsitatakse heite piirväärtusi nõuetele vastavana, kui VII lisa 8. osas sätestatud tingimused on täidetud.

Artikkel 62

Aruanne nõuete täitmise kohta

Käitaja esitab pädevale asutusele taotluse alusel andmed, mis või-maldavad pädeval asutusel kontrollida mis tahes järgmise tingi-muse täitmist:

- a) heite piirväärtused heitgaasi puhul, kontrollimatu heite piir-väärtused ja koguheidet piirväärtused;
- b) VII lisa 5. osa kohase vähendamiskava nõuded;
- c) artikli 59 lõigete 2 ja 3 kohaselt tehtud erandid.

See võib hõlmata VII lisa 7. osa kohaselt koostatud lahustikasutuskava.

Artikkel 63

Olemasoleva käitise oluline muutmine

1. Olemasolevas käitises kasutatavate orgaaniliste lahustite si-sendkoguse keskmise päevase maksimummassi muutmist, kui käitist käitatakse ettenähtud võimsusel muudel töötingimustel kui käivitamine ja seiskamine ning seadmete hooldamine, käsitatakse olulise muudatusena, kui lenduvate orgaaniliste ühendite heide suureneb rohkem kui:

- a) 25 % käitise puhul, mille tegevusvaldkond kuulub VII lisa 2. osa tabeli kirjetes 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 või 17 osutatud madalama künnisväärtuse alla või muude VII lisa 2. osas osu-tatud kirjete alla ja mille aastane lahustikulu on väiksem kui 10 tonni;
- b) 10 % kõigi muude käitiste puhul.

2. Kui olemasolevat käitist muudetakse oluliselt või kui see kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse esimest korda pä-rast olulist muutmist, käsitatakse käitise oluliselt muudetud osa kas uue käitisena või olemasoleva käitisena juhul, kui terve käiti-se koguheidet ei ületa kogust, mis pärineks käitisest, kui selle olu-liselt muudetud osa käsitatakse uue käitisena.

3. Olulise muutmise korral kontrollib pädev asutus käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuete täitmist.

Artikkel 64

Orgaaniliste lahustite asendamist käsitleva teabe vahetamine

Komisjon korraldab orgaaniliste lahustite ja nende potentsiaalse-te asendajate ning selliste tehnikate kasutamist, millel on väiksem võimalik mõju õhule, veele, pinnasele, ökosüsteemile ja inimese tervisele, käsitleva teabe vahetuse liikmesriikide, asjaomase töös-tusharu ja keskkonnakaitset edendavate valitsusväliste organisat-sioonide vahel.

Teabevahetuse käigus käsitletakse järgmist:

- a) kasutamiskõlblikkus;
- b) võimalik mõju inimeste tervisele ja eelkõige töökeskkonnale;
- c) võimalik mõju keskkonnale;
- d) majanduslikud tagajärjed, eelkõige muude olemasolevate võimalustega seotud kulud ja tulud.

Artikkel 65

Juurdepääs teabele

1. Pädeva asutuse otsus, sealhulgas vähemalt kasutusloa koopia, ja kõik hilisemad ajakohastamised tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Käitiste suhtes kohaldatavad siduvad üldeeskirjad ning registreeritud ja kasutusloa saanud käitiste loetelu tehakse üldsusele kättesaadavaks.

2. Artikli 60 kohaselt nõutud heiteseire tulemused, mis on pädeva asutuse valduses, tehakse üldsusele kättesaadavaks.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse, kui direktiivi 2003/4/EÜ artikli 4 lõigetes 1 ja 2 sätestatud piirangutest ei tulene teisiti.

VI PEATÜKK

TITAANDIOKSIIDI TOOTVAID KÄITISEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

Artikkel 66

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse titaandioksiidi tootvate käitiste suhtes.

Artikkel 67

Jäätmete kõrvaldamise keelamine

Liikmesriigid keelavad järgmiste jäätmete väljutamise veekogudesse ja merre või ookeanisse:

- a) tahked jäätmed;
- b) emalahused, mis tekivad titaniülsulfaadi hüdrolüüsamisele järgneval filtrimisetapil sulfaatprotsessi kasutavates käitistes, sealhulgas selliste lahustega seotud happe jäägid, milles vaba väävelhappe üldsisaldus on üle 0,5 %, ning mis sisaldavad mitmesuguseid raskmetalle ja sealhulgas sellised emalahused, mis on lahjendatud vaba väävelhappe sisalduseni 0,5 % või vähem;

c) kloriidprotsessi kasutavate käitiste jäätmed, milles vaba soolhappe üldsisaldus on üle 0,5 % ning mis sisaldavad mitmesuguseid raskmetalle, sealhulgas sellised jäätmed, mis on lahjendatud vaba soolhappe sisalduseni 0,5 % või vähem;

d) filtrimisoolad, setted ja vedeljäätmed, mis tekivad punktides a ja b nimetatud jäätmete töötlemisel (kontsentreerimine või neutraliseerimine) ning sisaldavad mitmesuguseid raskmetalle, kuid ei sisalda neutraliseeritud ja filtreeritud ega dekanteeritud jäätmeid, mis sisaldavad vaid raskmetallide jälgi ning mille pH väärtus enne lahjendamist on üle 5,5.

Artikkel 68

Vetteheite kontroll

Käitiste vetteheide ei tohi ületada VIII lisa 1. osas sätestatud heite piirväärtusi.

Artikkel 69

Õhkuheite vältimine ja kontroll

1. Käitistest lähtuvate happeosakeste õhkuheidet välditakse.

2. Käitiste õhkuheide ei tohi ületada VIII lisa 2. osas sätestatud heite piirväärtusi.

Artikkel 70

Heiteseire

1. Liikmesriigid tagavad vetteheite seire, et pädev asutus saaks kontrollida vastavust loa tingimustele ja artiklile 68.

2. Liikmesriigid tagavad õhkuheite seire, et pädev asutus saaks kontrollida vastavust loa tingimustele ja artiklile 69. Selline seire hõlmab vähemalt VIII lisa 3. osas sätestatud heite seiret.

3. Seiret teostatakse vastavalt CENi standarditele või nende puudumisel vastavalt ISO, liikmesriigi või muudele rahvusvahelistele standarditele, mis tagavad samaväärse teadusliku tasemega andmete saamise.

VII PEATÜKK

KOMITEE, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 71

Pädevad asutused

Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes vastutavad käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmise eest.

Artikkel 72

Liikmesriikide aruandlus

1. Liikmesriigid tagavad, et komisjonile tehakse kättesaadavaks teave, milles käsitletakse käesoleva direktiivi rakendamist, heidete ja muude saastevormide representatiivseid andmeid, heite piirväärtusi ning parima võimaliku tehnika rakendamist vastavalt artiklitele 14 ja 15, eelkõige artikli 15 lõike 4 kohaselt tehtud erandeid, ning kujunemisjärgus tehnoloogiate arendamisel ja rakendamisel saavutatud edu vastavalt artiklile 27. Liikmesriigid teevad teabe kättesaadavaks elektroonilises vormis.

2. Lõike 1 kohaselt esitatava teabe tüüp, vorm ja sagedus määratakse kindlaks vastavalt artikli 75 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. See hõlmab ka selliste tegevusvaldkondade ja saasteainete kindlaksmääramist, mille suhtes tehakse kättesaadavaks lõikes 1 osutatud teave.

3. Liikmesriigid koostavad alates 1. jaanuarist 2016 igal aastal kõigi käesoleva direktiivi III peatükiga hõlmatud põletusseadmete kohta andmekogud, mis sisaldavad vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heitkoguseid ning energiavajadust.

Võttes arvesse artiklis 29 sätestatud liitmiseeskirju, esitatakse pädevale asutusele iga põletusseadme kohta järgmised andmed:

- a) põletusseadme summaarne nimisoojusvõimsus (MW);
- b) põletusseadme liik: põletuskatel, gaasiturbiin, gaasimootor, diiselmootor, muu (määrates liigi);
- c) põletusseadme käitamise alguskuupäev;
- d) vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu aastane heitkogus (tonni aastas) (hõljuvosakeste koguhulk);
- e) põletusseadme töötunnid;
- f) energiavajaduse aastane koguhulk, alumise kütteväärtuse kohaselt (TJ aastas), järgmiste kütsekategoriate kaupa: süsi, ligniit, biomass, turvas, muud tahkekütused (määrates liigi), vedelkütused, maagaas, muud gaasid (määrates liigi).

Taotluse korral esitatakse komisjonile nimetatud andmekogudes olevad aasta andmed seadmete kaupa.

Kõnealuse andmekogu kokkuvõtte tehakse komisjonile kättesaadavaks iga kolme aasta tagant 12 kuu jooksul pärast asjaomase kolmeaastase ajavahemiku lõppu. Nimetatud kokkuvõttes esitatakse eraldi andmed rafineerimistehastes asuvate põletusseadmete kohta

Komisjon teeb nimetatud andmekogude võrdlemise ja hindamise kokkuvõtte liikmesriikidele kättesaadavaks vastavalt direktiivile 2003/4/EÜ 24 kuu jooksul pärast asjaomase kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

4. Liikmesriigid esitavad alates 1. jaanuarist 2016 igal aastal komisjonile järgmised andmed:

- a) põletusseadmete kohta, mille suhtes kohaldatakse artiklit 31 – kasutatud kohalike tahkekütuste väävlisisaldus ja saavutatud väävliärastuse aste iga kuu keskmisena. Esimese aasta kohta, mil artiklit 31 kohaldatakse, esitatakse tehniline põhjendus selle kohta, miks ei ole võimalik täita artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud heite piirväärtusi, ja
- b) põletusseadmete kohta, mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas – aastane töötundide arv.

Artikkel 73

Läbivaatamine

1. Hiljemalt 7. jaanuariks 2016 ja seejärel iga kolme aasta järel esitab komisjon artiklis 72 osutatud teabe alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles vaadatakse läbi käesoleva direktiivi rakendamine.

Aruanne sisaldab hinnangut vajaduse kohta võtta liidu tasandil meetmeid, et kehtestada või ajakohastada kogu liitu hõlmavaid miinimumnõudeid heite piirväärtuste ja eelmisel kolmeaastasel ajavahemikul vastuvõetud PVT-järelduste kohaldamisalasse jäävate tegevuste seiret ja vastavust käsitlevate eeskirjade kohta, tuginedes järgmistele kriteeriumidele:

- a) asjaomase tegevuse mõju keskkonnale tervikuna ja
- b) parima võimaliku tehnika rakendamise olukord asjaomase tegevuse puhul.

Hinnangus võetakse arvesse artikli 13 lõikes 4 osutatud foorumi arvamust.

Suurte põletusseadmete puhul käsitletakse käesoleva direktiivi III peatükki ja V lisa kogu liitu hõlmavate miinimumnõueta.

Vajaduse korral lisatakse aruandele õigusakti ettepanek. Kui teises lõigus osutatud hinnangus tuvastatakse selline vajadus, sisaldab õigusakti ettepanek sätteid kogu liitu hõlmavate miinimumnõuete kehtestamise või ajakohastamise kohta heite piirväärtuste ja asjaomaste tegevuste seiret ja vastavuse hindamist käsitlevate eeskirjade osas.

2. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2012 läbi vajaduse kontrollida heidet:

- a) kütuste põletamisel põletusseadmetes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on alla 50 MW;
- b) intensiivkarjakasvatusel ja
- c) sõnniku laotamisel.

Komisjon esitab kõnealuse läbivaatamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule, lisades vajaduse korral õigusakti ettepaneku.

3. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2011 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande I lisa järgmiste väärtuste kehtestamise kohta:

- a) tootlikkuse diferentseeritud künnisväärtused erinevate kodulinnuliikide, sh vuttide kasvatamisel;
- b) tootlikkuse künnisväärtused eri liiki loomade samaaegsel kasvatamisel samas käitis.

Komisjon esitab kõnealuse läbivaatamise tulemused Euroopa Parlamendile ja nõukogule, lisades vajaduse korral õigusakti ettepaneku.

Artikkel 74

Lisade muutmine

Selleks, et võimaldada käesoleva direktiivi sätete kohandamist teaduse ja tehnika arenguga, arvestades parimat võimalikku tehnikat, võtab komisjon vastavalt artiklile 76 ning artiklites 77 ja 78 sätestatud tingimuste kohaselt vastu delegeeritud õigusakte V lisa 3. ja 4. osa, VI lisa 2., 6., 7. ja 8. osa ning VII lisa 5., 6., 7. ja 8. osa teaduse ja tehnika arenguga kohandamise kohta.

Artikkel 75

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

Artikkel 76

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse viieks aastaks alates 6. jaanuarist 2011 õigus võtta vastu artikli 48 lõikes 5 ja artiklis 74 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon koostab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne viieaastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 77 tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 77 ja 78 sätestatud tingimusi.

Artikkel 77

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 48 lõikes 5 ja artiklis 74 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist, ja tagasivõtmise võimalikud põhjused.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 78

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusaktist teatavakstegemisest.

Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui kas Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 79

Karistused

Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest sätetest komisjonile hiljemalt 7. jaanuariks 2013 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Artikkel 80

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad artikli 2, artikli 3 punkti 8, punktide 11–15, punktide 18–23, punktide 26–30, punktide 34–38 ja punkti 41, artikli 4 lõigete 2 ja 3, artikli 7, artiklite 8 ja 10, artikli 11 punktide e ja h, artikli 12 lõike 1 punktide e ja h, artikli 13 lõike 7, artikli 14 lõike 1 punkti c alapunkti ii, artikli 14 lõike 1 punktide d, e, f ja h, artikli 14 lõigete 2–7, artikli 15 lõigete 2–5, artiklite 16, 17 ja 19, artikli 21 lõigete 2–5, artiklite 22, 23, 24, 27, 28 ja 29, artikli 30 lõigete 1, 2, 3, 4, 7 ja 8, artiklite 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 ja 39, artikli 40 lõigete 2 ja 3, artiklite 42 ja 43, artikli 45 lõike 1 artikli 58, artikli 59 lõike 5, artikli 63, artikli 65 lõike 3, artiklite 69, 70, 71, 72 ja 79, ning I lisa esimese osa ja punktide 1.1, 1.4, punkti 2.5 alapunkti b, punktide 3.1, 4, 5, punkti 6.1 alapunkti c, punkti 6.4 alapunkti b, punktide 6.10 ja 6.11, II lisa, III lisa punkti 12, V lisa, VI lisa 1. osa punkti b, 4. osa punktide 2.2, 2.4, 3.1 ja 3.2, 6. osa punktide 2.5 ja 2.6 ja 8. osa punkti 1.1 alapunkti d, VII lisa 4. osa punkti 2, 5. osa punkti 1, 7. osa punkti 3, VIII lisa 1. osa punkti 1 ja punkti 2 alapunkti c, 2. osa punktide 2 ja 3 ning 3. osa järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 7. jaanuariks 2013.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates samast kuupäevast.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 81

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 78/176/EMÜ, 82/883/EMÜ, 92/112/EMÜ, 1999/13/EÜ, 2000/76/EÜ ja 2008/1/EÜ, mida on muudetud IX lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks alates 7. jaanuarist 2014, ilma et see piiraks liikmesriikide selliste kohustuste täitmist, mis on seotud IX lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise ja nende kohaldamise tähtpäevadega.

2. Direktiiv 2001/80/EÜ, mida on muudetud IX lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2016, ilma et see piiraks liikmesriikide selliste kohustuste täitmist, mis on seotud IX lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise ja nende kohaldamise tähtpäevadega.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt X lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 82

Üleminekusätted

1. I lisa punktis 1.1 (tegevusvaldkonnad, mille summaarne nimisoojusvõimsus on vähemalt 50 MW), punktides 1.2 ja 1.3, punkti 1.4 alapunkti a, punktides 2.1–2.6, punktides 3.1–3.5, punktides 4.1–4.6 (tegevusvaldkonnad, mis on seotud tootmisega keemiliste meetoditega), punktides 5.1 ja 5.2 (tegevusvaldkonnad, mis on hõlmatud direktiivis 2008/1/EÜ), punkti 5.3 alapunkti a taanetes i ja ii, punktis 5.4, punkti 6.1 alapunktides a ja b, punktides 6.2 ja 6.3, punkti 6.4 alapunkti a, punkti 6.4 alapunkti b (tegevusvaldkonnad, mis on hõlmatud direktiiviga 2008/1/EÜ), punkti 6.4 alapunkti c ning punktides 6.5–6.9 osutatud tegevusvaldkondades tegutsevate käitiste suhtes, mis tegutsevad ning millele on antud luba enne 7. jaanuari 2013 või mille kohta on selle käitaja esitanud täieliku loaotluse enne kõnealust kuupäeva, tingimusel et kõnealused käitised võeti kasutusele hiljemalt 7. jaanuaril 2014, kohaldavad liikmesriigid artikli 80 lõike 1 kohaselt vastuvõetud õigusnorme alates 7. jaanuarist 2014, välja arvatud III peatüki ja V lisa sätteid.

2. I lisa punktis 1.1 (tegevusvaldkonnad, mille summaarne nimisoojusvõimsus on 50 MW), punkti 1.4 alapunkti b, punktides 4.1–4.6 (tegevusvaldkonnad, mis on seotud tootmisega bioloogiliste meetoditega), punktides 5.1–5.2 (tegevusvaldkonnad, mis ei ole hõlmatud direktiiviga 2008/1/EÜ), punkti 5.3 alapunkti a taanetes iii–v, punkti 5.3 alapunkti b, punktides 5.5 ja 5.6, punkti 6.1 alapunkti c, punkti 6.4 alapunkti b (tegevusvaldkonnad, mis ei ole hõlmatud direktiiviga 2008/1/EÜ), ning punktides 6.10 ja 6.11 osutatud tegevusvaldkondades tegutsevate käitiste suhtes, mis tegutsevad enne 7. jaanuari 2013, kohaldavad liikmesriigid käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnorme alates 7. juulist 2015, välja arvatud III ja IV peatüki ning V ja VI lisa sätteid.

3. Artikli 30 lõikes 2 osutatud põletusseadmete suhtes kohaldavad liikmesriigid artikli 80 lõike 1 kohaselt vastuvõetud õigusnorme alates 1. jaanuarist 2016, et järgida III peatüki ja V lisa sätteid.

4. Artikli 30 lõikes 3 osutatud põletusseadmete suhtes ei kohalda liikmesriigid direktiivi 2001/80/EÜ sätteid alates 7. jaanuarist 2013.

5. Jäätme koostepõletustehaste suhtes kohaldatakse VI lisa 4. osa punkti 3.1 kuni:

- a) 31. detsembrini 2015, artikli 30 lõikes 2 nimetatud põletusseadmete suhtes;
- b) 7. jaanuarini 2013, artikli 30 lõikes 3 nimetatud põletusseadmete suhtes.

6. Jäätme koostepõletustehaste suhtes kohaldatakse VI lisa 4. osa punkti 3.2 alates:

- a) 1. jaanuarist 2016, artikli 30 lõikes 2 nimetatud põletusseadmete suhtes;
- b) 7. jaanuarist 2013, artikli 30 lõikes 3 nimetatud põletusseadmete suhtes.

7. Artiklit 58 kohaldatakse alates 1. juunil 2015. Kuni kõnealuse kuupäevani asendatakse ained või segud, mis lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse tõttu (mis liigitatakse määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt kantserogeenideks, mutageenideks või reprodutseerimisvõimega aineteks) kannavad või peavad kandma ohulauseid H340, H350, H350i, H360D või H360F või riskilauseid R45, R46, R49, R60 või R61, võimalikult kiiresti vähem kahjulike ainete või segudega.

8. Artikli 59 lõiget 5 kohaldatakse alates 1. juunil 2015. Kuni kõnealuse kuupäevani kontrollitakse ohjeldataud tingimustel selliste lenduvate orgaaniliste ühendite heidet, mis kannavad või peavad kandma ohulauseid H340, H350, H350i, H360D või H360F

või riskilauseid R45, R46, R49, R60, R61 või selliste halogeenitud lenduvate orgaaniliste ühendite heidet, mis kannavad või peavad kandma ohulauseid H341 või H351 või riskilauseid R40 või R68, niivõrd, kui võrd see on tehniliselt ja majanduslikult otsustatav, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda, kusjuures kõnealune heide ei ületa VII lisa 4. osas sätestatud asjakohaseid heite piirväärtusi.

9. VII lisa 4. osa punkti 2 kohaldatakse alates 1. juunil 2015. Kuni kõnealuse kuupäevani on halogeenitud lenduvate orgaaniliste ühendite, mis kannavad või peavad kandma ohulauseid H341 või H351 või riskilauseid R40 või R68, heite korral, kui ohulauseid H341 või H351 või märgistuse R40 või R68 aluseks olevate ühendite massivoolude summa vähemalt 100 g/h, on heite piirväärtus 20 mg/Nm³. Heite piirväärtus viitab üksikute ühendite masside summale.

Artikkel 83

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenädal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 84

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 24. november 2010

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
O. CHASTEL

I LISA

Artiklis 10 osutatud tegevusvaldkondade liigid

Käesolevas lisas esitatud künnisväärtused on üldjuhul tootmisvõimsuse või toodangu väärtused. Kui samas käitises tegeldakse mitme sama künnisväärtust sisaldava tegevusvaldkonna kirjelduse alla kuuluva tegevusvaldkonnaga, siis nende tegevusvaldkondade võimsused liidetakse. Jäätmekäitluse puhul rakendatakse seda arvutust punktis 5.1 ja punkti 5.3 alapunktides a ja b nimetatud tegevusvaldkondade taseme suhtes.

Komisjon kehtestab suunised, mis käsitlevad:

- a) käesolevas lisas ja direktiivi 2008/98/EÜ I ja II lisas kirjeldatud jäätmekäitlustegevuste vahelist seost ja
- b) termini „tööstuslik” tõlgendamist seoses käesolevas lisas kirjeldatud keemiatööstuse tegevuste kirjeldusega.

1. Energeetikatööstus

1.1. Kütuste põletamine käitistes summaarse nimisoojusvõimsusega vähemalt 50 MW

1.2. Mineraalõli ja gaasi rafineerimine

1.3. Koksi tootmine

1.4. Järgmiste ainete gaasistamine ja vedeldamine:

- a) süsi;
- b) muud kütused käitistes summaarse nimisoojusvõimsusega 20 MW või rohkem.

2. Metallide tootmine ja töötlemine

2.1. Metallimaakide (sh sulfiidmaagid) särdamine või paagutamine

2.2. Malmi või terase tootmine (esmane või teisene sulatamine), sealhulgas pidevalu, tootmisvõimsusega üle 2,5 tonni tunnis

2.3. Mustmetallide töötlemine:

- a) kuumvaltsimine tootmisvõimsusega üle 20 tonni tooterast tunnis;
- b) vasaraga sepiamine löögijõuga 50 kilodžauli vasara kohta, kus kasutatav soojusvõimsus on üle 20 MW;
- c) kaitsvate sulametallpinnakatete paigaldamine tootmisvõimsusega üle 2 tonni tooterast tunnis.

2.4. Mustmetallide valu valukodades tootmisvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas

2.5. Värviliste metallide töötlemine:

- a) värviliste toormetallide tootmine maakidest, rikastatud maakidest või teisest toormest metallurgiliste, keemiliste või elektroliitiliste meetoditega;
- b) värviliste metallide, kaasa arvatud teiste toodete sulatamine, sealhulgas sulamite valmistamiseks, ja värvilistest metallidest valumetalltoodete valmistamine, sulatamisvõimsusega üle 4 tonni pliidi või kaadmiumi ööpäevas või 20 tonni kõiki muid metalle ööpäevas

2.6. Metallide või plastide pinnatöötlus elektroliitilise või keemilise meetodiga, kus töötlemisvannide kogumaht ületab 30 m³

3. Mineraalsete materjalide tootmine
- 3.1. Tsemendi, lubja ja magneesiumoksiidi tootmine:
 - a) tsemendiklinkri tootmine pöördahjudes tootmisvõimsusega üle 500 tonni ööpäevas või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas;
 - b) lubja tootmine põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas;
 - c) magneesiumoksiidi tootmine põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas.
- 3.2. Asbesti tootmine või asbestil põhinevate toodete valmistamine
- 3.3. Klaasi, sh klaaskiu tootmine sulatusvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas
- 3.4. Mineraalainete sulatamine, sh mineraalkiu tootmiseks, sulatusvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas
- 3.5. Keraamiliste toodete valmistamine põletamise teel, eelkõige katusekivide, telliste, tulekindlate telliste, kahhelkivide, keraamiliste materjalide või portselani põletamine tootmisvõimsusega üle 75 tonni ööpäevas ja/või rohkem kui 4 m³ mahtuvusega põletusahjudes laadimistihedusega üle 300 kg/m³ põletusahju kohta
4. Keemiatööstus

Käesolevas jaotises tähendab tootmine käesolevas jaotises nimetatud tegevusvaldkondades punktides 4.1–4.6 loetletud ainete või ainerühmade tööstuslikku tootmist keemiliste või bioloogiliste meetodite abil
- 4.1. Järgmiste orgaaniliste keemiliste ainete tootmine:
 - a) lihtsad süsivesinikud (lineaarsed või tsüklilised, küllastatud või küllastamata, alifaatsed või aromaatsed);
 - b) hapnikku sisaldavad süsivesinike derivaadid, nagu alkoholid, aldehüüdid, ketoonid, karboksüülhapped, estrid ja estrite segud, atsetaadid, eetrid, peroksiidid ja epoksüvaigud;
 - c) väävlit sisaldavad süsivesinike derivaadid;
 - d) lämmastikku sisaldavad süsivesinike derivaadid, nagu amiinid, amiidid, nitritühendid, nitroühendid või nitraatühendid, nitrilid, tsüanaadid, isotsüanaadid;
 - e) fosforit sisaldavad süsivesinike derivaadid;
 - f) halogeenitud süsivesinikud;
 - g) metallorgaanilised ühendid;
 - h) plastmaterjalid (polümeerid, sünteetkiud ja tselluloosil põhinevad kiud);
 - i) sünteetilised kummid;
 - j) värvained ja pigmendid;
 - k) pindaktiivsed ained.
- 4.2. Järgmiste anorgaaniliste ainete tootmine:
 - a) gaasilised ained, näiteks ammoniaak, kloor või vesinikkloriid, fluor või vesinikfluoriid, süsinikoksiidid, väävliühendid, lämmastikoksiidid, vesinik, vääveldioksiid, karbonüülkloriid;
 - b) happed, näiteks kroomhape, vesinikfluoriidhape, fosforhape, lämmastikhape, soolhape, väävelhape, ooleum, väävlis happed;

- c) alused, näiteks ammoniumhüdroksiid, kaaliumhüdroksiid, naatriumhüdroksiid;
 - d) soolad, näiteks ammoniumkloriid, kaaliumkloraat, kaaliumkarbonaat, naatriumkarbonaat, perboraat, hõbenitraat;
 - e) mittemetallid, metalloksiidid või muud anorgaanilised ühendid, näiteks kaltsiumkarbiid, räni, ränikarbiid.
- 4.3. Fosfor-, lämmastik- või kaaliumväetiste (liht- või liitväetised) tootmine
- 4.4. Taimekaitsevahendite või biotsiidide tootmine
- 4.5. Farmaatsiatoodete, sealhulgas vahesaaduste tootmine
- 4.6. Lõhkeainete tootmine
5. Jäätmekäitlus
- 5.1. Ohtlike jäätmete kõrvaldamine või taaskasutusse võtmine tootmisvõimsusega üle 10 tonni ööpäevas, kasutades ühte või mitut järgmist meetodit:
- a) bioloogiline töötlus;
 - b) füüsikalise-keemiline töötlus;
 - c) segude koostamine või segamine enne mõne muu punktides 5.1 ja 5.2 loetletud meetodi rakendamist;
 - d) ümberpakendamine enne mõne muu punktides 5.1 ja 5.2 loetletud meetodi rakendamist;
 - e) lahustite taasväärtustamine/regenereerimine;
 - f) anorgaaniliste materjalide, välja arvatud metallid ja metallide ühendid, ringlussevõtt/taasväärtustamine;
 - g) hapete ja aluste regenereerimine;
 - h) saastetõrjeks kasutatud ainete taaskasutusse võtmine;
 - i) katalüsaatorikomponentide taaskasutusse võtmine;
 - j) õlide taasrafineerimine või korduskasutamine muul viisil;
 - k) paigutamine maaepalsetesse basseinidesse.
- 5.2. Jäätmete kõrvaldamine või taaskasutusse võtmine jäätmepõletustehastes või koospõletustehastes:
- a) tavajäätmete jaoks tootmisvõimsusega üle 3 tonni tunnis;
 - b) ohtlike jäätmete jaoks tootmisvõimsusega üle 10 tonni tunnis.
- 5.3. a) Tavajäätmete kõrvaldamine tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas, kasutades ühte või mitut järgmist meetodit, välja arvatud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivis 91/271/EMÜ (asulareovee puhastamise kohta) ⁽¹⁾ hõlmatud meetodid:
- i) bioloogiline töötlus,
 - ii) füüsikalise-keemiline töötlus,
 - iii) jäätmete töötlemine enne põletamist või koospõletamist,
 - iv) räbu ja tuha töötlemine,
 - v) metalli jäätmete, sealhulgas elektri- ja elektroonikaseadmete romude ja kasutuselt kõrvaldatud sõidukite ja nende osade töötlemine purustites.

⁽¹⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40.

- b) tavajäätmete taaskasutusse võtmine või taaskasutusse võtmise ja kõrvaldamise kombinatsioon tootmisvõimsusega üle 75 tonni ööpäevas, kasutades ühte või mitut järgmist meetodit, välja arvatud direktiivis 91/271/EMÜ hõlmatud meetodid:

- i) bioloogiline töötlus,
- ii) jäätmete töötlemine enne põletamist või koospõletamist,
- iii) räbu ja tuha töötlemine,
- iv) metallijäätmete, sealhulgas elektri- ja elektroonikaseadmete romude ja kasutuselt kõrvaldatud sõidukite ja nende osade töötlemine purustites.

Kui ainsaks teostatavaks jäätmetöötlustegevuseks on anaeroobne kääritamine, on selle tegevuse võimsuse künnisväärtuseks 100 tonni päevas.

- 5.4. Prügilad vastavalt nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilade kohta ⁽¹⁾ artikli 2 punkti g määratlusele, kuhu ladestatakse üle 10 tonni jäätmeid ööpäevas või mille kogumaht on üle 25 000 tonni, v.a püsijäätmete prügilad

- 5.5. Mõne punktides 5.1, 5.2, 5.4 ja 5.6 loetletud meetodi rakendamisele eelnev ohtlike jäätmete ajutine ladustamine, mis pole hõlmatud punktis 5.4 ja mille kogumaht on üle 50 tonni, v.a ajutine kogumiseelne hoidmine jäätmete tekkekohas

- 5.6. Ohtlike jäätmete maa-alune ladustamine kogumahuga üle 50 tonni

6. Muud tegevusvaldkonnad

6.1. Tööstuskäitistes:

- a) paberimassi tootmine puidust või muust kiulisest materjalist;
- b) paberi või papi tootmine, mille tootmisvõimsus on üle 20 tonni ööpäevas;
- c) ühe või mitme alljärgneva puitpaneelide liigi tootmine võimsusega üle 600 m³ päevas: orienteeritud kihtidega plaadid, puitlaastplaadid, puitkiudplaadid.

- 6.2. Tekstiilikiudude või tekstiili eeltöötlemine (pesemine, pleegitamine ja leelilahusega töötlemine) või värvimine tootmisvõimsusega üle 10 tonni ööpäevas

- 6.3. Naha parkimine tootmisvõimsusega üle 12 tonni valmistooteid ööpäevas

- 6.4. a) Loomade tapmine tootmisvõimsusega üle 50 tonni rümpasid ööpäevas;

- b) järgmiste eelnevalt töödeldud või töötlemata toorainete töötlemine ja ümbertöötamine toiduainete ja sööda tootmiseks, välja arvatud üksnes pakkimine:

- i) ainult loomne tooraine (v.a üksnes piim), tootmisvõimsusega üle 75 tonni valmistooteid ööpäevas,
- ii) ainult taimne tooraine, tootmisvõimsusega üle 300 tonni valmistooteid ööpäevas, või üle 600 tonni valmistooteid ööpäevas päevas, kui käitis töötab aastas ainult ühel kuni 90 järjestikuse päeva pikkusel perioodil,
- iii) nii kombineeritud kui ka eraldi toodete valmistamine loomsest ja taimsest toorainest, tootmisvõimsusega rohkem kui:

— 75 tonni valmistoodet päevas, kui A on võrdne vähemalt 10ga, või

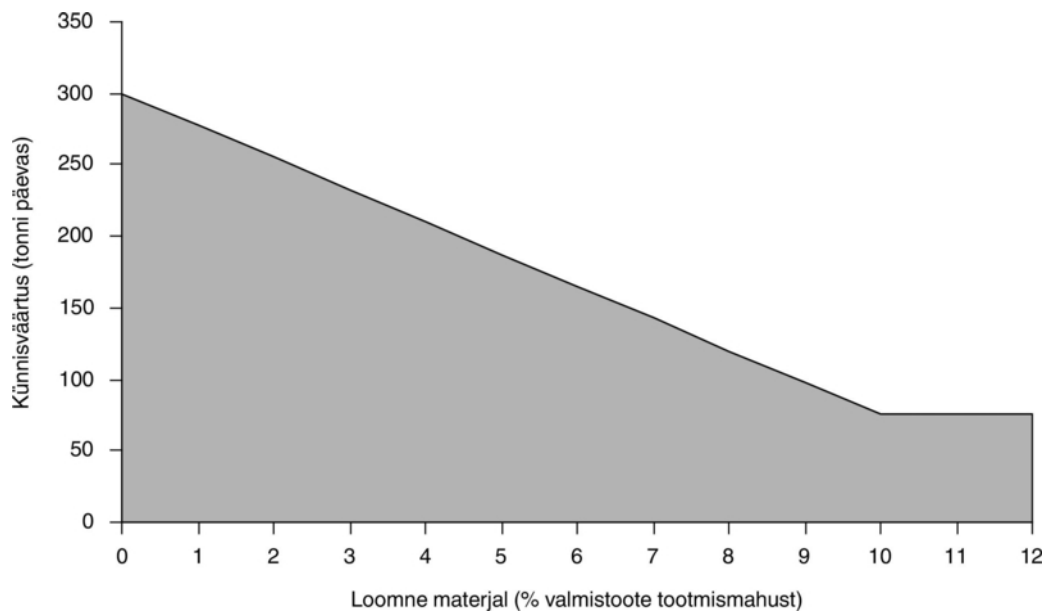
— $[300 - (22,5 \times A)]$ tonni valmistoodet päevas kõikidel muudel juhtudel,

kus A võrdub loomse materjali massiprotsentides väljendatud sisaldusega valmistoote tootmismahus.

Pakendi massi ei arvestata toote lõpliku massi hulka.

⁽¹⁾ EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1.

Käesolevat alajagu ei kohaldata, kui tooraine on üksnes piim.

- c) Üksnes piima töötlemine ja ümbertöötlemine, kus võetakse vastu üle 200 tonni piima ööpäevas (aasta keskmine).
- 6.5. Loomakorjuste või loomsete jäätmete kõrvaldamine või ringlussevõtmine, töötlemisvõimsusega üle 10 tonni ööpäevas
- 6.6. Kodulindude või sigade intensiivkasvatus käitistes:
 - a) kus on üle 40 000 kodulinna koha;
 - b) kus on üle 2 000 nuumseakoha (kaaluga üle 30 kg); või
 - c) kus on üle 750 emisekoha.
- 6.7. Ainete, esemete või toodete pinna töötlemine orgaanilise lahusti kasutamisega, eelkõige apreteerimiseks, trükkimiseks, pindamiseks, rasvaärastuseks, veekindluse tagamiseks, kruntimiseks, värvimiseks, puhastamiseks või impregneerimiseks, lahusti kuluga üle 150 kg tunnis või üle 200 tonni aastas
- 6.8. Grafiidi (tempersöe) või elektrografiidi tootmine põletamise või grafitiseerimise abil
- 6.9. Direktiivi 2009/31/EÜ kohane käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatest käitistest lähtuva süsinikdioksiidi voolu kogumine geoloogilise säilitamise eesmärgil
- 6.10. Puidu ja puidutoodete keemiline töötlemine, tootmisvõimsusega üle 75 m³ päevas, v.a töötlemine ainult puidu sinimädaniku vastu
- 6.11. II peatükiga hõlmatud käitistest pärineva heitvee selline iseseisvalt käitatav puhastamine, mida ei hõlma direktiiv 91/271/EMÜ

II LISA

Saasteainete loend

ÕHK

1. Vääveldioksiid ja muud väävliühendid
2. Lämmastikoksiidid ja muud lämmastikuühendid
3. Süsinikmonooksiid
4. Lenduvad orgaanilised ühendid
5. Metallid ja nende ühendid
6. Tolm, sealhulgas peened tahked osakesed
7. Asbest (lenduvad osakesed, kiud)
8. Kloor ja selle ühendid
9. Fluor ja selle ühendid
10. Arseen ja selle ühendid
11. Tsüaniidid
12. Ained ja segud, mille kantserogeensed või mutageensed omadused või omadused, mis võivad õhukeskkonna kaudu mõjutada viljakust, on tõendatud
13. Polüklooritud dibensiodiksiinid ja polüklooritud dibensofuraanid

VESI

1. Halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad veekeskkonnas selliseid ühendeid moodustada
 2. Fosfororgaanilised ühendid
 3. Tinaorgaanilised ühendid
 4. Ained ja segud, mille kantserogeensed või mutageensed omadused või omadused, mis võivad veekeskkonna kaudu mõjutada viljakust, on tõendatud
 5. Püsivad süsivesinikud ja püsivad bioakumuleeruvad orgaanilised toksilised ained
 6. Tsüaniidid
 7. Metallid ja nende ühendid
 8. Arseen ja selle ühendid
 9. Biotsiidid ja taimekaitsevahendid
 10. Heljum
 11. Eutrofeerumist soodustavad ained (eelkõige nitraadid ja fosfaadid)
 12. Ained, mis avaldavad ebasoodsat mõju hapnikurežiimile (ja mida saab mõõta selliste parameetritega nagu BHT, KHT jms)
 13. Direktiivi 2000/60/EÜ X lisas loetletud ained
-

*III LISA***Parima võimaliku tehnika määramise kriteeriumid**

1. Jäätmevaese tehnoloogia kasutamine.
 2. Vähemohtlike ainete kasutamine.
 3. Vajaduse korral tootmisprotsessis toodetud ja kasutatud ainete ning jäätmete taaskasutamise- ja ringlussevõtumenetluste edendamine.
 4. Tööstuslikus tootmises edukaks osutunud võrreldavate protsesside, seadmete või tootmismenetluste arendamine.
 5. Tehnoloogilised uuendused ning teaduse ja teadmiste areng.
 6. Heidete laad, mõju ja hulk.
 7. Uute või olemasolevate käitiste käikulaskmise tähtsajad.
 8. Parima võimaliku tehnika kasutuselevõtuks vajalik aeg.
 9. Tootmises kasutatava toormaterjali (sh vesi) tarbimine ja laad ning nende energiatõhusus (energeetiline kasutegur).
 10. Heidete kahjuliku keskkonnamõju vältimise või minimeerimise vajalikkus ja heidetega kaasnevad ohud.
 11. Õnnetuste vältimise ning keskkonnale tekitavate tagajärgede vähendamise vajalikkus.
 12. Avalik-õiguslike rahvusvaheliste organisatsioonide avaldatud teave.
-

IV LISA

Üldsuse kaasamine otsuste tegemisse

1. Üldsust teavitatakse (kas avalike teadaannete või muude sobivate vahendite, näiteks võimalusel elektroonilise ajakirjanduse abil) järgmistest küsimustest otsuse tegemise varases etapis või hiljemalt siis, kui teavet saab nõuetekohaselt esitada:
 - a) loataotlus või vajadusel loa või loa tingimuste ajakohastamise ettepanek vastavalt artiklile 21, sealhulgas artikli 12 lõikes 1 loetletud osade kirjeldus;
 - b) vajadusel tõsiasi, et otsuse puhul tuleb viia läbi siseriikliku või piiriülese keskkonnamõju hindamine või liikmesriikide vahelised konsultatsioonid vastavalt artiklile 26;
 - c) üksikasjad pädevate asutuste kohta, kes vastutavad otsuse tegemise eest, asutuste kohta, kust saab ajakohast teavet, asutuste kohta, kellele võib esitada märkusi ja küsimusi, ning märkuste ja küsimuste edastamise ajakava kohta;
 - d) võimaliku otsuse laad ja olemasolu korral otsuse eelnõu;
 - e) vajadusel loa või loa tingimuste ajakohastamise ettepaneku üksikasjad;
 - f) teadaanne selle kohta, millal, kus ja kuidas tehakse asjakohane teave kättesaadavaks;
 - g) üksikasjad punkti 5 kohase üldsuse kaasamise korra ja konsultatsioonide läbiviimise kohta.
2. Liikmesriigid tagavad, et asjaomasele üldsusele tehakse asjakohaste tähtaegade jooksul kättesaadavaks järgmine:
 - a) kooskõlas siseriiklike õigusaktidega peamised aruanded ja nõuanded, mis on pädevale asutusele või pädevatele asutustele esitatud ajal, mil asjaomast üldsust teavitati punkti 1 kohaselt;
 - b) direktiivi 2003/4/EÜ kohaselt muu kui punktis 1 osutatud teave, mis on vajalik otsuse tegemiseks vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 5 ja mis saab kättesaadavaks alles pärast seda, kui asjaomast üldsust on punkti 1 kohaselt teavitatud.
3. Asjaomasel üldsusel on õigus esitada pädevale asutusele enne otsuse tegemist märkusi ja arvamusi.
4. Käesoleva lisa kohaselt peetud konsultatsioonide tulemusi tuleb otsuse tegemisel nõuetekohaselt arvesse võtta.
5. Üldsuse teavitamise (näiteks müürilehtede kasutamine teatavas ümbruskonnas, avaldamine kohalikes ajalehtedes) ning asjaomase üldsusega konsulteerimise (näiteks kirjalike esildiste või avalike küsitluste teel) üksikasjaliku korra määravad kindlaks liikmesriigid. Menetluse eri etappideks nähakse ette mõistlikud tähtajad, jättes piisavalt aega üldsuse teavitamiseks ja asjaomase avalikkuse ettevalmistuseks ja tõhusaks kaasamiseks keskkonnanalaste otsuste tegemisse vastavalt käesolevale lisale.

V LISA

Põletusseadmeid käsitlevad tehnilised sätted

1. OSA

Artikli 30 lõikes 2 osutatud põletusseadmete heitkoguste piirväärtused

1. Kõik heite piirväärtused arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa ja võttes parandusega arvesse heitgaaside veesisaldust, võttes tahkekütuse standarditud O₂ sisalduseks 6 % ning vedel- ja gaaskütusel töötavate põletusseadmete, välja arvatud gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul 3 % ning gaasiturbiinide ja mootorite puhul 15 %.
2. SO₂ heite piirväärtused (mg/Nm³) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojusvõimsus (MW)	Kivisüsi ja pruunsüsi ja muud tahkekütused	Biomass	Turvas	Vedelkütused
50 –100	400	200	300	350
100 –300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Põletusseadmete suhtes, milles kasutatakse tahkekütuseid ja millele on luba antud enne 27. novembrit 2002, või mille käitajad on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ning mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas, kohaldatakse vääveldioksiidi heite piirväärtust 800 mg/Nm³.

Vedelkütusel töötavate põletusseadmete suhtes, millele on antud luba enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ning mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas, kohaldatakse vääveldioksiidi heite piirväärtust 850 mg/Nm³ mitte suuremate kui 300 MW summaarse nimisoojusvõimsusega käitiste puhul ja 400 mg/Nm³ üle 300 MW summaarse nimisoojusvõimsusega käitiste puhul.

Põletusseadme osa suhtes, mis väljutab oma heitgaasid ühise korstna ühte või mitmesse eraldi lõõri, ja mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas, võib kohaldada kahes eelnevas lõigus sätestatud heite piirväärtuseid kogu põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse suhtes. Sellistel juhtudel toimub heiteseire lõõride kaupa eraldi.

3. SO₂ heite piirväärtused (mg/Nm³) gaaskütusel töötavate põletusseadmete, välja arvatud gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Üldjuhul	35
Veeldatud gaas	5
Madala kütteväärtusega koksiahjugaasid	400
Madala kütteväärtusega kõrgahjugaasid	200

Põletusseadmete suhtes, milles põletatakse gaasistamisel või rafineerimisel tekkivaid madala kütteväärtusega gaase ja millele on luba antud enne 27. novembrit 2002, või mille käitajad on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, kohaldatakse vääveldioksiidi heite piirväärtust 800 mg/Nm³.

4. NO_x heite piirväärtused (mg/Nm³) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojusvõimsus (MW)	Kivisüsi ja pruunsüsi ja muud tahkekütused	Biomass ja turvas	Vedelkütused
50 –100	300 450 tolmpruunsöe põletamisel	300	450
100 –300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Märkus:

- ⁽¹⁾ Põletusseadmete suhtes, kus omatarbeks põletatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- ja ümbertöötlemisjääke ja mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ole suurem kui 500 MW ja millele on luba antud enne 27. novembrit 2002, või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, kohaldatakse heite piirväärtust 450 mg/Nm³.

Keemiatööstusettevõtetes asuvad põletusseadmed, kus vedelaid tootmisjääke kasutatakse omatarbeks mittekaubandusliku kütusena ja mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ole suurem kui 500 MW ja millele on luba antud enne 27. novembrit 2002, või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 450 mg/Nm³.

Tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ole suurem kui 500 MW ja millele on antud luba enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ning mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi viie aasta libiseva keskmisena, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 450 mg/Nm³.

Tahkekütusel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 500 MW ja millele on antud luba enne 1. juulit 1987 ning mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi viie aasta libiseva keskmisena, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 450 mg/Nm³.

Vedelkütusel töötavate põletusseadmete suhtes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 500 MW ja millele on antud luba enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ning mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi viie aasta libiseva keskmisena, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 400 mg/Nm³.

Põletusseadme osa suhtes, mis väljutab oma heitgaasid ühise korstna ühte või mitmesse eraldi lõõri, ja mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas, võib kohaldada kolmes eelnevas lõigus sätestatud heite piirväärtuseid kogu põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse suhtes. Sellistel juhtudel toimub heiteseire lõõride kaupa eraldi.

5. Gaasiturbiinide (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid) suhtes, milles vedelkütusena kasutatakse kergeid ja keskmisi destillaate, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 90 mg/Nm³ ja CO heite piirväärtust 100 mg/Nm³.

Eriolukorras kasutatavate gaasiturbiinide suhtes, mis töötab kuni 500 tundi aastas, ei kohaldata käesolevas punktis sätestatud heite piirväärtuseid. Nende seadmete käitaja säilitab andmed kasutatud töötundide kohta.

6. Gaaskütusel töötavate põletusseadmete NO_x ja CO heite piirväärtused (mg/Nm³)

	NO _x	CO
Maagaasiküttel põletusseadmed, v.a gaasiturbiinid ja gaasimootorid	100	100
Kõrgahjugaasi-, koksiahjugaasi- või rafineerimistehase jääkide gaasitamisel tekkiva gaasi küttel põletusseadmed, v.a gaasiturbiinid ja gaasimootorid	200 ⁽⁴⁾	—
Muul gaasil töötavad põletusseadmed, v.a gaasiturbiinid ja gaasimootorid	200 ⁽⁴⁾	—
Maagaasiküttel ⁽¹⁾ gaasiturbiinid (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid)	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Muul gaasil töötavad gaasiturbiinid (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid)	120	—
Gaasimootorid	100	100

Märkused:

- (¹) Maagaas on looduslik metaan inertsete gaaside ja muude ainete sisaldusega kuni 20 mahuprotsenti.
- (²) 75 mg/Nm³ järgmistel juhtudel, kusjuures gaasiturbiini efektiivsus määratakse ISO tingimuste põhjal:
- i) gaasiturbiinid, mida kasutatakse energia ja soojuse koostootmise süsteemides üldkasuteguriga üle 75 %;
 - ii) gaasiturbiinid, mida kasutatakse kombineeritud tsükliga seadmetes, mille aasta keskmine elektrienergia üldkasutegur on üle 55 %;
 - iii) gaasiturbiinid mehaaniliseks jõuülekandeks.
- (³) Ühetskülgiliste gaasiturbiinide korral, mis ei kuulu ühessegi märkuses 2 nimetatud kategooriasse, kuid mille kasutegur on üle 35 % (määratud ISO tingimuste alusel), on heitkoguse piirväärtus $50 \times \eta / 35$, kus η on ISO tingimustele vastav gaasiturbiini kasutegur väljendatuna protsentides.
- (⁴) 300 mg/Nm³ sellisele põletusseadmele, mille summaarne nimisoojusvõimsus ei ole suurem kui 500 MW ja millele oli antud luba enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003.

Gaasiturbiinide (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinide) puhul kohaldatakse käesoleva punkti tabelis esitatud NO_x ja CO heite piirväärtusi ainult üle 70 % koormuse korral.

Gaasiturbiinide (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinide) suhtes, millele on antud luba enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ja mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi viie aasta libiseva keskmisena, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 150 mg/Nm³ juhul, kui põletatakse maagaasi ning 200 mg/Nm³ juhul, kui põletatakse muid gaase või vedelkütuseid.

Põletusseadme osa suhtes, mis väljutab oma heitgaasid ühise korstna ühe või mitme eraldi lõõri kaudu, ja mille aastane töötundide arv viie aasta libiseva keskmise väärtusena ei ole üle 1 500 tunni aastas, võib kohaldada eelnevas lõigus sätestatud heite piirväärtuseid kogu põletusseadme summaarse nimisoojusvõimsuse suhtes. Sellistel juhtudel toimub heiteseire lõõride kaupa eraldi.

Eriolukorras kasutatavate gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul, mis töötavad aastas alla 500 töö tunni, ei kehti käesolevas punktis esitatud heite piirväärtused. Nende seadmete käitaja säilitab andmed kasutatud töötundide kohta.

7. Tolmu heite piirväärtused (mg/Nm³) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojusvõimsus (MW)	Kivistisi ja pruunsüsi ja muud tahkekütused	Biomass ja turvas	Vedelkütused (¹)
50 –100	30	30	30
100 –300	25	20	25
> 300	20	20	20

Märkus:

- (¹) Põletusseadmete suhtes, kus omatarbeks põletatakse nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- ja ümbertöötlemisjääke ja millele on luba antud enne 27. novembrit 2002, või mille käitaja on esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et see käitis võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, kohaldatakse tolmu piirväärtust 50 mg/Nm³.

8. Tolmu heite piirväärtused (mg/Nm^3) gaaskütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite katelde puhul

Üldjuhul	5
Kõrgahjugaas	10
Terasetööstuses toodetud gaasid, mida saab mujal kasutada	30

2. OSA

Artikli 30 lõikes 3 osutatud põletusseadmete heite piirväärtused

1. Kõik heite piirväärtused arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa ja võttes parandusega arvesse heitgaaside veesisaldust, võttes tahkekütuse standarditud O_2 sisalduseks 6 % ning vedel- ja gaaskütusel töötavate põletusseadmete (välja arvatud gaasiturbiinid ja gaasimootorid) puhul 3 % ning gaasiturbiinide ja mootorite puhul 15 %.

Kombineeritud tsükli ja lisasiütega gaasiturbiinide puhul võib standarditud O_2 -sisalduse määrata kindlaks pädev asutus, arvestades asjaomase kütise konkreetseid omadusi.

2. SO_2 heite piirväärtused (mg/Nm^3) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojus võimsus (MW)	Kivistüsi ja pruunsüsi ja muud tahkekütused	Biomass	Turvas	Vedelkütused
50 –100	400	200	300	350
100 –300	200	200	300	200
			250 keevkihis põletamisel	
> 300	150	150	150	150
	200 tsirkuleerivas või rõhu all keevkihis põletamisel		200 keevkihis põletamisel	

3. SO_2 heite piirväärtused (mg/Nm^3) gaaskütusel töötavate põletusseadmete, välja arvatud gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Üldjuhul	35
Veeldatud gaas	5
Madala kütteväärtusega koksiahjugaasid	400
Madala kütteväärtusega kõrgahjugaasid	200

4. NO_x heite piirväärtused (mg/Nm^3) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojus võimsus (MW)	Kivistüsi ja pruunsüsi ja muud tahkekütused	Biomass ja turvas	Vedelkütused
50 –100	300	250	300
	450 tolmpruunsöe põletamisel		
100 –300	200	200	150
> 300	150	150	100
	200 tolmpruunsöe põletamisel		

5. Gaasiturbiinide (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid) suhtes, milles vedelkütusena kasutatakse kergeid ja keskmisi destillaate, kohaldatakse NO_x heite piirväärtust 50 mg/Nm³ ja CO heite piirväärtust 100 mg/Nm³.

Eriolukorras kasutatavate gaasiturbiinide suhtes, mis töötab kuni 500 tundi aastas, ei kohaldata käesolevas punktis sätestatud heite piirväärtuseid. Nende seadmete käitaja säilitab andmed kasutatud töötundide kohta.

6. Gaaskütusel töötavate põletusseadmete NO_x ja CO heite piirväärtused (mg/Nm³)

	NO _x	CO
Põletusseadmed, v.a gaasiturbiinid ja gaasimootorid	100	100
Gaasiturbiinid (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinid)	50 ⁽¹⁾	100
Gaasimootorid	75	100

Märkus:

⁽¹⁾ Ühetsükliliste gaasiturbiinide korral, mille kasutegur on üle 35 % (määratud ISO tingimuste alusel), on NO_x heitkoguse piirväärtus $50 \times \eta / 35$, kus η on ISO tingimustele vastav gaasiturbiini kasutegur, väljendatuna protsentides.

Gaasiturbiinide (sealhulgas kombineeritud tsükliga gaasiturbiinide) puhul kohaldatakse käesoleva punkti tabelis esitatud NO_x ja CO heite piirväärtusi ainult üle 70 % koormuse korral.

Eriolukorras kasutatavate gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul, mis töötavad aastas alla 500 töö tunni, ei kehti käesolevas punktis esitatud heite piirväärtused. Nende seadmete käitaja säilitab andmed kasutatud töötundide kohta.

7. Tolmu heite piirväärtused (mg/Nm³) tahke- või vedelkütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite puhul

Summaarne nimisoojus võimsus (MW)	
50 – 300	20
> 300	10
	20 biomassi ja turba puhul

8. Tolmu heite piirväärtused (mg/Nm³) gaaskütusel töötavate põletusseadmete, v.a gaasiturbiinide ja gaasimootorite katelde puhul

Üldjuhul	5
Kõrgahjugaas	10
Terasetööstuses toodetud gaasid, mida saab mujal kasutada	30

3. OSA

Heiteseire

1. SO₂, NO_x ja tolmu kontsentratsiooni mõõdetakse pidevalt heitgaasis, mis lähtub põletusseadmetest summaarse nimisoojusvõimsusega alates 100 MW.

CO kontsentratsiooni mõõdetakse pidevalt heitgaasis, mis lähtub igast gaaskütusel töötavast põletusseadmest summaarse nimisoojusvõimsusega alates 100 MW.

2. Pädev asutus võib otsustada mitte nõuda punktis 1 osutatud pidevat mõõtmist järgmistel juhtudel:

- põletusseadmed kasutusajaga alla 10 000 töötunni;
- SO₂ ja tolm, mis lähtuvad maagaasil töötavatest põletusseadmetest;

- c) SO₂, mis lähtub teadaoleva väävliisaldusega õilil töötavatest põletusseadmetest, millel puudub heitgaasi väävliärastusseade;
- d) SO₂, mis väljutatakse biomassi põletatavatest põletusseadmetest, kui käitaja suudab tõendada, et SO₂ heide ei saa ühelgi juhul olla suurem kui heitele ettenähtud piirväärtus.
3. Kui pidevaid mõõtmisi ei ole vaja teha, nõutakse SO₂, NO_x, tolmu ja gaasküttega põletusseadmete puhul ka CO heite mõõtmist vähemalt üks kord iga kuue kuu tagant.
4. Kivisöe või pruunsöega köetavate põletusseadmete puhul mõõdetakse vähemalt kord aastas elavhõbeda summaarset heidet.
5. SO₂ ja NO_x heite määramiseks võib teise võimalusena peale punktis 3 osutatud SO₂ ja NO_x mõõtmise kasutada muid asjakohaseid määramismeetodeid, mis on pädeva asutuse poolt kontrollitud ja kinnitatud. Mõõtmistel kasutatakse asjakohaseid Euroopa Standardikomitee (CEN) standardeid või CENi normide puudumise korral kohaldatakse ISO, liikmesriigi või muid rahvusvahelisi standardeid, mis tagavad esitatavate andmete samaväärse teadusliku taseme.
6. Kütuse liigi või seadme tööviisi olulistest muutustest teatatakse pädevale asutusele. Pädev asutus otsustab, kas punktidega 1–4 ettenähtud seireõuded on endiselt piisavad või vajavad kohandamist.
7. Vastavalt punktile 1 mõõdetakse pidevalt heitgaasi hapnikusisaldust, temperatuuri, rõhku ja veeaurisisaldust. Heitgaaside veeaurisisaldust ei ole vaja pidevalt mõõta, kui heitgaasiproov kuivatatakse enne heite analüüsimist.
8. Asjakohaste saasteainete ja käitamisnäitajate mõõtmised, proovi võtmine ja analüüsimine, samuti automatiseeritud mõõtmissüsteemide kvaliteedi tagamine ja nende kalibreerimine standardmõõtmismeetoditega toimub CENi normide kohaselt. CENi normide puudumisel kohaldatakse ISO, liikmesriigi või muid rahvusvahelisi standardeid, mis tagavad samaväärse teadusliku tasemega andmete saamise.

Automatiseeritud mõõtmise süsteeme kontrollitakse vähemalt igal aastal standardmeetoditega tehtavate paralleelmõõtmiste abil.

Käitaja teavitab pädevat asutust automatiseeritud mõõtmissüsteemide kontrollimise tulemustest.

9. Heite piirväärtuse tasandil ei tohi ühe mõõdetud tulemuse puhul leitavad usaldusvahemiku (95 %) väärtused ületada järgmisi heite piirväärtuste protsendimäärasid:

Süsinikmonooksiid	10 %
Vääveldioksiid	20 %
Lämmastikoksiidid	20 %
Tolm	30 %

10. Valideeritud keskmised tunni- ja päevaväärtused leitakse mõõtmiste alusel kehtivate keskmiste tunniväärtuste põhjal pärast punktis 9 nimetatud usaldusvahemiku väärtuse lahutamist.

Päevaväärtused tunnistatakse kehtetuks, kui rohkem kui kolme tunni keskmised väärtused on automatiseeritud mõõtmissüsteemi talitlushäire või hoolduse tõttu kehtetud. Kui kõnealuse olukorra tõttu on aasta jooksul kehtetuks tunnistatud rohkem kui kümne päeva väärtused, nõuab pädev asutus käitajalt asjakohaste meetmete võtmist automatiseeritud mõõtmissüsteemi töökindluse tõstmiseks.

11. Seadmete puhul, mis peavad vastama artiklis 31 nimetatud väävliärastuse astmetele, jälgitakse korrapäraselt ka põletusseadmes põletatava kütuse väävliisaldust. Pädevaid asutusi teavitatakse kasutatava kütuse liigi olulistest muutustest.

4. OSA

Heite piirväärtustele vastavuse hindamine

1. Pidevate mõõtmiste puhul loetakse, et 1. ja 2. osaga ettenähtud heite piirväärtustest on kinni peetud, kui mõõtmiste hindamise tulemused näitavad, et kalendriaasta töötundide jooksul on kõik järgmised tingimused olnud täidetud:
 - a) ükski valideeritud kuu keskmine väärtus ei ületa 1. ja 2. osaga ettenähtud asjakohaseid heite piirväärtusi;
 - b) ükski valideeritud päeva keskmine väärtus ei ületa 110 % 1. ja 2. osaga ettenähtud asjakohastest heite piirväärtustest;
 - c) selliste põletusseadmete puhul, mis koosnevad üksnes kateldest, mida köetakse kivisöega ja mille summaarne nimisoojusvõimsus on alla 50 MW, ükski valideeritud päeva keskmine väärtus ei ületa 150 % 1. ja 2. osaga ettenähtud asjakohastest heite piirväärtustest;
 - d) 95 % kõigist valideeritud keskmistest tunniväärtustest aasta jooksul ei ületa 200 % 1. ja 2. osaga ettenähtud vastavatest arvulistest väärtustest.

Valideeritud keskmised väärtused määratakse 3. osa punkti 10 kohaselt.

Keskmete heite väärtuste arvutamisel ei võeta arvesse väärtusi, mis on mõõdetud artikli 30 lõigetes 5 ja 6 ning artiklis 37 osutatud ajavahemikel või käivitamise ja seiskamise ajal.

2. Kui pidevat määramist ei nõuta, loetakse 1. ja 2. osaga ettenähtud heite piirväärtused täidetuks, kui ühegi mõõtmiste seeria või päeva asutuse poolt ettenähtud eeskirjade kohaselt määratletud ja kindlaksmääratud muude protseduuride tulemus ei ületa heite piirväärtusi.

5. OSA

Minimaalne väävliärstuse aste

1. Artikli 30 lõikes 2 osutatud põletusseadmete minimaalne väävliärstuse aste

Summaarne nimisoojus võimsus (MW)	Minimaalne väävliärstuse aste	
	Põletusseadmed, millele on luba antud enne 27. novembril 2002, või mille käitajad oli esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et selline seade võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003	Muud põletusseadmed
50–100	80 %	92 %
100–300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Märkus:

⁽¹⁾ Põlevkivi põletavate põletusseadmete puhul on minimaalseks väävliärstuse astmeks 95 %.

2. Artikli 30 lõikes 3 osutatud põletusseadmete minimaalne väävliärstuse aste

Summaarne nimisoojus võimsus (MW)	Minimaalne väävliärstuse aste
50–100	93 %
100–300	93 %
> 300	97 %

6. OSA

Vastavus väävliärastuse astmele

Käesoleva lisa 5. osas sätestatud minimaalseid väävliärastuse astmeid kohaldatakse ühe kuu keskmise piirväärtusena.

7. OSA

Rafineerimistehastes asuvate mitmekütusepõletusseadmete suhtes kohaldatavad keskmised heite piirväärtused

Rafineerimistehastes asuvate mitmekütusepõletusseadmete (välja arvatud gaasiturbiinid ja gaasimootorid), mis omatarbeks kasutavad nafta rafineerimisel tekkivaid destilleerimis- või ümbertöötlemisjääke, kas üksinda või koos teiste kütustega, suhtes kohaldatavad keskmised SO₂ heite piirväärtused (mg/Nm³):

- a) põletusseadmete suhtes, millele oli luba antud enne 27. novembrit 2002 või mille käitaja oli esitanud täieliku loataotluse enne nimetatud kuupäeva, tingimusel et selline seade võeti kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003: 1 000 mg/Nm³;
- b) muude põletusseadmete suhtes: 600 mg/Nm³.

Nimetatud heite piirväärtused arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa ja võttes parandusega arvesse heitgaaside veesisaldust, võttes tahkekütuse standarditud O₂ sisalduseks 6 % ning vedel- ja gaaskütuste puhul 3 %.

VI LISA

Jäätmepõletus- ja -koospõletustehaseid käsitlevad tehnilised sätted

1. OSA

2. Mõisted

Käesolevas lisas kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „olemasolev jäätmepõletustehas” – üks järgmistest jäätmete põletusseadmetest:
- i) mis tegutses ja millele oli antud kohaldatava liidu õigusaktide kohane luba enne 28. detsembrit 2002,
 - ii) mis oli heaks kiidetud või registreeritud kui jäätmepõletustehas ja millele oli enne 28. detsembrit 2002 välja antud kohaldatavate liidu õigusaktide kohane luba tingimusel, et tehas võeti kasutusele hiljemalt 28. detsembril 2003,
 - iii) millele oli enne 28. detsembrit 2002 esitatud pädeva asutuse arvates täielik loataotlus tingimusel, et tehas võeti kasutusele hiljemalt 28. detsembril 2004;
- b) „uus jäätmepõletustehas” – iga jäätmepõletustehas, mis ei ole hõlmatud punktiga a.

2. OSA

Dibenso-p-dioksiinide ja dibensofuraanide samaväärsuskordajad

Dioksiinide ja furaanide kogusisalduse leidmiseks tuleb järgmiste dibenso-p-dioksiinide ja dibensofuraanide massis väljendatud sisaldusi enne liitmist korrutada järgmiste samaväärsuskordajatega:

	Mürgisuskordaja
2,3,7,8 — tetraklorodibensodioksiin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — pentaklorodibensodioksiin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — heptaklorodibensodioksiin (HpCDD)	0,01
oktaklorodibensodioksiin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — tetraklorodibensofuraan (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
oktaklorodibensofuraan (OCDF)	0,001

3. OSA

Jäätmepõletustehaste õhkuheite piirväärtused

1. Kõik heite piirväärtused arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa ja võttes parandusega arvesse heitgaaside veesisaldust.

Need standarditakse 11 % hapniku sisaldusele heitgaasis, välja arvatud mineraalõlijäätmete põletamise korral, mille määratlus on esitatud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 3 punktis 3 ja mille puhul need standarditakse 3 % hapnikusisaldusele, ning juhtudel, millele on osutatud 6. osa punktis 2.7.

- 1.1. Päeva keskmised heite piirväärtused järgmiste saasteainete puhul (mg/Nm³)

Üldtolm	10
Gaasilised ja aurufaasis orgaanilised ained, väljendatud orgaanilise süsiniku kogusisaldusena	10
Vesinikkloriid (HCl)	10
Vesinikfluoriid (HF)	1
Vääveldioksiid (SO ₂)	50
Lämmastikmonooksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), väljendatud NO ₂ -na, olemasolevate jäätmepõletustehaste puhul, mille nimivõimsus ületab 6 tonni tunnis, ja uute jäätmepõletustehaste puhul	200
Lämmastikmonooksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), väljendatud NO ₂ -na, olemasolevate jäätmepõletustehaste puhul, mille nimivõimsus on 6 tonni tunnis või väiksem	400

- 1.2. Keskmised poole tunni heite piirväärtused järgmiste saasteainete puhul (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Üldtolm	30	10
Gaasilised ja aurufaasis orgaanilised ained, väljendatud orgaanilise süsiniku kogusisaldusena	20	10
Vesinikkloriid (HCl)	60	10
Vesinikfluoriid (HF)	4	2
Vääveldioksiid (SO ₂)	200	50
Lämmastikmonooksiid (NO) ja lämmastikdioksiid (NO ₂), väljendatud NO ₂ -na, olemasolevate jäätmepõletustehaste puhul, mille nimivõimsus ületab 6 tonni tunnis, ja uute jäätmepõletustehaste puhul	400	200

- 1.3. Keskmised heite piirväärtused (mg/Nm³) järgmiste raskmetallide puhul, mõõdetuna 30 minuti kuni 8 tunni jooksul

Kaadmium ja selle ühendid, väljendatud kaadmiumina (Cd)	kokku 0,05
Tallium ja selle ühendid, väljendatud talliumina (Tl)	
Elavhõbe ja selle ühendid, väljendatud elavhõbedana (Hg)	
Antimon ja selle ühendid, väljendatud antimonina (Sb)	kokku 0,5
Arseen ja selle ühendid, väljendatud arseenina (As)	
Plii ja selle ühendid, väljendatud pliiina (Pb)	
Kroom ja selle ühendid, väljendatud kroomina (Cr)	
Koobalt ja selle ühendid, väljendatud koobaltina (Co)	
Vask ja selle ühendid, väljendatud vasena (Cu)	
Mangaan ja selle ühendid, väljendatud mangaanina (Mn)	
Nikkel ja selle ühendid, väljendatud niklina (Ni)	
Vanaadium ja selle ühendid, väljendatud vanaadiumina (V)	

Need keskmised väärtused hõlmavad ka asjakohaste raskmetallide ja nende ühendite heite gaasilisi ja aurufaasivorme.

- 1.4. Keskmised heite piirväärtused (ng/Nm^3) dioksiinide ja furaanide puhul, mõõdetuna 6–8 tunni jooksul. Heite piirväärtus tähistab dioksiinide ja furaanide kogusisaldust, mis on arvutatud 2. osa kohaselt.

Dioksiinid ja furaanid	0,1
------------------------	-----

- 1.5. Süsinikmonooksiidi (CO) heite piirväärtused (mg/Nm^3) heitgaasis:

- a) 50 päeva keskmise väärtusena;
- b) 100 poole tunni keskmise väärtusena;
- c) 150 kümne minuti keskmise väärtusena.

Pädev asutus võib lubada erandeid käesolevas punktis sätestatud heite piirväärtustest jäätmepõletustehaste puhul, kus kasutatakse keevkihttehnoloogiat, tingimusel, et loas on süsinikmonooksiidi (CO) heite piirväärtuseks sätestatud kuni $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ tunni keskmise väärtusena.

2. Artikli 46 lõikes 6 ja artiklis 47 kirjeldatud olukorras kohaldatavad heite piirväärtused.

Tolmu üldkontsentratsioon jäätmepõletustehase õhkuheites ei ületa mingil juhul $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, väljendatuna poole tunni keskmisena. Orgaanilise süsiniku kogusisalduse ja süsinikmonooksiidi õhkuheite piirväärtusi, mis on esitatud punktides 1.2 ja 1.5 b) ei ületata.

3. Liikmesriigid võivad kehtestada käesolevas osas sätestatud erandeid käsitlevad eeskirjad.

4. OSA

Õhkuheite piirväärtuste määramine jäätmete koospõletamisel

1. Kui mõnes käesoleva osa tabelis ei ole esitatud kindlat koguheite piirväärtust (C), kasutatakse järgmist valemit (segamisreegel).

Iga asjakohase saasteaine ja CO heite piirväärtus jäätmete koospõletamisel tekkivas heitgaasis arvutatakse järgmiselt:

$$\frac{V_{\text{jäätmed}} \times C_{\text{jäätmed}} + V_{\text{protsess}} \times C_{\text{protsess}}}{V_{\text{jäätmed}} + C_{\text{protsess}}} = C$$

$V_{\text{jäätmed}}$: üksnes jäätmete põletamisel tekkiva heitgaasi maht, mis leitakse loas täpsustatud väikseima kütteväärtusega jäätmete põhjal ja mida teisendatakse käesolevas direktiivis sätestatud tingimuste alusel.

Kui ohtlike jäätmete põletamisel eraldub soojust kütise eraldatava soojuse koguhulgast alla 10 %, tuleb $V_{\text{jäätmed}}$ arvutada sellise (tingliku) jäätmekoguse põhjal, mis põletamise korral annaks 10 % kõnealusest koguhulgast, kusjuures eraldatava soojuse koguhulk jääb samaks.

$C_{\text{jäätmed}}$: jäätmepõletustehastele 3. osas esitatud heite piirväärtused

V_{protsess} : seadme töötamisel, sealhulgas seadmes tavaliselt kasutatavate lubatud kütuste (välja arvatud jäätmed) põletamisel tekkiva heitgaasi maht, mis leitakse hapnikusisalduste põhjal, mille alusel tuleb heited liidu või liikmesriigi õigusaktide kohaselt teisendada. Kui selliseid seadmeid käsitlevad õigusaktid puuduvad, tuleb kasutada tegelikku hapnikusisaldust heitgaasis, mida ei ole lahjendatud protsessiks mittevajaliku õhu lisamisega.

C_{protsess} : käesoleva osa tabelites teatavatele tööstuslikele tegevusvaldkondadele esitatud heite piirväärtused või selliste väärtuste puudumisel seadmete heite piirväärtused, mis on kooskõlas liikmesriigi õigusaktidega, mis on selliste seadmete jaoks kehtestatud tavaliselt lubatud kütuste (välja arvatud jäätmed) põletamisel. Selliste õigusaktide puudumisel kasutatakse loas esitatud heite piirväärtusi. Kui loas ei ole selliseid väärtusi esitatud, kasutatakse tegelikke massis väljendatud sisaldusi.

C: käesolevas osas teatavatele tööstuslikele tegevusvaldkondadele esitatud teatavate saasteainete heite summa piirväärtused teatava hapnikusalduse juures või selliste väärtuste puudumisel koguheite piirväärtused, mis asendavad käesoleva direktiivi erilises esitatud heite piirväärtusi. Hapniku kogusaldus, mis asendab teisendamiseks vajalikku hapnikusaldust, arvutatakse eespool osutatud sisalduse põhjal, võttes arvesse osamahte.

Kõik heite piirväärtused arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa ja võttes parandusega arvesse heitgaaside veesisaldust.

Liikmesriigid võivad kehtestada käesolevas osas sätestatud erandeid käsitlevad eeskirjad.

2. Jäätmeid koospõletavaid tsementahje käsitlevad erisätted

2.1. Punktides 2.2 ja 2.3 esitatud heite piirväärtused on päeva keskmised väärtused tolmu üldsisalduse, HCl, HF, NO_x, SO₂ ja orgaanilise süsiniku üldsisalduse puhul (pideva mõõtmise korral), 30 minuti kuni 8 tunni jooksul mõõdetud keskmised väärtused raskmetallide puhul ja 6–8 tunni jooksul mõõdetud keskmised väärtused dioksiinide ja furaanide puhul.

Kõik väärtused on esitatud standarditult 10 % hapniku juures.

Keskmi poole tunni väärtusi on vaja üksnes keskmiste päevaväärtuste arvutamiseks.

2.2. C – üldheite piirväärtused (mg/Nm³, välja arvatud dioksiinide ja furaanide puhul) järgmiste saasteainete jaoks:

Saasteaine	C
Üldtolm	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinid ja furaanid (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Kuni 1. jaanuarini 2016 võib pädev asutus pöördahjude ja Lepoli ahjude osas lubada erandeid NO_x piirväärtusest, tingimusel et loas sätestatav NO_x koguheite piirväärtus ei ületa 800 mg/Nm³.

2.3. C – vääveldioksiidi ja orgaanilise süsiniku üldheite piirväärtused (mg/Nm³)

Saasteaine	C
SO ₂	50
TOC	10

Pädev asutus võib lubada erandeid käesolevas punktis esitatud heite piirväärtustest juhul, kui orgaaniline süsinik ja vääveldioksiid ei tulene jäätmete koospõletamisest.

2.4. C - süsinikoksiidi summaarse heite piirväärtused

Pädev asutus võib kehtestada süsinikoksiidi heite piirväärtusi.

3. Jäätmeid koospõletavaid põletustehaseid käsitlevad erisätted

3.1. C_{protsess} väärtused, väljendatuna päeva keskmiste väärtustena (mg/Nm³), kehtivad kuni artikli 82 lõikes 5 sätestatud kuupäevani

Põletusseadmete summaarse nimisoojusvõimsuse määramisel kohaldatakse artiklis 29 esitatud liitmiseeskirju. Keskmi poole tunni väärtusi on vaja üksnes keskmiste päevaväärtuste arvutamiseks.

C_{protsess} tahkekütuste puhul, välja arvatud biomass (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteained	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Tolm	50	50	30	30

C_{protsess} biomassi puhul (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteained	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Tolm	50	50	30	30

C_{protsess} vedelkütuste puhul (O_2 sisaldus 3 %):

Saasteained	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400 –200 (lineaarne vähenemine 100 MWth-lt 300 MWth-le)	200
NO_x	—	400	200	200
Tolm	50	50	30	30

- 3.2. C_{protsess} , mis on väljendatud keskmise päevaväärtusena (mg/Nm^3) ja kehtib alates artikli 82 lõikes 6 sätestatud kuupäevast

Põletusseadmete summaarse nimisoojusvõimsuse määramisel kohaldatakse artiklis 29 esitatud liitmiseeskirju. Keskmisi poole tunni väärtusi on vaja üksnes keskmiste päevaväärtuste arvutamiseks.

- 3.2.1. C_{protsess} artikli 30 lõikes 2 osutatud põletusseadmete (välja arvatud gaasiturbiinid ja gaasimootorid) puhul

C_{protsess} tahkekütuste puhul, välja arvatud biomass (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 turba puhul 300	200	200
NO_x	—	300 tolmpruunsöe puhul 400	200	200
Tolm	50	30	25 turba puhul 20	20

C_{protsess} biomassi puhul (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Tolm	50	30	20	20

C_{protsess} vedelkütuste puhul (O_2 sisaldus 3 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Tolm	50	30	25	20

3.2.2. C_{protsess} artikli 30 lõikes 3 osutatud põletusseadmete (välja arvatud gaasiturbiinid ja gaasimootorid) puhul C_{protsess} tahkekütuste puhul, välja arvatud biomass (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 turba puhul 300	200 turba puhul 300, välja arvatud keev- kihis põletamisel: 250	150 tsirkuleerivas või rõhu all keevkihis põletamise puhul või, turba puhul, igasuguse keevkihis põletamise puhul: 200
NO_x	—	300 turba puhul 250	200	150 tolmpruunsöe põletamisel: 200
Tolm	50	20	20	10 turba puhul 20

 C_{protsess} biomassi puhul (O_2 sisaldus 6 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Tolm	50	20	20	20

 C_{protsess} vedelkütuste puhul (O_2 sisaldus 3 %):

Saasteaine	< 50 MWth	50 –100 MWth	100 –300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Tolm	50	20	20	10

3.3. C – koguheitte piirväärtus raskmetallide puhul (mg/Nm^3), mis on väljendatud keskmise väärtusena 30 minuti kuni 8 tunni kohta (O_2 sisaldus on 6 % tahkekütuste ja 3 % vedelkütuste puhul).

Saasteaine	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – koguheitte piirväärtus (ng/Nm^3) dioksiinide ja furaanide puhul, mis on väljendatud keskmise väärtusena, mis on mõõdetud 6–8 tunni jooksul (O_2 sisaldus on 6 % tahkekütuste ja 3 % vedelkütuste puhul).

Saasteaine	C
Dioksiinid ja furaanid	0,1

4. Erisätted jäätmete koospõletustehaste kohta tööstusharudes, mis ei ole hõlmatud käesoleva osa punktidega 2 või 3.

- 4.1. C – koguheite piirväärtus (ng/Nm^3) dioksiinide ja furaanide puhul, mis on väljendatud minimaalselt 6 ja maksimaalselt 8 tunnise proovivõtmisperioodi keskvaertusena:

Saasteaine	C
Dioksiinid ja furaanid	0,1

- 4.2. C – koguheite piirväärtus (mg/Nm^3) raskmetallide puhul väljendatakse minimaalselt 6 ja maksimaalselt 8 tunnise proovivõtmisperioodi keskvaertusena:

Saasteaine	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5. OSA

Heitgaaside puhastamisel tekkiva heitvee suhtes kohaldatavad heite piirväärtused

Saasteained	Heite piirväärtused filtrimata proovis (mg/l, välja arvatud dioksiinid ja furaanid)	
	(95 %)	(100 %)
1. Kogu suspendeeritud tahke aine vastavalt direktiivi 91/271/EMÜ I lisa määratlusele	30	45
2. Elavhõbe ja selle ühendid, väljendatud elavhõbedana (Hg)	0,03	
3. Kaadmium ja selle ühendid, väljendatud kaadmiumina (Cd)	0,05	
4. Tallium ja selle ühendid, väljendatud talliumina (Tl)	0,05	
5. Arseen ja selle ühendid, väljendatud arseenina (As)	0,15	
6. Plii ja selle ühendid, väljendatud pliina (Pb)	0,2	
7. Kroom ja selle ühendid, väljendatud kroomina (Cr)	0,5	
8. Vask ja selle ühendid, väljendatud vasena (Cu)	0,5	
9. Nikkel ja selle ühendid, väljendatud niklina (Ni)	0,5	
10. Tsink ja selle ühendid, väljendatud tsingina (Zn)	1,5	
11. Dioksiinid ja furaanid	0,3 ng/l	

6. OSA

Heiteseire

1. Mõõtmismeetodid

- 1.1. Õhu- ja veesaasteainete sisalduste määramiseks tehtavad mõõtmised peavad olema esinduslikud.

- 1.2. Kõikide saasteainete, sealhulgas dioksiinide ja furaanide proovide võtmine ja analüüsimine ning automatiseeritud mõõtmisüsteemide kvaliteedi tagamine ja taatlemine võrdlusmõõtmismeetoditega toimub kooskõlas CENi normidega. CENi normide puudumisel kohaldatakse ISO, liikmesriigi või muid rahvusvahelisi standardeid, mis tagavad samaväärse teadusliku tasemega andmete saamise. Automatiseeritud mõõtmise süsteeme kontrollitakse vähemalt igal aastal standardmeetoditega tehtavate paralleelmõõtmiste abil.

- 1.3. Päeva heite piirväärtuste puhul ei ületa üksiku mõõtmistulemuse usaldusvahemiku (95 %) väärtused järgmisi protsendimäärasid heite piirväärtustest:

Süsinikmonoksiid:	10 %
Väaveldioksiid:	20 %
Lämmastikdioksiid:	20 %
Üldtolm	30 %
Orgaanilise süsiniku üldsisaldus:	30 %
Vesinikkloriid:	40 %
Vesinikfluoriid:	40 %.

Õhku- ja vetteheiteid mõõdetakse korrapäraselt kooskõlas punktidega 1.1 ja 1.2.

2. Õhusaasteainetega seotud mõõtmised

2.1. Tehakse järgmisi õhusaasteainetega seotud mõõtmisi:

- järgmiste ainete pidev mõõtmine: lämmastikoksiidid, tingimusel, et heitele on seatud piirväärtused, süsinikoksiidid, üldtolm, orgaanilise süsiniku üldsisaldus, vesinikkloriid, vesinikfluoriid ja väaveldioksiid;
- järgmiste käitamisnäitajate pidev mõõtmine: temperatuur põlemiskambri seina juures või mõnes muus pädeva asutuse heakskiidetud esinduslikus punktis, heitgaasi hapnikusisaldus, rõhk, temperatuur ja veeaurisaldus;
- vähemalt kaks raskmetallide ning dioksiinide ja furaanide mõõtmist aastas; esimese 12 käitamiskuu jooksul toimub mõõtmine siiski vähemalt iga kolme kuu tagant.

2.2. Heitgaaside viibeaega, vähimat temperatuuri ja hapnikusisaldust mõõdetakse sobival viisil vähemalt üks kord jäätme-põletustehase või jäätmekoospõletustehase kasutussevõtmisel ja võimalikult ebasoodsates käitamistingimustes.

2.3. Vesinikfluoriidi pidevast mõõtmisest võib loobuda, kui vesinikkloriidi töödeldakse nii, et vesinikkloriidi heite piirväärtuse ületamine on välistatud. Sel juhul mõõdetakse vesinikfluoriidi heidet korrapäraselt punkti 2.1 alapunktis c sätestatud viisil.

2.4. Veeaurisaldust ei ole vaja pidevalt mõõta, kui heitgaasiproov kuivatatakse enne heite analüüsimist.

2.5. Pädev asutus võib otsustada, et ta ei nõua vesinikkloriidi, vesinikfluoriidi ja väaveldioksiidi heite pidevat mõõtmist jäätmepõletus- või -koospõletustehastes ja nõuab punkti 2.1 alapunktis c sätestatud korrapäraseid mõõtmisi või ei nõua üldse mõõtmisi, kui käitaja suudab tõendada, et nimetatud saasteainete heited ei saa mingil juhul ületada neile kehtestatud piirväärtusi.

Pädev asutus võib otsustada, et ta ei nõua lämmastikoksiidide heite pidevat, vaid perioodilist mõõtmist, nagu on sätestatud punkti 2.1 alapunktis c, olemasolevates jäätmepõletustehastes nimivõimsusega vähem kui 6 tonni tunnis või olemasolevates jäätmekoospõletamistehastes nimivõimsusega vähem kui 6 tonni tunnis, kui käitaja suudab tõendada asjaomase heite omadusi käsitlevate andmete, kasutatava tehnoloogia ja lämmastikoksiidide heite seire tulemuste alusel, et lämmastikoksiidide heide ei saa olla ühelgi juhul suurem kui heite sätestatud piirväärtus.

2.6. Pädev asutus võib otsustada, et ta nõuab ühte raskmetallide mõõtmist iga kahe aasta järel ning ühte dioksiinide ja furaanide mõõtmist aastas järgmistel juhtudel:

- jäätmete koospõletamisel või põletamisel tekkiv heide on igal juhul vähem kui 50 % heite piirväärtusest;
- koospõletatavad või põletatavad jäätmed koosnevad üksnes ohutute jäätmete teatavatest sortidest põlevatest osadest, mis ei sobi ringlusse, millel on teatavad omadused ning mis on üksikasjalikumalt piiritletud punktis c osutatud hinnangu põhjal;

- c) käitaja suudab tõendada, asjakohaste jäätmete omadusi käsitleva teabe ja heiteseire põhjal, et heited jäävad kõikides tingimustes märgatavalt allapoole raskemetallide ning dioksiinide ja furaanide heitele seatud piirväärtusi.
- 2.7. Mõõtmiste tulemused standarditakse, kasutades 3. osas nimetatud standardseid hapniku kontsentratsioone, või arvutatakse 4. osa kohaselt, kasutades 7. osas esitatud valemit.

Kui jäätmeid põletatakse või koospõletatakse hapnikuga rikastatud keskkonnas, saab mõõtmiste tulemusi standardida pädeva asutuse sätestatud hapnikusalduse alusel, mis määratakse konkreetse üksikjuhu asjaolude kohaselt.

Kui ohtlikke jäätmeid töötlevas põletus- või koospõletustehases vähendatakse saasteainete heiteid heitgaasi töötlemise teel, toimub standardimine esimeses lõigus sätestatud hapnikusalduste alusel üksnes siis, kui hapnikusaldus, mida on mõõdetud samal ajavahemikul kui asjaomase saasteaine sisaldust, ületab standardset hapnikusaldust.

3. Veesaasteainetega seotud mõõtmised
- 3.1. Heitvee väljalaskmise kohas tehakse järgmisi mõõtmisi:
- pH, temperatuuri ja vooluhulga pidev mõõtmine;
 - hõljuvainete üldhulga pistelised igapäevased mõõtmised või 24 tunni vältel võetava esindusliku ja vooluhulgaga võrdelise suurusega proovi mõõtmine;
 - 24 tunni vältel võetavas esinduslikus ja vooluhulgaga võrdelise suurusega proovis Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn mõõtmine vähemalt kord kuus;
 - dioksiinide ja furaanide mõõtmine vähemalt kord kuue kuu tagant; esimese 12 käitamiskuu jooksul toimub mõõtmine siiski vähemalt iga kolme kuu tagant.
- 3.2. Kui heitgaasi puhastamisel tekkivat heitvett töödeldakse kohapeal üheskoos muu kohapeal tekkiva heitveega, teeb käitaja mõõtmised:
- heitgaasi puhastamisel tekkiva heitvee kohta enne selle suunamist ühisesse heitveepuhastisse;
 - muu heitvee kohta enne selle suunamist ühisesse heitveepuhastisse;
 - töödeldud heitvee kohta kohas, kus see lastakse lõplikult välja jäätmepõletus- või -koospõletustehasest.

7. OSA

Valem heite kontsentratsiooni arvutamiseks hapniku standardsel protsendilisel kontsentratsioonil

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = heite arvutatud kontsentratsioon hapniku standardsel protsendilisel kontsentratsioonil

E_M = heite mõõdetud kontsentratsioon

O_S = hapniku standardne kontsentratsioon

O_M = hapniku mõõdetud kontsentratsioon

8. OSA

Heite piirväärtustele vastavuse hindamine

1. Õhkuheite piirväärtused
- 1.1. Õhkuheite piirväärtustest on kinni peetud, kui:
- ükski keskmine päevaväärtus ei ületa punktis 1.1, 3. või 4. osas esitatud heite piirväärtusi või 4. osa kohaselt arvutatud väärtusi;

- b) kas ükski keskmistest poole tunni väärtustest ei ületa 3. osa punktis 1.2 esitatud tabeli A-veerus sätestatud heite piirväärtusi või, kui see on asjakohane, 97 % keskmistest poole tunni väärtustest ei ületa aasta jooksul 3. osa punktis 1.2 esitatud tabeli B-veerus sätestatud heite piirväärtusi;
 - c) ükski raskmetallidele ning dioksiinidele ja furaanidele ettenähtud proovivõtuaja keskmistest väärtustest ei ületa 3. osa punktides 1.3 ja 1.4 või 4. osas esitatud heite piirväärtusi;
 - d) süsinikmonooksiid (CO):
 - i) jäätmepõletustehaste puhul:
 - vähemalt 97 % keskmistest päevaväärtustest ei ületa aasta jooksul 3. osa punkti 1.5 alapunktis a esitatud heite piirväärtust, ning
 - vähemalt 95 % kõigist keskmistest 10 minuti väärtustest 24 tunni jooksul või ükski keskmistest poole tunni väärtustest sama aja jooksul ei ületa 3. osa punkti 1.5 alapunktides b ja c esitatud heite piirväärtusi; jäätmepõletustehaste suhtes, milles põletusprotsessis tõuseb gaasi temperatuur vähemalt kaheks sekundiks temperatuurini vähemalt 1 100 °C, võivad liikmesriigid 10 minuti väärtuste jaoks kohaldada 7 päeva pikkust hindamisperioodi,
 - ii) jäätmekoospõletustehaste puhul: on täidetud 4. osa sätted.
- 1.2. Keskmised poole tunni ja 10 minuti väärtused määratakse tegeliku käitamisaja jooksul (välja arvatud see osa käivituse ja seiskamisajast, mil jäätmeid ei põletata) mõõdetud väärtuste põhjal pärast 6. osa punktis 1.3 esitatud usaldusvahemiku väärtuse mahaarvamist. Keskmised päevaväärtused leitakse kinnitatud keskmiste väärtuste põhjal.
- Kehtiva keskmise päevaväärtuse saamiseks võib pideva mõõtmise süsteemi talitlushäire või hoolduse tõttu mis tahes päeval arvestamata jätta kuni viis keskmist poole tunni väärtust. Pideva mõõtmise süsteemi talitlushäire või hoolduse tõttu võib aastas arvestamata jätta kuni kümme keskmist päevaväärtust.
- 1.3. Proovivõtuaja keskmised väärtused ning vesinikfluoriidi, vesinikkloriidi ja vääveldioksiidi korrapäraste mõõtmiste keskmised väärtused leitakse artikli 45 lõike 1 punkti e ja artikli 48 lõike 3 ning 6. osa punkti 1 nõuete kohaselt.
2. Vetteheite piirväärtused
- Vetteheite piirväärtustest on kinni peetud, kui:
- a) hõljuvainete üldhulga puhul ei ületa asjakohaseid 5. osas esitatud heite piirväärtusi 95 % ja 100 % mõõdetud väärtustest;
 - b) raskmetallide (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn) puhul ei ületa 5. osas esitatud heite piirväärtusi rohkem kui üks aasta jooksul mõõdetud väärtustest; või kui liikmesriik näeb ette rohkem kui 20 proovi võtmise aastas, ei ületa 5. osas esitatud heite piirväärtusi rohkem kui 5 % neist proovidest;
 - c) dioksiinide ja furaanide puhul ei ületa mõõdetavad väärtused 5. osas esitatud heite piirväärtust.

VII LISA

Tehnilised sätted orgaanilisi lahusteid kasutavate käitiste ja tegevusvaldkondade kohta

1. OSA

Tegevusvaldkonnad

1. Kõikides järgmistes punktides hõlmavad tegevusvaldkonnad seadme puhastamist, kuid mitte toodete puhastamist, kui ei ole sätestatud teisiti.

2. Liimkatmine

Tegevus, mille käigus kantakse pinnale liim, välja arvatud trükindusega seotud liimkatmine ja lamineerimine.

3. Pindade katmine

Tegevus, mille käigus kantakse järgmistele pindadele üks või mitu katkestamatut pinnakattekihti:

- a) üks järgmistest sõidukitest:

- i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ (millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta) ⁽¹⁾ kohaselt sõidukikategooriasse M1 kuuluvad uued autod ja nende järelhaagised ning kategooriasse N1 kuuluvad sõidukid, kui neid värvitakse samal seadmel nagu kategooriasse M1 kuuluvaid sõidukeid,
- ii) veoautokabiinid, mis on määratletud juhi majutuskohana, samuti direktiivi 70/156/EMÜ kohaselt kategooriasse N2 ja N3 kuuluvate sõidukite tehnilise varustuse juurde lahutamatu osana kuuluv kate,
- iii) direktiivi 2007/46/EÜ kohaselt sõidukikategooriasse N1, N2 ja N3 kuuluvad paki- ja veoautod, välja arvatud veoautokabiinid,
- iv) direktiivi 2007/46/EÜ kohaselt sõidukikategooriasse M2 ja M3 kuuluvad bussid,
- v) direktiivi 2007/46/EÜ kohaselt kategooriasse O1, O2, O3 ja O4 kuuluvad järelhaagised,

- b) metall- ja plastikpinnad, kaasa arvatud lennukite, laevade, rongide jne pinnad;

- c) puitpinnad;

- d) tekstiil-, kanga-, kile- ja paberpinnad;

- e) nahk.

Pinnakatmine ei hõlma aluspinna katmist metallidega elektroforeesi- ja keemilisel pihustusmeetodil. Kui pinna katmise käigus trükitakse kõnealusele kaubaartiklile mis tahes meetodil, käsitatakse trükkimisfaasi pinnakatmise ühe osana. See ei hõlma iseseisva tegevusena teostatavat trükkimist, kuid seda võidakse pidada käesoleva direktiivi V peatüki alla kuuluvaks, kui trükkimine kuulub selle reguleerimisalasse.

4. Rullmaterjali kattekihiga katmine

Tegevus, mille käigus rullides teras, roostevaba teras, kaetud teras, vasesulamid või alumiiniumribad kaetakse pideva protsessi käigus kile või laminaatkattega.

⁽¹⁾ ELT L 263, 9.10.2007, lk 1.

5. Keemiline puhastus

Tööstuslik või kaubanduslik tegevus, mille käigus kasutatakse lenduvaid orgaanilisi ühendeid rõivaste, kodutekstiili ja muude analoogsete tarbekaupade puhastusseadmetes, välja arvatud plekkide käsitsi eemaldamine tekstiili- ja rõivatööstuses.

6. Jalatsite valmistamine

Täielike jalatsite ja nende osade valmistamiseks ettenähtud tegevus.

7. Pinnakattesegude, lakkide, trükkivärvide ja liimide valmistamine

Eespool nimetatud lõpptoodete valmistamine, mille käigus segatakse pigmendid, vaigud ja liimmaterjalid orgaanilise lahusti või muu kandainega, kaasa arvatud disperseerimine ja eeldisperseerimisega, viskoossuse ja värvivarjundi reguleerimisega ning lõpptoota mahutisse paigutamisega seotud tegevus, ning vahesaaduste valmistamine, kui see toimub kõnealuste toodete valmistamisega ühes ja samas kohas.

8. Farmaatsiatoodete valmistamine

Farmaatsiatoodete keemiline sünteesimine, fermenteerimine, ekstraheerimine, formuleerimine ja viimistlemine ning vahesaaduste valmistamine, kui see toimub eespool nimetatud toodete valmistamisega ühes ja samas kohas.

9. Trükkimine

Texti ja/või kujutiste reprodutseerimine, mille käigus kantakse trükkivärv trükkivormiga pinnale. See hõlmab asjaomaseid lakkimis-, pinnakatmis- ja lamineerimismeetodeid. V peatükki kohaldatakse siiski ainult järgmiste alaprotsesside suhtes:

- a) fleksograafia – trükitehnika, mille käigus kasutatakse kummist või elastsest fotopolümeerist trükkivormi, kus trükkivad pinnad on mittetrükkivatest pindadest ülevalpool, ning aurustumise teel kuivavaid vedelaid trükkivärve;
- b) kuivatiga rulloffsettrükk – rotatsioontrükitehnika, mille käigus kasutatakse trükkivormi, kus trükkivad ja mittetrükkivad pinnad on ühel ja samal tasapinnal, kusjuures rotatsioon tähendab seda, et trükitav materjal söödetakse masinasse rullilt, mitte eraldi lehtedena. Mittetrükkiv pind muudetakse vett imavaks, mistõttu trükkivärv sellele peale ei hakka. Trükkivat pinda töödeldakse nii, et see võtaks trükkivärvi külge ja kannaks selle trükitavale pinnale. Aurustumine toimub ahjus, kus trükitud materjali õhuga kuumutatakse;
- c) trükkimisega seotud lamineerimine – kahe või enama elastse materjali ühendamise laminaadi saamiseks;
- d) väljaannete trükkimiseks kasutatav rotatsioonsügavtrükk – ajakirjade, brošüüride, kataloogide ja muude analoogsete toodete paberi trükkimiseks kasutatav rotatsioonsügavtrükitehnika, mille käigus kasutatakse tolueenil põhinevaid trükkivärve;
- e) rotatsioonsügavtrükk – trükitehnika, mille käigus kasutatakse silindrikujulist trükkivormi, kus trükkiv pind on mittetrükkivast pinnast allpool, ning aurustumise teel kuivavaid vedelaid trükkivärve. Süvendid täidetakse trükkivärviga ja ülejääk pühitakse mittetrükkivalt pinnalt ära, enne kui trükitav pind puutub kokku silindriga ja tõstab trükkivärvi süvenditest välja;
- f) rotatsioonsiidtrükk – rotatsioontrükitehnika, mille käigus trükkivärv surutakse trükitavale pinnale läbi poorse trükkivormi, kus trükkiv pind on lahti ja mittetrükkiv pind kaetud, ning milleks kasutatakse ainult aurustumise teel kuivavaid vedelaid trükkivärve. Rotatsioon tähendab seda, et trükitav materjal söödetakse masinasse rullilt, mitte eraldi lehtedena;
- g) lakkimine – tegevus, mille käigus kantakse pakkematerjali hilisemaks sulgemiseks vajalik lakk või liimkate elastsele materjalile.

10. Kummi töötlemine

Tegevus, mille käigus segatakse, jahvatatakse, tihendatakse, kalandreeritakse, pressitakse ja vulkaniseeritakse looduslikku või sünteeskautšukit, samuti looduslikust või sünteeskautšukist valmistoote saamiseks vajalik lisategevus.

11. Pindade puhastamine

Tegevus, välja arvatud keemiline puhastus, mille käigus kasutatakse orgaanilisi lahusteid materjali pealispinnalt saasteainete eemaldamiseks, kaasa arvatud rasvaärastus. Enne või pärast muud tegevust teostatavat mitmeetapilist puhastamist käsitatakse ühe pinnapuhastusena. Tegevus ei hõlma seadmete puhastamist, kuid hõlmab tootepindade puhastamist.

12. Taimeõli ja loomarasva ekstraheerimine ning taimeõli rafineerimine

Tegevus, mille käigus ekstraheeritakse seemnetest ja muudest taimse päritoluga ainetest taimeõli, töödeldakse kuivjääki loomasööda valmistamiseks ning puhastatakse seemnetest, taimse ja/või loomse päritoluga ainetest saadud rasvu ja taimeõlisid.

13. Sõidukite taasviimistlus

Tööstuslik või kaubanduslik pinnakatmine ja sellega seotud rasvaärastus, mille käigus teostatakse üht järgmist tegevust:

- a) direktiivis 2007/46/EÜ määratletud maanteeõidukite või nende osade katmine viimistlusmaterjalidega, kui see toimub väljaspool algset tootmisliini;
- b) järeelhaagiste, sealhulgas poolhaagiste (O kategooria direktiivi 2007/46/EÜ kohaselt) pindade katmine.

14. Mähistraadi katmine

Tegevus, mille käigus kaetakse transformaatorites, mootorites ja muudes seadmetes kasutatavate metallist elektrijuhtide pind.

15. Puidu immutamine

Puidule säilimist parandava aine lisamisega seotud tegevus.

16. Puidu ja plastmassi lamineerimine

Puidu ja/või plastmassi ühendamine lamineeritud toodete valmistamiseks.

2. OSA

Künnisväärtused ja heite piirväärtused

Heite piirväärtused heitgaasides arvutatakse temperatuuril 273,15 K, rõhul 101,3 kPa.

	Tegevusvaldkond (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Künnisväärtus (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Heite piirväärtused heitgaasides (mg C/Nm ³)	Kontrollimatu heite piirväärtused (prot- sentides kasutatud lahustikoguse suhtes)		Koguheite piirväärtused		Erisätted
				Uued käitised	Olemasolevad käitised	Uued käitised	Olemasolevad käitised	
1	Kuivatiga rullofsettrükk (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Valmistootes sisalduvat lahustijääki ei käsitata kontrollimatu heite osana.
2	Väljaannete trükkimiseks kasutatav rotat- sioonsügavtrükk (> 25)		75	10	15			
3	Muu rotatsioonsügavtrükk, fleksograafia, rotatsioonsiidtrükk, lamineerimine või lak- kimine (> 15) rotatsioonsiidtrükk tekstiilile/papile (> 30)	15–25 > 25 > 30 1	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Künnisväärtus rotatsioonsiidtrüki meeto- dil tekstiilile ja papile trükkimisel.
4	Pindade puhastamine, kasutades artikli 59 lõikes 5 osundatud ühendeid (> 1)	1–5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Piirväärtus osutab ühendite massile mg/Nm ³ , mitte süsiniku koguhulgale.
5	Muu pindade puhastamine (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Käitised, mille kohta pädevale asutusele on tõendatud, et orgaanilise lahusti sisaldus kõikides kasutatavates puhastusvahendites ei ületa 30 % nende massist, vabastatakse kõne- aluste väärtuste kohaldamisest.
6	Sõidukite pindade katmine (< 15) ja taasvii- mistlus	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Vastavust 8. osa punktiga 2 tuleb tõenda- da 15 minutit kestvate mõõtmiste tulemuste keskväärtuse alusel.
7	Rullmaterjali kattekihiga katmine (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Käitiste puhul, mis töötavad lahustite kor- duvkasutamist võimaldaval meetodil, on hei- te piirväärtus 150.

	Tegevusvaldkond (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Künnisväärtus (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Heite piirväärtused heitgaasides (mg C/Nm ³)	Kontrollimatu heite piirväärtused (protsentides kasutatud lahustikoguse suhtes)		Koguheite piirväärtused		Erisätted
				Uued käitised	Olemasolevad käitised	Uued käitised	Olemasolevad käitised	
8	Muude pindade, sh metall-, plastmass-, tekstiil-, ⁽⁵⁾ kile- ja paberpindade katmine (> 5)	5–15 > 15	100 ⁽¹⁾⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			⁽¹⁾ Heite piirväärtust kohaldatakse kontrollitud tingimustes toimuva pinnakatmise ja kuivamise suhtes. ⁽²⁾ Esimest piirväärtust kohaldatakse kuivamise ja teist pinnakatmise suhtes. ⁽³⁾ Tekstiilpindade katmise käitiste puhul, mis töötavad lahustite taaskasutamist võimaldaval meetodil, on heite piirväärtus pinna katmisel ja kuivamisel kokku 150. ⁽⁴⁾ Pindade katmise, mida ei ole võimalik teostada kontrollitud tingimustes (nt laeva ehitamine, lennuki värvimine), võib vabastada kõnealuste väärtuste kohaldamisest artikli 59 lõike 3 kohaselt. ⁽⁵⁾ Tekstiilile tehtav rotatsiooniidtrükk kuulub tegevuse nr 3 alla.
9	Mähistraadi katmine (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Kohaldatakse käitiste suhtes, kus traadi keskmine läbimõõt on ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Kohaldatakse kõikide muude käitiste suhtes.
10	Puitpindade katmine (> 15)	15–25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			⁽¹⁾ Heite piirväärtust kohaldatakse kontrollitud tingimustes toimuva pinnakatmise ja kuivamise suhtes. ⁽²⁾ Esimest väärtust kohaldatakse kuivamise ja teist pinna katmise suhtes.
11	Keemiline puhastus					20 g/kg ⁽¹⁾⁽²⁾		⁽¹⁾ Väljendatakse vabanenud lahusti massina puhastatud ja kuivatatud toote kilogrammi kohta. ⁽²⁾ Kõnealuse tegevuse suhtes ei kohaldata 4. osa punktis 2 sätestatud heite piirväärtust.

	Tegevusvaldkond (aasta lahustikulu kiinnisväärtus tonnides)	Kiinnisväärtus (aasta lahustikulu kiinnisväärtus tonnides)	Heite piirväärtused heitgaasides (mg C/Nm ³)	Kontrollimatu heite piirväärtused (protsentides kasutatud lahustikoguse suhtes)		Koguheite piirväärtused		Erisätted
				Uued käitised	Olemasolevad käitised	Uued käitised	Olemasolevad käitised	
12	Puidu immutamine (> 25)		100 1		45	11 kg/m ³		(¹) Heite piirväärtust ei kohaldata kreosoodiga immutamise suhtes.
13	Naha katmine (> 10)	10–25 > 25 > 10 (¹)				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Heite piirväärtusi väljendatakse vabanenud lahusti grammides valmistatud toote 1 m ² kohta. (¹) Naha katmine sisustuses ja eelkõige pisi-tarbekaupadena kasutatavate nahkesemete puhul, nt kottide, rihmade, rahakottide jne puhul.
14	Jalatsite valmistamine (> 5)					25 g paari kohta		Koguheite piirväärtusi väljendatakse vabanenud lahusti grammides ühe paari valmisjalatsi kohta.
15	Puidu ja plastmassi lamineerimine (> 5)					30 g/m ²		
16	Liimkatmine (> 5)	5–15 > 15	50 (¹) 50 (¹)		25 20			(¹) Kui kasutatakse lahusti korduvkasutamist võimaldavaid meetodeid, on heite piirväärtus heitgaasis 150.
17	Pinnakattesegude, lakkide, trükivärvide ja liimide valmistamine (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % kasutatud lahusti kogusest 3 % kasutatud lahusti kogusest		Kontrollimatu heite piirväärtus ei hõlma lahustit, mis on kattesegu osa ja mida müüakse suletud anumas.
18	Kummi töötlemine (> 15)		20 (¹)		25 (²)	25 % kasutatud lahusti kogusest		(¹) Kui kasutatakse lahusti korduvkasutamist võimaldavaid meetodeid, on heite piirväärtus heitgaasis 150. (²) Kontrollimatu heite piirväärtus ei hõlma lahustit, mis on toote osa või segusid, mida müüakse suletud anumas.

	Tegevusvaldkond (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Künnisväärtus (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Heite piirväärtused heitgaasides (mg C/Nm ³)	Kontrollimatu heite piirväärtused (prot- sentides kasutatud lahustikoguse suhtes)		Koguheite piirväärtused		Erisätted
				Uued käitised	Olemasolevad käitised	Uued käitised	Olemasolevad käitised	
19	Taimeõli ja loomarasva ekstraheerimine ning taimeõli rafineerimine (> 10)					Loomarasv: 1,5 kg/tonn Riitsinus: 3 kg/tonn Rapsiseeme: 1 kg/tonn Päevalilleseeme: 1 kg/tonn Sojaoad (tavapärane jahvatus): 0,8 kg/tonn Sojaoad (valged helbed): 1,2 kg/tonn Muud seemned ja taimsed ained: 3 kg/tonn ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonn ⁽²⁾ 4 kg/tonn ⁽³⁾		⁽¹⁾ Käitiste puhul, kus töödeldakse üksikuid seemnepartiisid ja muid taimseid aineid, määrab koguheite piirväärtuse kindlaks pädev asutus igal üksikul juhul eraldi, kohaldades selleks parimaid olemasolevaid meetodeid. ⁽²⁾ Kohaldatakse kõikide fraktsioneerimisprotsesside suhtes, välja arvatud õlist fosfolipiidide eraldamine. ⁽³⁾ Kohaldatakse fosfolipiidide eraldamisel.
20	Farmaatsiatoodete valmistamine (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % kasutatud lahusti kogusest	15 % kasutatud lahusti kogusest	⁽¹⁾ Kui kasutatakse lahusti korduvkasutamist võimaldavaid meetodeid, on heite piirväärtus heitgaasis 150. ⁽²⁾ Kontrollimatu heite piirväärtus ei hõlma lahustit, mis on toote osa või segusid, mida müüakse suletud anumas.

3. OSA

Sõidukite pindade katmise käitiste heite piirväärtused

1. Koguheite piirväärtusi väljendatakse vabanenud orgaanilise lahusti grammides tootepinna ühe ruutmeetri kohta ning vabanenud orgaanilise lahusti kilogrammides autokere kohta.
2. Punktis 3 esitatud tabelis käsitletavate toodete pindala on määratud kindlaks pindalana arvutatuna elektroforeesimeetodil kaetava kogupindala alusel pluss pinna edasiste katmisetappide käigus nende lisatavate osade pindala, millele kantakse kõnealuse tootega üht ja sama pinnakattevahendit, või käitises töödeldava toote kogupindala.

Elektroforeesimeetodil kaetav pindala arvutatakse järgmise valemi põhjal:

$$\frac{2 \times \text{toote kesta kogumass}}{\text{metallpleki keskmine paksus} \times \text{metallpleki tihedus}}$$

Seda meetodit kohaldatakse ka muude kaetud plekkosade suhtes.

Muude lisatud osade pindala või käitises kaetav kogupindala arvutatakse CAD-programmi (*Computer Aided Design*) abil või teiste samaväärsete meetoditega.

3. Järgmises tabelis märgitud koguheite piirväärtusi kohaldatakse ühes ja samas käitises teostatud protsessi kõikide etappide suhtes alates pinna katmisest elektroforeesimeetodil või muudest pinnakatmisviisidest kuni pealiskihi vahatamise ja poonimiseni, samuti töötlemiseadmete, sealhulgas pihustite ja muude püsiseadmete puhastamiseks nii tootmise ajal kui ka väljaspool seda kasutatud lahusti suhtes.

Tegevusvaldkond (aasta lahustikulu künnisväärtus tonnides)	Tootmise künnisväärtus (aastas kaetavaid tooteid)	Koguheite piirväärtus	
		Uued käitised	Olemasolevad käitised
Uute autode pindade katmine (> 15)	> 5 000	45 g/m ² või 1,3 kg/autokere + 33 g/m ²	60 g/m ² või 1,9 kg/autokere + 41 g/m ²
	≤ 5 000 kandekerega või > 3 500 šassiile ehitatud	90 g/m ² või 1,5 kg/autokere + 70 g/m ²	90 g/m ² või 1,5 kg/autokere + 70 g/m ²
Koguheite piirväärtus (g/m ²)			
Uute veoautode kabiinide pindade katmine (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Uute paki- ja veoautode pindade katmine (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Uute busside pindade katmine (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Sõidukipindade katmise käitised, mille lahustikulu on punktis 3 esitatud tabelis märgitud künnisväärtusest väiksem, vastavad 2. osas sõidukite taasviimistluse kohta esitatud nõuetele.

4. OSA

Konkreetsed riskilausega tähistatud lenduvate orgaaniliste ühendite heite piirväärtused

1. Artiklis 58 osutatud lenduvate orgaaniliste ühendite heite korral, kui kõnealuses artiklis osutatud märgistuse aluseks võetavate ühendite massivoogude summa on vähemalt 10 g/h, on heite piirväärtus 2 mg/Nm³. Heite piirväärtus viitab üksikute ühendite masside summale.

2. Halogeenitud lenduvate orgaaniliste ühendite heite korral, mis kannavad või peavad kandma ohulauset H341 või H351, kui ohulausete H341 või H351 aluseks olevate ühendite massivoogude summa on vähemalt 100 g/h, on heite piirväärtus 20 mg/Nm³. Heite piirväärtus viitab üksikute ühendite masside summale.

5. OSA

Vähendamiskava

1. Käitaja võib kasutada ükskõik millist vähendamiskava, mis on tema käitise jaoks välja töötatud.
2. Pindade katmisel kattevahendite, lakkide, liimide või trükitärvidega võib kasutada järgmist kava. Kui järgmine meetod ei ole kohane, võib pädev asutus lubada ettevõtjal kohaldada mõnda muud talle sobivat kava, mille kaudu saavutatakse heite vähenemine, mis on samaväärne 2. ja 3. osas esitatud heite piirväärtuste kohaldamisel saavutatava vähenemisega. Kava koostamisel võetakse arvesse järgmiseid asjaolusid:
 - a) kui vähese lahustisisaldusega või lahustivabad asendajad on alles väljatöötamisel, tuleb ettevõtjale anda ajapikendust heite vähendamise kavade rakendamiseks;
 - b) heite vähendamise võrdluspunkt peaks võimalikult täpselt vastama ilma vähendamismeetmeteta vabanenud heitkogustele.
3. Järgmist kava kohaldatakse käitiste suhtes, mille puhul võib eeldada toote püsivat kuivainesisaldust:
 - a) aasta võrdlusheitkogus arvutatakse järgmiselt:
 - i) määratakse aasta jooksul tarvitatud pinnakattevahendis ja/või trükitärvvis, lakis või liimis sisalduvate kuivainete üldmass. Kuivained on kõik pinnakattevahendites, trükitärvvides, lakkides ja liimides sisalduvad materjalid, mis tahkuvad pärast vee või lenduvate orgaaniliste ühendite aurustumist;
 - ii) aasta võrdlusheitkoguse arvutamisel korrutatakse punktis i kindlaksmääratud mass järgmises tabelis loetletud asjakohase teguriga. Pädevad asutused võivad korrigeerida kõnealuseid tegureid üksikute käitiste puhul nii, et võetaks arvesse kuivainete kasutamise tõendatud tõhustamist.

Tegevusvaldkond	Punkti a alapunktis ii nimetatud korrutustegur
Rotatsioonsügavtrükk; fleksograafia; trükinduses kohaldatav lamineerimine; trükinduses kohaldatav lakkimine; puitpindade katmine; tekstiil-, kile- või paberpindade katmine; liimkatmine	4
Rullmaterjali kattekihiga katmine, sõidukite taasviimistlemine	3
Toiduga kokkupuutuvate pindade katmine, sõidukite ülevärvimine	2,33
Muude pindade katmine ja rotatsioonsiidtrükk	1,5

- b) siht-heitkogus on võrdne aasta võrdlusheitkogusega, mis on korrutatud protsendimääraga, mis on:
 - i) (kontrollimatu heite piirväärtus + 15) 2. osa kirjes 6 nimetatud käitiste ning kirjetes 8 ja 10 nimetatud madalama kiinnisväärtuse alla kuuluvate käitiste puhul,
 - ii) (kontrollimatu heite piirväärtus + 5) kõikide muude käitiste puhul;
- c) vastavusnõuded on täidetud, kui lahustikasutuskavas kindlaksmääratud lahusti tegelik heitkogus on siht-heitkogusest väiksem või sellega võrdne.

6. OSA

Heiteseire

1. Gaasikäike, mille külge on kinnitatud saasteainete püüdeseadmed ning mille lõpp-punkti kaudu väljub orgaanilist süsinikku kokku keskmiselt üle 10 kg/h, kontrollitakse pidevalt nõuete täitmise suhtes.
2. Muudel juhtudel tagavad liikmesriigid pidevate või perioodiliste mõõtmiste korraldamise. Perioodiliste mõõtmiste korral võetakse iga mõõtmise käigus vähemalt kolm näitu.
3. Mõõtmisi ei ole tarvis teha, kui torusuudmele kinnitatud saasteainete püüdeseadmed ei pea olema vastavuses käesoleva direktiiviga.

7. OSA

Lahustikasutuskava

1. Põhimõtted

Lahustikasutuskava kasutatakse selleks, et:

- a) kontrollida nõuete täitmist kooskõlas artikliga 62;
- b) määrata kindlaks heitkoguste edasise vähendamise võimalused;
- c) võimaldada avalikustada lahusti kulu, lahusti heitkoguseid ja V peatüki nõuete täitmist käsitlevat teavet.

2. Mõisted

Massibilansi koostamisel on aluseks järgmised mõisted.

Orgaaniliste lahustite sisendkogused (tähis I):

- 11 Orgaaniliste lahustite kogus või nende kogus hangitud segudes, mida kasutatakse protsessis ajavahemiku jooksul, mille kohta koostatakse massibilanss.
- 12 Orgaaniliste lahustite kogus või nende kogus protsessis lahustina korduvkasutatavates segudes. Taaskasutatava lahusti kogust arvestatakse iga kord selle kasutamisel tegevuse teostamiseks.

Tegevuse käigus vabanev orgaaniliste lahustite kogus (tähis O):

- O1 Heitkogused heitgaasis.
- O2 Veega kaotsi läinud orgaaniliste lahustite kogus, kusjuures O5 väärtuse arvutamisel võetakse arvesse heitvee puhastamist.
- O3 Orgaaniliste lahustite kogus, mis jääb protsessi käigus valminud tootesse saasteaine või jäägina.
- O4 Orgaaniliste lahustite püüdmata jääv õhkuheide. See hõlmab ruumide üldventilatsiooni, kus õhk juhitakse keskkonda akende, uste, tuulutusavade ja muude analoogsete avade kaudu.
- O5 Keemiliste või füüsiliste reaktsioonide käigus kaotsi läinud orgaanilised lahustid ja/või orgaanilised ühendid (kaasa arvatud põletamise või heitgaasi või heitvee muu töötlemise käigus lagundatud või püütud orgaanilised lahustid ja/või ühendid, kui need ei kuulu jaotiste O6, O7 ega O8 alla).

- O6 Kogutud jäätmetes sisalduvad orgaanilised lahustid.
- O7 Orgaanilised lahustid või segudes sisalduvad orgaanilised lahustid, mida müüakse või kavatakse müüa kaubanduslikku väärtust omava tootena.
- O8 Segudes sisalduvad taaskasutamiseks kinnipüütud orgaanilise lahusti kogused, mida aga ei kasutata protsessi sisendkogusena, kui need ei kuulu jaotise O7 alla.
- O9 Muul viisil vabanenud orgaanilised lahustid.

3. Lahustikasutuskava kasutamine nõuete täitmise tõendamisel

Lahustikasutuskava kasutatakse järgmiste konkreetsete nõuete täitmise tõendamiseks:

- a) 5. osas esitatud vähendamiskava, mille puhul koguheitte piirväärtust väljendatakse lahusti heitkogustes tooteühiku kohta, või muude 2. ja 3. osas sätestatud nõuete täitmise tõendamine;

- i) kõikide tegevusvaldkondade jaoks tuleb 5. osas esitatud vähendamiskava kasutades koostada kulu (C) kindlaksmääramiseks igal aastal lahustikasutuskava. Kulu arvutatakse järgmise vörrandi kohaselt:

$$C = I1 - O8$$

Samamoodi arvutatakse kattevahendites kasutatavate kuivainete sisaldus, millest tuletatakse aasta võrdlus- ja siht-heitkogus;

- ii) selleks et hinnata tooteühiku kohta arvutatud lahusti koguheitte piirväärtuse või muude 2. ja 3. osas sätestatud piirväärtuste järgmist, koostatakse heitkoguste (tähis E) kindlaksmääramiseks aasta lahustikasutuskava. Heitkogused arvutatakse järgmise vörrandi kohaselt:

$$E = F + O1$$

kus F tähistab punkti b alapunktis i määratletud kontrollimatut heidet. Saadud heite väärtus jagatakse seejärel asjakohase tooteparaameetriga;

- iii) artikli 59 lõike 6 punkti b alapunkti ii nõuete täitmise hindamiseks koostatakse igal aastal lahustikasutuskava, et määrata kindlaks kõikide asjaomaste tegevusvaldkondade koguheitte ning seejärel võrreldakse saadud väärtust koguheittega, mis oleks kaasnenud juhul, kui 2., 3. ja 5. osa nõudeid oleks täidetud iga tegevusvaldkonna puhul eraldi;

- b) kontrollimatu heite määramine, et seda oleks võimalik võrrelda 2. osas esitatud kontrollimatu heite väärtusega:

- i) Kontrollimatu heide arvutatakse järgmise vörrandi kohaselt:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

või

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F määratakse kas koguste vahetu mõõtmise teel või mõne muu arvutusmeetodiga, näiteks protsessi püügitõhususe põhjal.

Kontrollimatu heite piirväärtus väljendatakse sisendkoguse suhtarvuna, mis arvutatakse järgmise vörrandi kohaselt:

$$I = I1 + I2$$

- ii) Kontrollimatu heite määramine kindlaks lühikeste, kuid põhjalike mõõtmistega ja seda määramist ei ole vaja korrata kuni seadmete uuendamiseni.

8. OSA

Heitgaasiga toimuva heite piirväärtustele vastavuse hindamine

1. Pidevate mõõtmiste korral loetakse heite piirväärtusega seotud nõuded täidetuks järgmistel tingimustel:
 - a) mitte ükski aritmeetiline keskmine kõigist kehtivatest näitudest, mis on saadud käitise töö või tegevuse 24 tunnise ajavahemiku jooksul, välja arvatud käivitamine, seiskamine ja seadme hooldamine, ei ületa heite piirväärtust;
 - b) mitte ükski tunni keskmine ei ületa heite piirväärtust rohkem kui 1,5 korda.
 2. Korrapäraste mõõtmiste korral loetakse heite piirväärtusega seotud nõuded täidetuks, kui ühe seire jooksul:
 - a) kõikide mõõdetud väärtuste keskmine ei ületa heite piirväärtust,
 - b) mitte ükski tunni keskmine väärtus ei ületa heite piirväärtust rohkem kui 1,5 korda.
 3. 4. osa järgimist kontrollitakse asjaomaste lenduvate orgaaniliste ühendite massikontsentratsioonide summa alusel. Kõikidel muudel juhtudel kontrollitakse nõuete täitmist orgaanilise süsiniku heite kogumassi alusel, kui 2. osas ei ole sätestatud teisiti.
 4. Väljuva gaasi mahtu võib gaasi jahutamise või lahjendamise otstarbel suurendada, kui see on tehniliselt õigustatud, kuid seda ei arvestata väljuvas gaasis sisalduva saasteaine massikontsentratsiooni määramisel.
-

VIII LISA

Titaandioksiidi tootvaid käitiseid käsitlevad tehnilised sätted

1. OSA

Vetteheite piirväärtused

1. Sulfaatprotsessi kasutavate käitiste puhul (aasta keskvärtus):
sulfaadi sisaldus ühe tonni toodetud titaandioksiidi kohta 550 kg.
2. Kloriidprotsessi kasutavate käitiste puhul (aasta keskvärtus):
 - a) 130 kg kloriidi ühe tonni titaandioksiidi kohta, mis on toodetud neutraalset rutiili kasutades;
 - b) 228 kg kloriidi ühe tonni titaandioksiidi kohta, mis on toodetud sünteetilist rutiili kasutades;
 - c) 330 kg kloriidi ühe tonni titaandioksiidi kohta, mis on toodetud räbu kasutades. Käitised mis juhivad heite soolasse vette (lahesuudmevesi, rand, avameri) võivad kohaldada 450 kg kloriidi ühe tonni titaandioksiidi kohta, mis on toodetud räbu kasutades.
3. Käitiste suhtes, kes kasutavad kloriidprotsessi ja rohkem kui ühte maagitüüpi, kohaldatakse punkti 2 kohaseid heite piirväärtusi proportsionaalselt kõnealuste maakide kogusele.

2. OSA

Õhkuheite piirväärtused

1. Heite piirväärtused, mida väljendatakse massikontsentratsioonina kuupmeetri (Nm³) kohta, arvutatakse temperatuuril 273,15 K ja rõhul 101,3 kPa.
2. Tolm: 50 mg/Nm³ tunni keskvärtusena suurtest allikatest, ning kuni 150 mg/Nm³ tunni keskvärtusena muudest allikatest.
3. Gaasilise vääveldioksiidi ja -trioksiidi heide kääritamisel ja kaltsineerimisel, kaasa arvatud happetilgakesed SO₂ ekvivalendina arvutatult:
 - a) 6 kg toodetud titaandioksiidi tonni kohta aasta keskmisena;
 - b) 500 mg/Nm³ tunni keskmise väärtusena happejääkide kontsentreerimise seadmete puhul;
4. Kloor kloriidprotsessi kasutavates käitistes:
 - a) 5 mg/Nm³ päeva keskmisena;
 - b) 40 mg/Nm³ igal hetkel.

3. OSA

Heiteseire

Õhkuheite seire hõlmab vähemalt järgmiste näitajate pidevat seiret:

- a) gaasilise vääveldioksiidi ja -trioksiidi heide kääritamisel ja kaltsineerimisel happejääkide kontsentreerimise seadmetest sulfaatprotsessi kasutavates käitistes;
- b) põhilistest allikatest pärinev kloor kloriidprotsessi kasutavates käitistes;
- c) tolmu suuremate saasteallikate puhul.

IX LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused
(osutatud artiklis 81)

Nõukogu direktiiv 78/176/EMÜ (EÜT L 54, 25.2.1978, lk 19).	
Nõukogu direktiiv 83/29/EMÜ (EÜT L 32, 3.2.1983, lk 28).	
Nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).	ainult I lisa punkt b
Nõukogu direktiiv 82/883/EMÜ (EÜT L 378, 31.12.1982, lk 1).	
1985. aasta ühinemisakt	ainult I lisa punkt X.1 (o)
1994. aasta ühinemisakt	ainult I lisa punkt VIII.A.6
Nõukogu määrus (EÜ) No 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).	ainult III lisa punkt 34
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009 (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109).	ainult lisa punkt 3.1
Nõukogu direktiiv 92/112/EMÜ (EÜT L 409, 31.12.1992, lk 11).	
Nõukogu direktiiv 1999/13/EÜ (EÜT L 85, 29.3.1999, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).	ainult I lisa punkt 17
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/42/EÜ (ELT L 143, 30.4.2004, lk 87).	ainult artikli 13 lõige 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/112/EÜ (ELT L 345, 23.12.2008, lk 68).	ainult artikkel 3
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/76/EÜ (EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1137/2008 (ELT L 311, 21.11.2008, lk 1).	ainult lisa punkt 4.8
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/80/EÜ (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1).	
Nõukogu direktiiv 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).	ainult lisa B osa punkt 2
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114).	ainult artikkel 33
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/1/EÜ (ELT L 24, 29.1.2008, lk 8).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114).	ainult artikkel 37

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevad
(osutatud artiklis 81)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev	Kohaldamise tähtpäev
78/176/EMÜ	25. veebruar 1979	
82/883/EMÜ	31. detsember 1984	
92/112/EMÜ	15. juuni 1993	
1999/13/EÜ	1. aprill 2001	
2000/76/EÜ	28. detsember 2000	28. detsember 2002
		28. detsember 2005
2001/80/EÜ	27. november 2002	27. november 2004
2003/35/EÜ	25. juuni 2005	
2003/87/EÜ	31. detsember 2003	
2008/1/EÜ	30. oktoober 1999 ⁽¹⁾	30. oktoober 1999
		30. oktoober 2007

⁽¹⁾ Direktiiv 2008/1/EÜ on nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) kodi-
fitseeritud versioon (EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26) ning selle ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevad kehtivad endiselt.

X LISA

Vastavustabel

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikkel 1	Artikkel 1					Artikkel 66
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 2
Artikli 1 lõike 2 punkt a			Artikli 2 punkt 2				Artikli 3 punkt 2
Artikli 1 lõike 2 punkt b					Artikli 3 punkt 1		Artikli 3 punkt 37
Artikli 1 lõike 2 punktid c, d ja e							—
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 66
Artikkel 2							Artikkel 67
Artikkel 3							Artikli 11 punktid d ja e
Artikkel 4			Artikkel 4	Artikli 3 sissejuhatav osa ja punkt 1	Artikli 4 lõige 1		Artikli 4 lõike 1 esimene lõik
Artikkel 5							Artikli 11 punktid d ja e
Artikkel 6							Artikli 11 punktid d ja e
Artikli 7 lõige 1		Artikkel 10					Artikli 70 lõige 1 ja lõike 2 esimene lause
Artikli 7 lõiked 2 ja 3							—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 70 lõike 2 teine lause ja lõige 3
Artikli 8 lõige 1							—
Artikli 8 lõige 2							Artikli 26 lõike 1 teine lõik
Artikkel 9							—
Artikkel 10							—
Artikkel 11							Artikkel 12
Artikkel 12							—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 13 lõige 1			Artikli 17 lõike 1 esimene lõik ja lõike 3 esimese lõigu esimene lause	Artikli 11 lõike 1 esimene lause ja lõige 2			Artikli 72 lõike 1 esimene lause
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 72 lõike 1 teine lause
Artikli 13 lõiked 2, 3 ja 4							—
Artikkel 14							—
Artikkel 15	Artikkel 14	Artikkel 12	Artikkel 21	Artikkel 15	Artikkel 21	Artikli 18 lõiked 1 ja 3	Artikkel 80
Artikkel 16	Artikkel 15	Artikkel 13	Artikkel 23	Artikkel 17	Artikkel 23	Artikkel 20	Artikkel 84
I lisa							—
II lisa A osa sissejuhatav osa ja punkt 1							—
II lisa A osa punkt 2							—
II lisa B osa							—
	Artikkel 2						—
	Artikkel 3						—
	Artikli 4 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik						—
	Artikli 4 lõike 2 teine lõik						—
	Artikli 4 lõiked 3 ja 4						—
	Artikkel 5						—
	Artikkel 6						—
	Artikkel 7						—
	Artikkel 8						—
	Artikkel 9						—
	Artikkel 10						—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
	Artikli 11 lõige 1			Artikli 13 lõige 1	Artikli 17 lõige 1		Artikli 75 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 75 lõige 2
	Artikli 11 lõige 2				Artikli 17 lõige 2		—
	Artikli 11 lõige 3						—
	Artikkel 12						—
	Artikkel 13						—
	I lisa						—
	II lisa						—
	III lisa						—
	IV lisa						—
	V lisa						—
		Artikli 2 punkt 1 ja sissejuhatav osa					—
		Artikli 2 punkti 1 alapunkt a, sissejuhatav osa					—
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti a esimene taane					Artikli 67 punkt a
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti a teine taane					Artikli 67 punkt b
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti a kolmas taane ja artikli 2 punkti 1 alapunkti b kolmas taane					Artikli 67 punkt d
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti a neljas, viies, kuues ja seitsmes taane					—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti b sissejuhatav osa ning esimene, neljas, viies, kuues ja seitsmes taane					—
		Artikli 2 punkti 1 alapunkti b teine taane					Artikli 67 punkt c
		Artikli 2 punkti 1 alapunkt c					—
		Artikli 2 punkt 2					—
		Artikkel 3					Artikkel 67
		Artikkel 4					Artikkel 67
		Artikkel 5					—
		Artikli 6 esimene lõik, sissejuhatav osa					Artikkel 68
		Artikli 6 esimese lõigu punkt a					VIII lisa 1. osa punkt 1
		Artikli 6 esimese lõigu punkt b					VIII lisa 1. osa punkt 2
		Artikli 6 teine lõik					VIII lisa 1. osa punkt 3
		Artikkel 7					—
		Artikkel 8					—
		Artikli 9 lõike 1 sissejuhatav osa					Artikli 69 lõige 2
		Artikli 9 lõike 1 punkti a sissejuhatav osa					—
		Artikli 9 lõike 1 punkti a alapunkt i					VIII lisa 2. osa punkt 2
		Artikli 9 lõike 1 punkti a alapunkt ii					VIII lisa 2. osa punkti 3 sissejuhatav osa ja punkti 3 alapunkt a

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
		Artikli 9 lõike 1 punkti a alapunkt iii					Artikli 69 lõige 1
		Artikli 9 lõike 1 punkti a alapunkt iv					VIII lisa 2. osa punkti 3 alapunkt b
		Artikli 9 lõike 1 punkti a alapunkt v					—
		Artikli 9 lõike 1 punkt b					VIII lisa 2. osa punkt 4
		Artikli 9 lõiked 2 ja 3					—
		Artikkel 11					Artikli 11 punktid d ja e
		Lisa					—
			Artikkel 1				Artikkel 1
			Artikli 2 sissejuhatav osa				Artikli 3 sissejuhatav osa
			Artikli 2 punkt 1	Artikli 2 punkt 14			Artikli 3 punkt 1
			Artikli 2 punkt 3	Artikli 2 punkt 1			Artikli 3 punkt 3
			Artikli 2 punkt 4				—
			Artikli 2 punkt 5	Artikli 2 punkt 9	Artikli 3 punkt 8	Artikli 2 punkt 1	Artikli 3 punkt 4
			Artikli 2 punkti 6 esimene lause	Artikli 2 punkt 13	Artikli 3 punkt 9	Artikli 2 punkti 3 esimene osa	Artikli 3 punkt 5
			Artikli 2 punkti 6 teine lause				Artikli 15 lõige 1
			Artikli 2 punkt 7				Artikli 3 punkt 6
			Artikli 2 punkt 8	Artikli 2 punkt 5			Artikkel 71
			Artikli 2 punkti 9 esimene lause	Artikli 2 punkt 7	Artikli 3 punkt 12		Artikli 3 punkt 7
			Artikli 2 punkti 9 teine lause				Artikli 4 lõike 2 esimene lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 4 lõike 2 teine lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 4 lõige 3

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 2 punkt 10				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 3 punkt 8
			Artikli 2 punkti 11 esimene lause				Artikli 3 punkt 9
			Artikli 2 punkti 11 teine lause				Artikli 20 lõige 3
			Artikli 2 punkti 12 esimene lõik ja IV lisa sissejuhatav osa				Artikli 3 punkt 10
			Artikli 2 punkti 12 teine lõik				Artikli 14 lõike 5 punkt a ja artikli 14 lõige 6
			Artikli 2 punkt 13	Artikli 2 punkt 6	Artikli 3 punkt 11	Artikli 2 punkt 5	Artikli 3 punkt 15
			Artikli 2 punkt 14				Artikli 3 punkt 16
			Artikli 2 punkt 15				Artikli 3 punkt 17
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 3 punktid 11–14, 18–23, 26–30 ja 34–36
			Artikli 3 lõike 1 sissejuhatav osa				Artikli 11 sissejuhatav osa
			Artikli 3 lõige 1 punkt a				Artikli 11 punktid a ja b
			Artikli 3 lõike 1 punkt b				Artikli 11 punkt c
			Artikli 3 lõike 1 punkt c				Artikli 11 punktid d ja e
			Artikli 3 lõike 1 punkt d				Artikli 11 punkt f
			Artikli 3 lõike 1 punkt e				Artikli 11 punkt g
			Artikli 3 lõike 1 punkt f				Artikli 11 punkt h
			Artikli 3 lõige 2				—
			Artikli 5 lõige 1				—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 5 lõige 2				Artikli 80 lõike 1 teine lõik
			Artikli 6 lõike 1 sissejuhatav osa				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktid a–d				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punktid a–d
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt e
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt e				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt f
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt f				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt g
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt g				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt h
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt h				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt i
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt i				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt j
			Artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt j				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu punkt k
			Artikli 6 lõike 1 teine lõik				Artikli 12 lõike 1 esimese lõigu teine lõik
			Artikli 6 lõige 2				Artikli 12 lõige 2
			Artikkel 7				Artikli 5 lõige 2
			Artikli 8 esimene lõik		Artikli 4 lõige 3		Artikli 5 lõige 1
			Artikli 8 teine lõik				—
			Artikli 9 lõike 1 lause esimene osa				Artikli 14 lõike 1 esimene lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 9 lõike 1 lause teine osa				—
			Artikli 9 lõige 2				Artikli 5 lõige 3
			Artikli 9 lõike 3 esimese lõigu esimene ja teine lause				Artikli 14 lõike 1 teise lõigu sissejuhatav osa ning punktid a ja b
			Artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kolmas lause				Artikli 14 lõige 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõiked 3, 4 ja 7
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 5 sissejuhatav osa, punkti b esimene lõik ning teine lõik
			Artikli 9 lõike 3 teine lõik				—
			Artikli 9 lõike 3 kolmas lõik				Artikli 9 lõige 1
			Artikli 9 lõike 3 neljas lõik				Artikli 9 lõige 2
			Artikli 9 lõike 3 viies lõik				Artikli 9 lõige 3
			Artikli 9 lõike 3 kuues lõik				Artikli 9 lõige 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 10
			Artikli 9 lõike 4 esimese lause esimene osa				Artikli 15 lõige 2
			Artikli 9 lõike 4 esimese lause teine osa				Artikli 15 lõike 4 esimene lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 15 lõike 4 teine kuni viies lõik ning artikli 15 lõige 5

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 9 lõike 4 teine lause				Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkt g
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkt h
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 15 lõige 3
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 16
			Artikli 9 lõike 5 esimene lõik				Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkti c alapunkt i
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkti c alapunkt ii
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkt d
			Artikli 9 lõike 5 teine lõik				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkt e
			Artikli 9 lõike 6 esimene lõik				Artikli 14 lõike 1 teise lõigu punkt f
			Artikli 9 lõike 6 teine lõik				—
			Artikli 9 lõige 7				—
			Artikli 9 lõige 8				Artikkel 6 ja Artikli 17 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 17 lõiked 2, 3 ja 4
			Artikkel 10				Artikkel 18
			Artikkel 11				Artikkel 19
			Artikli 12 lõige 1				Artikli 20 lõige 1
			Artikli 12 lõike 2 esimene lause				Artikli 20 lõike 2 esimene lõik
			Artikli 12 lõike 2 teine lause				Artikli 20 lõike 2 teine lõik
			Artikli 12 lõike 2 kolmas lause				—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 13 lõige 1				Artikli 21 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 21 lõiked 2, 3 ja 4
			Artikli 13 lõike 2 sissejuhatav osa				Artikli 21 lõike 5 sissejuhatav osa
			Artikli 13 lõike 2 punkt a				Artikli 21 lõike 5 punkt a
			Artikli 13 lõike 2 punkt b				—
			Artikli 13 lõike 2 punkt c				Artikli 21 lõike 5 punkt b
			Artikli 13 lõike 2 punkt d				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 21 lõike 5 punkt c
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 22
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 23 lõike 1 esimene lõik
			Artikli 14 sissejuhatav osa ja punkt a				Artikli 8 lõige 1
			Artikli 14 punkt b				Artikli 7 punkt a ja artikli 14 lõike 1 punkti d alapunkt i
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 7 sissejuhatav osa ning punktid b ja c
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 14 lõike 1 punkti d alapunkt ii
			Artikli 14 punkt c				Artikli 23 lõike 1 teine lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 23 lõiked 2–6
			Artikli 15 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa ning punktid a ja b	Artikli 12 lõike 1 esimene lõik			Artikli 24 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa ja punktid a ja b
			Artikli 15 lõike 1 esimese lõigu punkt c				Artikli 24 lõike 1 esimese lõigu punkt c

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 15 lõike 1 teine lõik				Artikli 24 lõike 1 teine lõik
			Artikli 15 lõige 2				Artikli 24 lõige 3
			Artikli 15 lõige 3				Artikli 24 lõige 4
			Artikli 15 lõige 4				Artikli 24 lõike 2 sissejuhatav osa ning punktid a ja b
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 24 lõike 2 punktid c–f ning artikli 24 lõige 3 sissejuhatav osa ja punkt a
			Artikkel 16				Artikkel 25
			Artikli 17 lõike 1 teine lõik				—
			Artikli 17 lõike 2 esimene lõik				Artikli 13 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 13 lõiked 2–7
			Artikli 17 lõike 2 teine lõik				—
			Artikli 17 lõike 3 esimese lõigu teine ja kolmas lause	Artikli 11 lõike 1 teine lause			Artikli 72 lõige 2
			Artikli 17 lõike 3 esimese lõigu neljas lause				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 72 lõiked 3 ja 4
			Artikli 17 lõike 3 teine lõik				—
			Artikli 17 lõike 3 kolmas lõik	Artikli 11 lõige 3			Artikli 73 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 73 lõige 2
			Artikli 17 lõige 4				—
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 74
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 27
			Artikkel 18			Artikkel 11	Artikkel 26
			Artikkel 19				—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikkel 20				—
			Artikkel 21				Artikli 80 lõige 2
			Artikkel 22		Artikkel 18	Artikkel 17	Artikkel 81
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 82
			Artikkel 23	Artikkel 16	Artikkel 22	Artikkel 19	Artikkel 83
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 2 lõige 1
			I lisa sissejuhatava osa lõige 1				Artikli 2 punkt 2
			I lisa sissejuhatava osa lõige 2				I lisa sissejuhatava osa esimese lõigu esimene lause
—	—	—	—	—	—	—	I lisa sissejuhatava osa esimese lõigu teine lause
—	—	—	—	—	—	—	I lisa sissejuhatava osa teine lõik
			I lisa punktid 1.1–1.3				I lisa punktid 1.1–1.3
			I lisa punkt 1.4				I lisa punkti 1.4 alapunkt a
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punkti 1.4 alapunkt b
			I lisa punkt 2				I lisa punkt 2
			I lisa punkt 3.1				I lisa punkti 3.1 alapunktid a ja b
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punkti 3.1 alapunkt c
			I lisa punktid 3.2–3.5				I lisa punktid 3.2–3.5
			I lisa punkt 4				I lisa punkt 4
			I lisa punkti 5 sissejuhatav osa				—
			I lisa punkt 5.1				I lisa punkti 5.1 alapunktid b, f, g, i, j ja punkti 5.2 alapunkt b
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punkti 5.1 alapunktid a, c, d, e, h ja k

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
			I lisa punkt 5.2				I lisa punkti 5.2 alapunkt a
			I lisa punkt 5.3				I lisa punkti 5.3 alapunkti a alapunktid i ja ii
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punkti 5.3 alapunkti a alapunktid iii–v ja alapunkt b
			I lisa punkt 5.4				I lisa punkt 5.4
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punktid 5.5 ja 5.6
			I lisa punkti 6.1 alapunktid a ja b				I lisa punkti 6.1 alapunktid a ja b
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punkti 6.1 alapunkt c
			I lisa punktid 6.2 kuni punkti 6.4 alapunkt b				I lisa punktid 6.2 kuni punkti 6.4 alapunkti b alapunkt ii
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punktid 6.2 kuni punkti 6.4 alapunkti b alapunkt iii
			I lisa punkti 6.4 alapunkt c kuni punkt 6.9				I lisa punkti 6.4 alapunkt c kuni punkti 6.9
—	—	—	—	—	—	—	I lisa punktid 6.10 ja 6.11
			II lisa				—
			III lisa				II lisa jaotis „Öhk” ja jaotise „Vesi” punktid 1–12
—	—	—	—	—	—	—	II lisa jaotise „Vesi” punkt 13
			IV lisa				III lisa
			V lisa				IV lisa
				Artikkel 1			Artikkel 56
				Artikli 2 punkt 2			Artikli 57 punkt 1

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 2 punkt 3			—
				Artikli 2 punkt 4			Artikli 63 lõige 1
				Artikli 2 punkt 8			Artikli 4 lõike 1 kolmas lõik
				Artikli 2 punkt 10			Artikli 57 punkt 3
				Artikli 2 punkt 11			Artikli 57 punkt 2
				Artikli 2 punkt 12			Artikli 57 punkt 4
				Artikli 2 punkt 15			Artikli 57 punkt 5
				Artikli 2 punkt 16			Artikli 3 punkt 44
				Artikli 2 punkt 17			Artikli 3 punkt 45
				Artikli 2 punkt 18			Artikli 3 punkt 46
				Artikli 2 punkt 19			—
				Artikli 2 punkt 20			Artikli 3 punkt 47
				Artikli 2 punkt 21			Artikli 57 punkt 6
				Artikli 2 punkt 22			Artikli 57 punkt 7
				Artikli 2 punkt 23			Artikli 57 punkt 8
				Artikli 2 punkt 24			Artikli 57 punkt 9
				Artikli 2 punkt 25			Artikli 57 punkt 10
				Artikli 2 punkt 26			Artikli 57 punkt 11
				Artikli 2 punkt 27			—
				Artikli 2 punkt 28			Artikli 63 lõige 1
				Artikli 2 punkt 29			—
				Artikli 2 punkt 30			Artikli 57 punkt 12
				Artikli 2 punkt 31			VII lisa 2. osa esimene lause VIII lisa 2. osa punkt 1
				Artikli 2 punkt 32			—
				Artikli 2 punkt 33			Artikli 57 punkt 13
				Artikli 3 punkt 2			Artikli 4 lõike 1 teine lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 4 lõiked 1, 2 ja 3			Artikli 4 lõike 1 esimene ja teine lõik
				Artikli 4 lõige 4			Artikli 63 lõige 2
				Artikli 5 lõige 1			Artikli 59 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa
				Artikli 5 lõige 2			Artikli 59 lõike 1 esimese lõigu punktid a ja b
				Artikli 5 lõike 3 esimese lõigu punkt a			Artikli 59 lõige 2
				Artikli 5 lõike 3 esimese lõigu punkt b			Artikli 59 lõige 3
				Artikli 5 lõike 3 teine lõik			Artikli 59 lõige 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 59 lõige 5
				Artikli 5 lõige 4			—
				Artikli 5 lõige 5			Artikli 59 lõige 6
				Artikli 5 lõige 6			Artikkel 58
				Artikli 5 lõige 7			VII lisa 4. osa punkt 1
				Artikli 5 lõike 8 esimene lõik			VII lisa 4. osa punkt 2
				Artikli 5 lõike 8 teine lõik			—
				Artikli 5 lõige 9			—
				Artikli 5 lõige 10			Artikli 59 lõige 7
				Artikli 5 lõiked 11, 12 ja 13			—
				Artikkel 6			—
				Artikli 7 lõike 1 sissejuhatav osa ning esimene, teine, kolmas ja neljas taane			Artikkel 64

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 7 lõike 1 lõpuosa			—
				Artikli 7 lõige 2			—
				Artikli 8 lõige 1			Artikli 14 lõike 1 punkt d ja artikkel 60
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 61
				Artikli 8 lõige 2			VII lisa 6. osa punkt 1
				Artikli 8 lõige 3			VII lisa 6. osa punkt 2
				Artikli 8 lõige 4			VII lisa 6. osa punkt 3
				Artikli 8 lõige 5			—
				Artikli 9 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa			Artikli 62 esimese lõigu sissejuhatav osa
				Artikli 9 lõike 1 esimese lõigu esimene, teine ja kolmas taane			Artikli 62 esimese lõigu punktid a, b ja c
				Artikli 9 lõike 1 teine lõik			Artikli 62 teine lõik
				Artikli 9 lõike 1 kolmas lõik			VII lisa 8. osa punkt 4
				Artikli 9 lõige 2			Artikli 63 lõige 3
				Artikli 9 lõige 3			VII lisa 8. osa punkt 1
				Artikli 9 lõige 4			VII lisa 8. osa punkt 2
				Artikli 9 lõige 5			VII lisa 8. osa punkt 3
				Artikkel 10	Artikli 4 lõige 9		Artikli 8 lõige 2
				Artikli 11 lõike 1 laused 3–6			—
				Artikli 12 lõike 1 teine lõik			Artikli 65 lõike 1 esimene lõik
				Artikli 12 lõike 1 kolmas lõik			Artikli 65 lõike 1 teine lõik
				Artikli 12 lõige 2			Artikli 65 lõige 2

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 12 lõige 3			Artikli 65 lõige 3
				Artikli 13 lõiked 2 ja 3			—
				Artikkel 14	Artikkel 19	Artikkel 16	Artikkel 79
				I lisa sissejuhatava osa esimene ja teine lause			Artikkel 56
				I lisa sissejuhatava osa kolmas lause ja tegevusalade loetelu			VII lisa 1. osa
				IIA lisa			VII lisa 2. ja 3. osa
				IIA lisa II osa lõigu 6 viimane lause			—
				IIB lisa punkti 1 esimene ja teine lause			Artikli 59 lõike 1 esimese lõigu punkt b
				IIB lisa punkti 1 kolmas lause			Artikli 59 lõike 1 teine lõik
				IIB lisa punkt 2			VII lisa 5. osa
				IIB lisa punkti 2 teise lõigu punkt i ja tabel			—
				III lisa punkt 1			—
				III lisa punkt 2			VII lisa 7. osa punkt 1
				III lisa punkt 3			VII lisa 7. osa punkt 2
				III lisa punkt 4			VII lisa 7. osa punkt 3
					Artikli 1 esimene lõik		Artikkel 42
					Artikli 1 teine lõik		—
					Artikli 2 punkt 1		Artikli 42 lõike 1 esimene lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 42 lõike 1 teine kuni viies lõik
					Artikli 2 punkti 2 sissejuhatav osa		Artikli 42 lõike 2 sissejuhatav osa
					Artikli 2 punkti 2 alapunkti a sissejuhatav osa		Artikli 42 lõike 2 punkti a sissejuhatav osa
					Artikli 2 punkti 2 alapunkti a alapunktid i–v		Artikli 42 lõike 2 punkti a alapunkt i
					Artikli 2 punkti 2 alapunkti a alapunkt vi		Artikli 42 lõike 2 punkti a alapunkt ii
					Artikli 2 punkti 2 alapunkti a alapunkt vii		Artikli 42 lõike 2 punkti a alapunkt iii
					Artikli 2 punkti 2 alapunkti a alapunkt viii		Artikli 42 lõike 2 punkti a alapunkt iv
					Artikli 2 punkti 2 alapunkt b		Artikli 42 lõike 2 punkt b
					Artikli 3 lõike 2 esimene lõik		Artikli 3 punkt 38
					Artikli 3 lõike 2 teine lõik		—
					Artikli 3 lõige 3		Artikli 3 punkt 39
					Artikli 3 lõike 4 esimene lõik		Artikli 3 punkt 40
					Artikli 3 lõike 4 teine lõik		Artikli 42 punkti 1 kolmas lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 42 punkti 1 neljas lõik
					Artikli 3 lõike 5 esimene lõik		Artikli 3 punkt 41
					Artikli 3 lõike 5 teine lõik		Artikli 42 lõike 1 viies lõik
					Artikli 3 lõike 5 kolmas lõik		Artikli 42 lõike 1 kolmas lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 3 lõige 6		VI lisa 1. osa punkt a
					Artikli 3 lõige 7		Artikli 3 punkt 42
—	—	—	—	—	—	—	VI lisa 1. osa punkt b
					Artikli 3 lõige 10		Artikli 3 punkt 43
					Artikli 3 lõige 13		Artikkel 43
					Artikli 4 lõige 2		Artikkel 44
					Artikli 4 lõike 4 sissejuhatav osa ja punktid a ja b		Artikli 45 lõike 1 sissejuhatav osa ning punktid a ja b
					Artikli 4 lõike 4 punkt c		Artikli 45 lõike 1 punkt e
					Artikli 4 lõige 5		Artikli 45 lõige 2
					Artikli 4 lõige 6		Artikli 45 lõige 3
					Artikli 4 lõige 7		Artikli 45 lõige 4
					Artikli 4 lõige 8		Artikkel 54
					Artikkel 5		Artikkel 52
					Artikli 6 lõike 1 esimene lõik		Artikli 50 lõige 1
					Artikli 6 lõike 1 teine lõik ja lõige 2		Artikli 50 lõige 2
					Artikli 6 lõike 1 kolmas lõik		Artikli 50 lõike 3 esimene lõik
					Artikli 6 lõike 1 neljanda lõigu esimene osa		—
					Artikli 6 lõike 1 neljanda lõigu teine osa		Artikli 50 lõike 3 teine lõik
					Artikli 6 lõige 3		Artikli 50 lõige 4
					Artikli 6 lõike 4 esimese lõigu esimene ja teine lause ning artikli 6 lõike 4 teise lõigu esimene ja teine lause		Artikli 51 lõige 1

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 6 lõike 4 esimese lõigu kolmas lause		Artikli 51 lõige 2
—	—	—	—	—	Artikli 6 lõike 4 teise lõigu kolmas lause	—	Artikli 51 lõike 3 esimene lõik
					Artikli 6 lõike 4 kolmas lõik		Artikli 51 lõike 3 teine lõik
					Artikli 6 lõike 4 neljas lõik		Artikli 51 lõige 4
					Artikli 6 lõike 5 lause esimene osa		—
					Artikli 6 lõike 5 lause teine osa		Artikli 46 lõige 1
					Artikli 6 lõige 6		Artikli 50 lõige 5
					Artikli 6 lõige 7		Artikli 50 lõige 6
					Artikli 6 lõige 8		Artikli 50 lõige 7
					Artikli 7 lõigete 1 ja 2 esimene lõik		Artikli 46 lõike 2 esimene lõik
					Artikli 7 lõike 2 teine lõik		Artikli 46 lõike 2 teine lõik
					Artikli 7 lõige 3 ja artikli 11 lõike 8 esimese lõigu sissejuhatav osa		VI lisa 6. osa punkti 2.7 esimene osa
					Artikli 7 lõige 4		Artikli 46 lõike 2 teine lõik
					Artikli 7 lõige 5		—
					Artikli 8 lõige 1		Artikli 45 lõike 1 punkt c
					Artikli 8 lõige 2		Artikli 46 lõige 3
					Artikli 8 lõige 3		—
					Artikli 8 lõike 4 esimene lõik		Artikli 46 lõike 4 esimene lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 8 lõike 4 teine lõik		VI lisa 6. osa punkt 3.2
					Artikli 8 lõike 4 kolmas lõik		—
					Artikli 8 lõike 4 neljas lõik		—
					Artikli 8 lõige 5		Artikli 46 lõike 4 teine ja kolmas lõik
					Artikli 8 lõige 6		Artikli 45 lõike 1 punktid c ja d
					Artikli 8 lõige 7		Artikli 46 lõige 5
					Artikli 8 lõige 8		—
					Artikli 9 esimene lõik		Artikli 53 lõige 1
					Artikli 9 teine lõik		Artikli 53 lõige 2
					Artikli 9 kolmas lõik		Artikli 53 lõige 3
					Artikli 10 lõiked 1 ja 2		—
					Artikli 10 lõike 3 esimene lause		Artikli 48 lõige 2
					Artikli 10 lõike 3 teine lause		—
					Artikli 10 lõige 4		Artikli 48 lõige 3
					Artikli 10 lõige 5		VI lisa 6. osa punkti 1.3 teine osa
					Artikli 11 lõige 1		Artikli 48 lõige 1
					Artikli 11 lõige 2		VI lisa 6. osa punkt 2.1
					Artikli 11 lõige 3		VI lisa 6. osa punkt 2.2
					Artikli 11 lõige 4		VI lisa 6. osa punkt 2.3
					Artikli 11 lõige 5		VI lisa 6. osa punkt 2.4

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 11 lõige 6		VI lisa 6. osa punkti 2.5 esimene lõik
—	—	—	—	—	—	—	VI lisa 6. osa punkti 2.5 teine lõik
					Artikli 11 lõike 7 esimese lõigu esimese lause esimene osa		VI lisa 6. osa punkti 2.6 sissejuhatav osa
					Artikli 11 lõike 7 esimese lõigu esimese lause teine osa		VI lisa 6. osa punkti 2.6 alapunkt a
					Artikli 11 lõike 7 esimese lõigu teine lause		—
					Artikli 11 lõike 7 teine lõik		—
					Artikli 11 lõike 7 punkt a		VI lisa 6. osa punkti 2.6 alapunkt b
					Artikli 11 lõike 7 punktid b ja c		—
					Artikli 11 lõike 7 punkt d		VI lisa 6. osa punkti 2.6 alapunkt c
					Artikli 11 lõike 7 punktid e ja f		—
					Artikli 11 lõike 8 esimese lõigu punktid a ja b		VI lisa 3. osa punkt 1
					Artikli 11 lõike 8 esimese lõigu punkt c ja teine lõik		VI lisa 6. osa punkti 2.7 teine lõik
					Artikli 11 lõike 8 esimese lõigu punkt d		VI lisa 4. osa punkti 2.1 teine lõik
					Artikli 11 lõige 9		Artikli 48 lõige 4
					Artikli 11 lõige 10		VI lisa 8. osa punkt 1.1
					Artikli 11 lõige 11		VI lisa 8. osa punkt 1.2
					Artikli 11 lõige 12		VI lisa 8. osa punkt 1.3

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikli 11 lõige 13		Artikli 48 lõige 5
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 49
					Artikli 11 lõige 14		VI lisa 6. osa punkt 3.1
					Artikli 11 lõige 15		Artikli 45 lõike 1 punkt e
					Artikli 11 lõige 16		VI lisa 8. osa punkt 2
					Artikli 11 lõige 17		Artikli 8 lõike 2 punkt a
					Artikli 12 lõige 1		Artikli 55 lõige 1
					Artikli 12 lõike 2 esimene ja teine lause		Artikli 55 lõige 2
					Artikli 12 lõike 2 kolmas lause		Artikli 55 lõige 3
					Artikli 13 lõige 1		Artikli 45 lõike 1 punkt f
					Artikli 13 lõige 2		Artikkel 47
					Artikli 13 lõige 3		Artikli 46 lõige 6
					Artikli 13 lõige 4		VI lisa 3. osa punkt 2
					Artikkel 14		—
					Artikkel 15		—
					Artikkel 16		—
					Artikkel 20		—
					I lisa		VI lisa 2. osa
					II lisa esimene osa (nummerdamata)		VI lisa 4. osa punkt 1
					II lisa 1. punkti sissejuhatav osa		VI lisa 4. osa punkt 2.1
					II lisa punktid 1.1 ja 1.2		VI lisa 4. osa punktid 2.2 ja 2.3
—	—	—	—	—	—	—	VI lisa 4. osa punkt 2.4
					II lisa punkt 1.3		—
					VII lisa punkt 2.1		VI lisa 4. osa punkt 3.1

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
—	—	—	—	—	—	—	VI lisa 4. osa punkt 3.2
					II lisa punkt 2.2		VI lisa 4. osa punktid 3.3 ja 3.4
					II lisa punkt 3		VI lisa 4. osa punkt 4
					III lisa		VI lisa 6. osa punkt 1
					IV lisa tabel		VI lisa 5. osa
					IV lisa viimane lause		—
					V lisa punkti a tabel		VI lisa 3. osa punkt 1.1
					V lisa punkti a viimane lause		—
					V lisa punkti b tabel		VI lisa 3. osa punkt 1.2
					V lisa punkti b viimane lause		—
					V lisa punkt c		VI lisa 3. osa punkt 1.3
					V lisa punkt d		VI lisa 3. osa punkt 1.4
					V lisa punkt e		VI lisa 3. osa punkt 1.5
					V lisa punkt f		VI lisa 3. osa punkt 3
					VI lisa		VI lisa 7. osa
						Artikkel 1	Artikli 28 esimene lõik
						Artikli 2 punkt 2	V lisa 1. osa punkt 1 ja 2. osa punkti 1 esimene lõik
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 1. osa punkt 1 ja 2. osa punkti 1 teine lõik
						Artikli 2 punkti 3 teine osa	V lisa 1. osa punkt 1 ja 2. osa punkti 1 esimene lõik

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 1. osa punkt 1 ja 2. osa punkti 1 teine lõik
						Artikli 2 punkt 4	—
						Artikli 2 punkti 6 esimene osa	Artikli 3 punkt 24
						Artikli 2 punkti 6 teine osa	Artikli 28 teise lõigu punkt j
						Artikli 2 punkti 7 esimene lõik	Artikli 3 punkt 25
						Artikli 2 punkti 7 teise lõigu esimene lause	—
						Artikli 2 punkti 7 teise lõigu teine lause ja punktid a-i	Artikli 28 teine lõik ja punktid a kuni i
						Artikli 2 punkti 7 teise lõigu punkt j	—
						Artikli 2 punkti 7 kolmas lõik	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 29 lõige 1
						Artikli 2 punkti 7 neljas lõik	Artikli 29 lõige 2
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 29 lõige 3
						Artikli 2 punkt 8	Artikli 3 punkt 32
						Artikli 2 punkt 9	—
						Artikli 2 punkt 10	—
						Artikli 2 punkt 11	Artikli 3 punkt 31
						Artikli 2 punkt 12	Artikli 3 punkt 33
						Artikli 2 punkt 13	—
						Artikkel 3	—
						Artikli 4 lõige 1	—
						Artikli 4 lõige 2	—

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
						Artikli 4 lõiked 3–8	
						Artikli 5 lõige 1	V lisa 1. osa punkti 2 teine lõik
							V lisa 1. osa punkti 2 esimene, kolmas ja neljas lõik
						Artikli 5 lõige 2	—
						Artikkel 6	—
						Artikli 7 lõige 1	Artikkel 37
						Artikli 7 lõige 2	Artikli 30 lõige 5
						Artikli 7 lõige 3	Artikli 30 lõige 6
						Artikli 8 lõige 1	Artikli 40 lõige 1
						Artikli 8 lõike 2 esimese lõigu esimene osa	Artikli 40 lõike 2 esimese lõigu esimene osa
						Artikli 8 lõike 2 esimese lõigu teine osa	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 40 lõike 2 esimese lõigu teine osa
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 40 lõike 2 teine lõik
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 40 lõige 3
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 41
						Artikli 8 lõike 2 teine lõik	—
						Artikli 8 lõiked 3 ja 4	—
						Artikkel 9	Artikli 30 lõige 1
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 30 lõiked 2, 3 ja 4
						Artikkel 9a	Artikkel 36
						Artikli 10 esimese lõigu esimene lause	Artikli 30 lõike 7 esimene lause

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 30 lõike 7 teine lause
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 30 lõiked 8 ja 9
—	—	—	—	—	—	—	Artiklid 31–35
						Artikli 10 esimese lõigu teine lause	—
						Artikli 10 teine lõik	—
						Artikli 12 esimene lause	Artikli 38 lõige 1
						Artikli 12 teine lause	—
—	—	—	—	—	—	—	Artikli 38 lõiked 2, 3 ja 4
—	—	—	—	—	—	—	Artikkel 39
						Artikkel 13	V lisa 3. osa punkti 8 kolmas osa
						Artikkel 14	V lisa 4. osa
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 5., 6. ja 7. osa
						Artikkel 15	—
						Artikli 18 lõige 2	—
						I lisa	—
						II lisa	—
						III ja IV lisa	V lisa 1. ja 2. osa punkt 2
						V lisa A osa	V lisa 1. osa punkt 3
						V lisa B osa	V lisa 2. osa punkt 3
						VI lisa A osa	V lisa 1. osa punktid 4 ja 6
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 2. osa punkt 5
						VI lisa B osa	V lisa 2. osa punktid 4 ja 6
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 2. osa punkt 5

Direktiiv 78/176/EMÜ	Direktiiv 82/883/EMÜ	Direktiiv 92/112/EMÜ	Direktiiv 2008/1/EÜ	Direktiiv 1999/13/EÜ	Direktiiv 2000/76/EÜ	Direktiiv 2001/80/EÜ	Käesolev direktiiv
						VII lisa A osa	V lisa 1. osa punktid 7 ja 8
						VII lisa B osa	V lisa 2. osa punktid 7 ja 8
						VIII lisa A osa punkt 1	—
						VIII lisa A osa punkt 2	V lisa 3. osa punkti 1 esimene osa ning punktid 2, 3 ja 5
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 3. osa punkti 1 teine osa
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 3. osa punkt 4
						VIII lisa A osa punkt 3	—
						VIII lisa A osa punkt 4	V lisa 3. osa punkt 6
						VIII lisa A osa punkt 5	V lisa 3. osa punktid 7 ja 8
						VIII lisa A osa punkt 6	V lisa 3. osa punktid 9 ja 10
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 3. osa punkt 11
—	—	—	—	—	—	—	V lisa 4. osa
						VIII lisa B osa	—
						VIII lisa C osa	—
			VI lisa			IX lisa	IX lisa
			VII lisa			X lisa	X lisa